

IJA # 2030

[Book Section - Mishnah]

עומדות • שחט שתיהן בפנים פטור • שחט שתיהן
 בחוץ חיב • אחת בפנים ואחת בחוץ פטור • אחת
 בחוץ ואחת בפנים • חיב על החיצונה • והפנימית
 מכפרת • כשם שדמה פוטר את בשרה • כך הוא
 פוטר את בשר חברתה :

פ"ק יד פרת חטאת ששרפה חוץ מגתה • וכן שעיר
 המשתלח שהקריבו בחוץ פטור • שנאמר
 ואל פתח אהל מועד לא הביאו • כל שאינו ראוי
 לבא אל פתח אהל מועד • אין חיבין עליו • כהרובע
 והנרבע • והמקצה • והנעבד • והאתנן • והמחיר •
 והכלאים • והטרפה • ויוצא דפן • שהקריבן בחוץ
 פטור • שנאמר לפני משכן יהוה • כל שאינו ראוי
 לבא לפני משכן יהוה • אין חיבין עליו • בעלי מומין
 בין בעלי מומין קבועים • ר"ל בעלי מומין עוברים
 שהקריבן בחוץ פטור • ר' שמעון אומר בעלי מומין
 קבועין פטור • ובעלי מומין עוברים • עוברין בלא
 תעשה • תורים שלא הגיע זמנן • וכני יונה שעבר
 זמנן • שהקריבן בחוץ פטור • רבי שמעון אומר בני
 יונה שעבר זמנן פטור • ותורים שלא הגיע זמנן בלא
 תעשה • אותו ואת בנו ומחסר זמן פטור • ר' שמעון
 אומר הרי זה בלא תעשה • שהיה רבי שמעון אומר
 כל שהוא ראוי לבא לאחר זמן הרי זה בלא תעשה •
 ואין בו כרת • והכ"א כל שאין בו כרת אין בו בלא
 תעשה • מחסר זמן • בין בגופו בין בכעליו • איזה
 הוא מחסר זמן בכעליו • הזב והזבה (ויולדת

ומצורע) שהקריבו חטאתו ואשמו בחוץ פטורין *
עולותיהן ושלמיהן בחוץ חיבין * המעלה מבשר
חטאת * מבשר אשם * מבשר קדשי קדשים * מבשר
קדשים קלים * ומותר העמר * ושתי הלחם ולחם
הפנים * ושירי מנחות * היוצק * הבולל * הפותח *
המולח * המניף * המגיש * המסדר את השלחן *
והמטיב את הנרות * והקומץ * והמקבל דמים בחוץ
פטור * אין חיבין עליו * לא משום זרות * ולא משום
טמאה * ולא משום מחסר בגדים * ולא משום רחוק
ידיים ורגלים * ר' עד שלא הוקם המשכן היו הבמות
מותרות * ועבודה בכורות * משהוקם המשכן *
נאסרו הבמות * ועבודה בכהנים * קדשי קדשים
נאכלים לפנים מן הקלעים קדשים קלים בכל מחנה
ישראל : * באי לגליל והותרו הבמות * קדשי
קדשים נאכלים לפנים מן הקלעים * קדשים קלים
בכל מקום : * באו לשלה * נאסרו הבמות * לא היה
שם תקרה * אלא בית של אבנים מלמטן ויריעות
מלמעלן * והיא היתה מנוחה * קדשי קדשים
נאכלים לפנים מן הקלעים * קדשים קלים ומעשר
שני בכל הרואה : * באו לנוב ולגבעון הותרו
הבמות * קדשי קדשים נאכלים לפנים מן הקלעים *
קדשים קלים בכל ערי ישראל : * באו לירושלם *
נאסרו הבמות ולא היה להם עוד התר והיא היתה
נחלה * קדשי קדשים נאכלים לפנים מן הקלעים *
קדשים קלים ומעשר שני לפנים מן החומה : * כל

הקדשים

הקדשים שהקרישן בשעת אסור הבמות * והקריבין
בשעת אסור הבמות בחוץ * הרי אלו בעשה ולא
תעשה * וחיבין עליהן כרת * הקרישן בשעת התר
הבמות * והקריבין בשעת אסור הבמות * הרי אלו
בעשה ולא תעשה * ואין חיבין עליהם כרת *
הקרישן בשעת אסור הבמות * והקריבם בשעת
התר הבמות * הרי אלו בעשה * ואין בהם בלא
תעשה : * אלו קדשים קרבין במשכן * קדשים
שהקדשו למשכן * קרבנות הצבור קרבין במשכן *
וקרבנות היחיד בכמה * וקרבנות היחיד שהקדשו
למשכן * יקרבו במשכן * ואם הקריבין בכמה פטור *
מה בין במת יחיד לבמת צבור * סמיכה ושחיטת
צפון * ומתן סביב * ותנופה והגשה * ר' יהודה אומר
אין מנחה בכמה * וכיהונו ובגדי שרת * וכלי שרת
וריה ניחח * ומחיצה בדמים ורחוק ידיים ורגלים *
אבל הזמן והנותר והטמא * שוין בזה ובוה : * סליק

מסכת מנחות

פרק א כל המנחות שנקמצו שלא לשמן * בשרות *
אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה * חוץ
ממנחת חוטא ומנחת קנאות * מנחת חוטא ומנחת
קנאות שקמצו שלא לשמן * נתן בכלי והלך והקטיר
שלא לשמן * או לשמן * ושלא לשמן * או שלא לשמן
ולשמן פסולות * כיצד * לשמן ושלא לשמן * לשם
מנחת חוטא * ולשם מנחת נדבה * או שלא לשמן
ולשמן * לשם מנחת נדבה * ולשם מנחת חוטא :
ב אחד מנחת חוטא * ואחד כל המנחות שקמצו זר *

אונן

X

אונן טבול יום • מחסר בגדים • מחסר כפורים • שלא
 רחץ ידים ורגלים • ערל טמא • יושב • עומד על
 גבי כלים • על גבי בהמה • על גבי רגלי חברו פסל •
 קמץ בשמאל פסל • בן בתירא אומר יחזיר ויחזור
 ויקמוץ בימין • קמץ ועלה בידו צרור • או גרגיר מלח •
 או קרט של לבונה פסל • מפני שאמרו הקמץ היתר
 והחסר פסול • איזהו היתר שקמצו מבורץ • וחסר
 שקמצו בראשי אצבעותיו • כיצד הוא עושה • פושט
 את אצבעותיו על פס ידו • רבה שמנה • וחסר
 שמנה • חסר לבונתה פסולה • הקומץ את המנחה
 לאכול שיריה בחוץ • או כזית משיריה בחוץ •
 להקטיר קמצה בחוץ • או כזית מקמצה בחוץ • או
 להקטיר לבונתה בחוץ • פסול ואין בו כרת • לאכול
 שיריה למחר • או כזית משיריה למחר • להקטיר
 קמצה למחר • או כזית מקמצה למחר • או להקטיר
 לבונתה למחר • פגול וחיבין עליו כרת • זה הכלל •
 כל הקומץ והנותן בכלי • והמהלך והמקטיר •
 לאכול דבר שדרכו לאכול • ולהקטיר דבר שדרכו
 להקטיר • חוץ למקומו פסול ואין בו כרת • חוץ
 לזמנו פגול וחיבין עליו כרת • ובלבד שיקרב המתיר
 כמצותו • כיצד קרב המתיר כמצותו • קמץ בשתיקה
 ונתן בכלי • והלך והקטיר חוץ לזמנו • או שקמץ חוץ
 לזמנו ונתן בכלי • והלך והקטיר בשתיקה • או
 שקמץ ונתן בכלי • והלך והקטיר חוץ לזמנו זה הוא
 שקרב המתיר כמצותו • כיצד לא קרב המתיר
 כמצותו • קמץ חוץ למקומו • ונתן בכלי והלך

והקטיר חוץ לזמנו • או שקמץ חוץ לזמנו ונתן בכלי
 והלך והקטיר חוץ למקומו • או שקמץ ונתן בכלי •
 והלך והקטיר חוץ למקומו • מנחת חוטא ומנחת
 קנאות שקמצן שלא לשמן ונתן בכלי • והלך
 והקטיר חוץ לזמנו • או שקמץ חוץ לזמנו ונתן בכלי
 והלך והקטיר שלא לשמן • או שקמץ ונתן בכלי •
 והלך והקטיר שלא לשמן • זה הוא שלא קרב
 המתיר כמצותו • לאכול כזית בחוץ וכזית למחר •
 כזית למחר וכזית בחוץ • כחצי זית בחוץ וכחצי זית
 למחר • כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ • פסול ואין
 בו כרת • א"ר יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן
 קדמה למחשבת המקום • פגול וחיבין עליו כרת •
 ואם מחשבת המקום • קדמה למחשבת הזמן פסול
 ואין בו כרת • וחכמים אומרים זה וזה פסול ואין
 בו כרת • לאכול כחצי זית • ולהקטיר כחצי זית
 כשר • שאין אכילה והקטרה מצטרפין •

פ"ק • הקומץ את המנחה לאכול שיריה • או
 להקטיר קמצה למחר • מורה רבי יוסי בזה
 שהוא פגול וחיבין עליו כרת • להקטיר לבונתה
 למחר • ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת • וחכ"א פגול
 וחיבין עליו כרת • אמרו לו מה שנא זו מן הזבח •
 אמר להם שהזבח דמו ובשרו ואמוריו אחד • ולבונה
 אינה מן המנחה • שחט שני כבשים • לאכול אחת
 מן החלות למחר • הקטיר שני בזיבין • לאכול אחד
 מן הסדרים למחר • ר' יוסי אומר אותה החלה ואותו
 הסדר שחשב עליו • פגול וחיבין עליו כרת • והשני

פסול ואין בו כרת וחכ"א זה וזה פגול וחיבין עליו
 כרת נטמאת אחת מן החלות או אחד מן הסדרים
 רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השרפה שאין
 קרבן צבור חלוק וחכ"א הטמא בטמאתו והטהור
 יאכל : ה תורה מפגלת את הלחם והלחם אינו
 מפגל את התורה כיצד השוחט את התורה
 לאכול ממנה למחר היא והלחם מפגלין לאכול
 מן הלחם למחר הלחם מפגל והתורה אינה
 מפגלת הכבשים מפגלין את הלחם והלחם אינו
 מפגל את הכבשים כיצד השוחט את הכבשים
 לאכול מהן למחר הם והלחם מפגלין לאכול מן
 הלחם למחר הלחם מפגל והכבשים אינם
 מפגלין : ה הזבח מפגל את הנסכין משקדשו
 בכלי ד"ר מאיר והנסכין אינן מפגלין את הזבח
 כיצד השוחט את הזבח לאכול ממנו למחר הוא
 ונסכיו מפגלין להקריב מן הנסכין למחר הנסכין
 מפגלין והזבח אינו מפגל : ה פגל בקמץ ורא
 בלבונה בלבונה ולא בקמץ ר' מאיר אומר פגול
 וחיבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגל את
 כל המתיר מודים חכמים לר' מאיר במנחת חוטא
 ובמנחת קנאות שאם פגל בקמץ שהוא פגול
 וחיבין עליו כרת שהקמץ הוא המתיר שחט אחד
 מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר הקטיר אחד
 מן הבזיבין לאכול שני סדרים למחר ר' מאיר אומר
 פגול וחיבין עליו כרת וחכ"א אין פגול עד שיפגל
 את כל המתיר שחט אחד מן הכבשים לאכול

ממנו למחר הוא פגול וחברו כשר לאכול מחברו
 למחר שניהם כשרים :
 פרק ג הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו
 לאכול להקטיר דבר שאין דרכו להקטיר
 כשר ר' אליעזר פוסל לאכול דבר שדרכו לאכול
 להקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מבזית כשר
 לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין
 אכילה והקטרה מצטרפין : ה לא יצק לא כלל
 לא פתת לא מלח לא הניף לא הגיש או שפתתן
 פתות מרבות ולא משחן כשרות נתערב קמצה
 בקמץ חברתה במנחת כהנים במנחת כהן משיח
 במנחת נסכין כשרה ר' יהודה אומר במנחת כהן
 משיח ובמנחת נסכין פסולה שזו בלילתה עבה
 וזו בלילתה רכה והן בולעית זו מזו : ה שתי מנחות
 שלא נקמצו ונתערבו זו בזו אם יכול לקמוץ מזו
 בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשרות ואם לאו
 פסולות הקמץ שנתערב במנחה שלא נקמצה
 לא יקטיר ואם הקטיר זו שנקמצה עתה לבעלים
 וזו שלא נקמצה לא עלתה לבעלים נתערב קמצה
 בשיריה או בשיריה של חברתה לא יקטיר ואם
 הקטיר עלתה לבעלים נטמא הקמץ והקריבו
 הציץ מרצה יצא והקריבו אין הציץ מרצה שהציץ
 מרצה על הטמא ואינו מרצה על היוצא : ה נטמאו
 שיריה נשרפו שיריה נאברו שיריה כמדת רבי
 אליעזר כשרה וכמדת רבי יהושע פסולה שלא

בכלי שרת פסולה • רבי שמעון מכשיר • הקטיר
 קמצה פעמים כשרה • • הקמץ מעוטו מעבב את
 רבו • העשרון מעוטו מעבב את רבו • היין מעוטו
 מעבב את רבו • השמן מעוטו מעבב את רבו הסלת
 והשמן מעבבין זה את זה • הקמץ והלבונה מעבבין
 זה את זה • שני שעירי יום הכפורים מעבבין זה את
 זה • שני כבשי עצרת מעבבין זה את זה • שתי חלות
 מעבבות זו את זו • שני סדרים מעבבין זה את זה •
 שני בזיכים מעבבין זה את זה • הסדרים והבזיכים
 מעבבין זה את זה • שני מינים שבנזיר • שלשה
 שבפרה • ארבעה שבתורה • ארבעה שבלולב •
 ארבעה שבמצורע • מעבבין זה את זה • שבע הזיות
 שבפרה מעבבות זו את זו • שבע הזיות של בין
 הכדים ושעל הפרכת ושעל מזבח הזהב • מעבבות
 זו את זו • • שבעה קני מנורה מעבבין זה את זה •
 שבעה נרותיה מעבבין זה את זה שתי פרשיות
 שבמזוזה • מעבבות זו את זו • ואפילו כתב אחר
 מעבבין • ארבע פרשיות שבתפלין מעבבות זו את זו •
 ואפילו כתב אחד מעבבין • ארבע ציציות מעבבות
 זו את זו • שארבעתן מצוה אחת • ר' ישמעאל אומר
 ארבעתן ארבע מצות :

פירק ה התכלת אינה מעבבת את הלבן • והלבן אינו
 מעבב את התכלת • תפלה של יד אינה
 מעבבת של ראש • ושל ראש אינה מעבבת של יד •
 הסלת והשמן אינן מעבבין את היין • ולא היין

מעבבין • המתנות שעל מזבח החיצון • אינן מעבבות
 זו את זו • הפרים והאלים • והכבשים אינן מעבבין
 זה את זה • רבי שמעון אומר אם היו להם פרים
 מרבים • ולא היו להם נסקים • יביאו פר אחר ונסכינן
 ולא יקרבו כלן בלא נסקין • הפרוהאלים והכבשים
 והשעיר אינן מעבבין את הלחם ולא הלחם מעבבין
 את הלחם • רב רבי עקיבא • אומר רבי שמעון בן
 ננס לא כי • אלא הכבשים מעבבין (את) הלחם •
 והלחם אינו מעבב את הכבשים • שכן מצינו כשהיו
 ישראל במדבר ארבעים שנה קרבו כבשים בלא
 לחם • אף (כאן) יקרבו כבשים בלא לחם • אמר רבי
 שמעון הלכה כדברי בן ננס • אבל אין הטעם
 כדבריו • שכל האמור בהמש הפקודים • קרב
 במדבר • וכל האמור בתורת כהנים לא קרב
 במדבר • משבאו לארץ קרבו אלו ואלו ומפני מה
 אני אומר יקרבו כבשים בלא לחם • שהכבשים
 מתירין את עצמן בלא לחם • לחם בלא כבשים אין
 לי מי יתירנו • והתמידין אינן מעבבין את המוספים
 ולא המוספים מעבבין את התמידים • ולא המוספין
 מעבבין זה את זה • לא הקריבו כבש בבקר יקריבו
 בין הערבים • אמר רבי שמעון אימתי בזמן שהיו
 אנוסין או שוגגין • אבל אם היו מזידין ולא הקריבו
 כבש בבקר לא יקרבו בין הערבים • לא הקטירו
 קטרת בבקר יקטירו בין הערבים א"ר שמעון וכלה

בכלי שרת פסולה • רבי שמעון מכשיר • הקטיר
קמצה פעמים כשרה : • הקמץ מעוטו מעכב את
רבו • העשרון מעוטו מעכב את רבו • היין מעוטו
מעכב את רבו • השמן מעוטו מעכב את רבו הסלת
והשמן מעכבין זה את זה • הקמץ והלבונה מעכבין
זה את זה : • שני שעירי יום הכפורים מעכבין זה את
זה • שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה • שתי חלות
מעכבות זו את זו • שני סדרים מעכבין זה את זה •
שני בזיכים מעכבין זה את זה • הסדרים והבזיכים
מעכבין זה את זה • שני מינים שבנזיר • שלשה
שבפרה • ארבעה שבתורה • ארבעה שבלולב •
ארבעה שבמצורע • מעכבין זה את זה • שבע הזיות
שבפרה מעכבות זו את זו • שבע הזיות של בין
הבדים ושעל הפרכת ושעל מזבח הזהב • מעכבות
זו את זו : • שבעה קני מנורה מעכבין זה את זה •
שבעה נרותיה מעכבין זה את זה שתי פרשיות
שבמזוזה • מעכבות זו את זו • ואפילו כתב אחד
מעכבין • ארבע פרשיות שבתפלין מעכבות זו את זו •
ואפילו כתב אחד מעכבין • ארבע ציציות מעכבות
זו את זו • שארבעתן מצוה אחת • ר' ישמעאל אומר
ארבעתן ארבע מצות :

פרק ה התכלת אינה מעכבת את הלבן • והלבן אינו
מעכב את התכלת • תפלה של יד אינה
מעכבת של ראש • ושל ראש אינה מעכבת של יד •
הסלת והשמן אינן מעכבין את היין • ולא היין

מעכבין • המתנות שעל מזבח החיצון • אינן מעכבות
זו את זו : • הפרים והאילים • והכבשים אינן מעכבין
זה את זה • רבי שמעון אומר אם היו להם פרים
מרבים • ולא היו להם נסקים • יביאו פר אחד ונסכיו
ולא יקרבו כלן בלא נסכין : • הפרוה אילים והכבשים
והשעיר אינן מעכבין את הלחם ולא הלחם מעכבין
את הלחם • רב רבי עקיבא • אומר רבי שמעון בן
ננס לא כי • אלא הכבשים מעכבין (את) הלחם •
והלחם אינו מעכב את הכבשים • שכן מצינו כשהיו
ישראל במדבר ארבעים שנה קרבו כבשים בלא
לחם • אף (כאן) יקרבו כבשים בלא לחם • אמר רבי
שמעון הלכה כדברי בן ננס • אבל אין הטעם
כדבריו • שכל האמור בהומש הפקודים • קרב
במדבר • וכל האמור בתורת כהנים לא קרב
במדבר • משבאו לארץ קרבו אלו ואלו ומפני מה
אני אומר יקרבו כבשים בלא לחם • שהכבשים
מתירין את עצמן בלא לחם • לחם בלא כבשים אין
לי מי יתירנו : • התמידין אינן מעכבין את המוספים
ולא המוספים מעכבין את התמידים • ולא המוספין
מעכבין זה את זה • לא הקריבו כבש בבקר יקריבו
בין הערבים • אומר רבי שמעון אימתי בזמן שהיו
אנוסין או שוגגין • אבל אם היו מזידין ולא הקריבו
כבש בבקר לא יקרבו בין הערבים • לא הקטירו
קטרת בבקר יקטירו בין הערבים א"ר שמעון וכלה

היתה קרבה בין הערבים * שאין מחנכין את מזבח
הזהב אלא בקטרת הסמים (של בין הערבים) ולא
מזבח העולה אלא בתמיד של שחר * ולא את
השלחן אלא בלחם הפנים בשבת * ולא את המנורה
אלא בשבעה נרותיה בין הערבים : * חביתי כהן
גדול לא היו באות חצים * אלא מביא עשרון שלם
וחוצהו * ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים *
וכהן שהקריב מחצה בשחרית ומת * ומנו כהן אחר
תחתיו * לא יביא חצי עשרון מביתו * ולא חצי עשרונו
של ראשון * אלא מביא עשרון שלם וחוצהו * ומקריב
מחצה ומחצה אכר * נמצאו שני חצים קרבין * ושני
חצים אוכדין לא מנו כהן אחר משל מי היתה קרבה *
רבי שמעון אומר משל צבור רבי יהודה אומר משל
יורשים ושלמה היתה קרבה :

יום יט

פרק ה כל המנחות באות מצה * חוץ מחמץ שבתודה
ושתי הלחם שהן באות חמץ * ר' מאיר אומר
שאור בודה להן מתוכן ומחמצן * רבי יהודה אומר
אף היא אינה מן המבחר * אלא מביא את השאור *
ונותן לתוך המדה * וממלא את המדה * אמרו לו
אף היא היתה חסרה או יתרה : * כל המנחות
נלושורת * בפושרין ומשמרן שלא יחמיצו * ואם
החמיצו שיריה * עובר בלא תעשה * שנאמר כל
המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ * וחייבים
על לישתה ועל עריכתה ועל אפיתה : * יש טעונות

ביתרע

מאן פתח

ח בורה כד"ס ס"א

שמץ

שמץ ולבונה * שמץ ולא לבונה * לבונה ולא שמץ * לא
שמץ ולא לבונה * ואלו טעונות שמץ ולבונה * מנחת
הסלת והמחבת והמרחשת והחלות והרקיקין *
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח * ומנחת גוים ומנחת
נשים * ומנחת העמר * מנחת נסכים טעונה שמץ
ואינה טעונה לבונה * לחם הפנים טעון לבונה ואין
טעון שמץ * שתי הלחם ומנחת חוטא * ומנחת קנאות
לא שמץ ולא לבונה : * וחיב על השמן בפני עצמו *
ועל הלבונה בפני עצמה * נתן עליה שמץ פסלה *
לבונה ילקטנה * נתן שמץ על שיריה * אינו עובר
בלא תעשה * נתן כלי על גבי כלי לא פסלה : * יש
טעונות הגשה ואינן טעונות תנופה * תנופה ולא
הגשה * הגשה ותנופה * לא תנופה ולא הגשה * אלו
טעונות הגשה ואינן טעונות תנופה * (מנחת) הסלת
והמחבת והמרחשת והחלות והרקיקין * מנחת
כהנים ומנחת כהן משיח * מנחת גוים ומנחת נשים
ומנחת חוטא * ר' שמעון אומר מנחת כהנים ומנחת
כהן משיח אין בהן הגשה מפני שאין (בהן) קמיצה *
וכל שאין (בהן) קמיצה אין בהן הגשה : * אלו טעונין
תנופה ואין טעונין הגשה * לוג שמץ של מצורע
ואשמו * והכבורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב *
ואמורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן * אחד אנשים
ואחד נשים בישראל * אבל לא באחרים * ושתי
הלחם ושני כבשי עצרת * כיצד הוא עושה * נותן
שתי הלחם על גבי שני כבשים * ומניח שתי ידין

מלכות

x כולת = פה קצנך שיש כד עקום דק נאזליק קו רב יתן
xx יורה = קמת' דוד נחול מעצמי חים בועים על דאש = עלה
מנחות ה' יורה = שני ארשי

מלמטן • מוליד ומביא מעלה ומוריד • שנאמר אשר
הונף ואשר הורם • תנופה היתה במזרח • והגשה
במערב • ותנופות קודמות להגשות • מנחת העמר
ומנחת קנאות טעונות תנופה והגשה • לחם הפנים
ומנחת נסכים לא תנופה ולא הגשה • רבי שמעון
אומר שלשה מינים טעונים שלש מצות • שתים בכל
אחד ואחד • והשלישית אין בהן • ואלו הן זבחי
שלמי צבור • ואשם מצורע • זבחי שלמי יחיד טעונים
סמיכה חיים • ותנופה שחוטים • ואין בהן תנופה
חיים • זבחי שלמי צבור תנופה חיים ושחוטים • ואין
בהן סמיכה • ואשם מצורע טעון סמיכה ותנופה חי
ואין בו תנופה שחוט • האומר הרי עלי במחבת
לא יביא במרחשת • במרחשת לא יביא במחבת •
ומה בין מחבת למרחשת • אלא שהמרחשת יש לה
כסוי • והמחבת אין לה כסוי • ד"ר יוסי הגלילי • רבי
חנניה בן גמליאל אומר מרחשת עמוקה ומעשיה
רוחשים • ומחבת צפה ומעשיה קשים • האומר
הרי עלי בתנור • לא יביא מאפה כפח • ומאפה
רעפים • ומאפה יורות הערביים • רבי יהודה אומר
אם רצה יביא מאפה כפח • הרי עלי מנחת מאפה •
לא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקין רבי שמעון
מתיר מפני שהוא קרבן אחד •

פירקו אלו מנחות נקמצות ושיריהן לכהנים • מנחת
הסלת והמחבת • והמרחשת והחלות והרקיקין
מנחת גוים מנחת נשים • מנחת העמר מנחת חוטא

ומנחת קנאות • רבי שמעון אומר מנחת חוטא של
כהנים נקמצת והקמין קרב לעצמו • והשרים קרבין
לעצמן • מנחת כהנים • ומנחת בהן משיח ומנחת
נסכים למזבח • ואין בהם לכהנים • בזה יפה כח
המזבח מפת הכהנים • שתי הלחם ולחם הפנים
לכהנים ואין בהם למזבח • ובזה יפה פת הכהנים
מכח המזבח • כל המנחות הנעשות בכלי טעונות
שלש מתנות שמן יציקה ובלילה • ומתן שמן בכלי
קודם לעשייתן והחלות (בוללן) ד"ר וחכ"א (סלת)
החלות טעונות בלילה • הרקיקין משיחה • כיצד
מושתן כמין כי • ושאר השמן נאכל לכהנים • כל
המנחות הנעשות בכלי טעונות פתיתה • מנחת
ישראל כופל אחת לשנים • ושנים לארבעה
ומבדיל • מנחת כהנים כופל אחת לשנים • ושנים
לארבעה ואינו מבדיל • מנחת כהן המשיח לא היה
מכפלה • ר' שמעון אומר מנחת כהנים • ומנחת כהן
משיח • אין בהן פתיתה • מפני שאין בהן קמיצה •
וכל שאין בהן קמיצה • אין בהם פתיתה • וכלן
פתיתתן בזתים • כל המנחות טעונות שלש מאות
שיפה • וחמש מאות בעיטה • והשיפה והבעיטה
בחתים • ר' יוסי אומר (אף) בכצק כל המנחות באות
עשר עשר • חוץ מלחם הפנים • וחביתי כהן גדול
שהם באות שתים עשרה • ד"ר יהודה • רבי מאיר
אומר כלן באות שתים עשרה • חוץ מחלות תודה
והגזירות שהן בהן עשר עשר • העמר היה בא

א עליוזים = עשרה עשר (קריאה) חנוך כקדש בעש ערבן אקדום (ד' ש' ע)
תשיב נדס / תליב / נדנך דמ (תפוסף / קול) מנחה ו' 1

עשרון משלש סאין • שתי הלחם שני עשרונים
משלש סאין לחם הפנים עשרים וארבעה עשרנים •
מעשרים וארבע סאין • העמר היה מנפה בשלש
עשרה נפה • ושתי הלחם בשתיים עשרה • ולחם
הפנים באחת עשרה • רבי שמעון אומר לא היה לה
קצבה • אלא סלת מנפה כל צרכה היה מביא •
שנאמר ולקחת סלת ואפית אותה • עד שתהא
מנפה כל צרכה •

פרק ו התורה היתה באה • חמש סאין ירושלמיות •
שהן שש מדבריות • שתי איפות • האיפה שלש
סאין • עשרים עשרון • עשרה לחמין • (עשרה למצה •)
עשרה לחמין עשרון לחלה • ועשרה למצה • ובמצה
שלשה מינין • חלות • ורקיקים • ורבוכה • נמצאו
שלשה עשרונות ושלש לכל מין • שלש חלות
לעשרון • במדה ירושלמית היו שלשים קב • חמשה
עשר לחמין • וחמשה עשר למצה • חמשה עשר
לחמין • קב וחצי לחלה • וחמשה עשר למצה • והמצה
שרשה מינין חלות • ורקיקים • ורבוכה • נמצאו חמשת
קבין לכל מין • שתי חלות לקב • המלואים היו
באים במצה שבתורה • חלות • ורקיקים • ורבוכה •
הנזירות היתה באה שתי ירות כמצה שבתורה
חלות • ורקיקים • ואין בה רבוכה • (נמצאו) עשרת
קבים ירושלמיות שהן ששה עשרונות ועדוין • ומכלן
היה נוטל אחד מעשרה תרומה • שנאמר והקריב
ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליי • אחד שלא יטול

פרוס

xx ערוי = קדיין עכוף - בלשון ועור ענוסף ענין

מנחה ו'

כב

זוס • מכל קרבן שיהיו כל הקרבנות שוין • וישלח
יטול מקרבן לחברו • לכהן הזורק את דם השלמים
לו יהיה • והשאר נאכל לבעלים • השוחט את
התודה בפנים ולחמה חוץ לחומה • לא קדש הלחם •
שחטה עד שלא קרמו בתנור • ואפילו קרמו כלן •
חוץ מאחר מהן • לא קדש הלחם • שחטה חוץ
לזמנה וחוץ למקומה • קדש הלחם • שחטה ונמצאת
טרפה לא קדש הלחם • שחטה ונמצאת בעל מום
רבי אליעזר אומר קדש • וחכ"א לא קדש • שחטה
שלא לשמה • וכן איל המלואים • וכן שני כבשי
עצרת ששחטן שלא לשמן • לא קדש הלחם •
ד נסכין שקדשו בכלי • ונמצא הובח פסול • אם יש
שם זבח אחר יקרבו עמו • ואם לאו יפסלו בלינה •
ולד תורה ותמורתה • והמפריש תודתו ונאברה •
והפריש אחרת תחתיה • אינן טעונים לחם • שנאמר
והקריב על זבח התודה • התודה טעונה לחם • ולא
ולדה • ולא חליפתה • ולא תמורתה • טעונים לחם •
האומר הרי עלי תודה • יביא היא ולחמה מן
החולין • תודה מן החולין • ולחמה מן המעשר • יביא
לחמה מן החולין • תודה מן המעשר • ולחמה מן
החולין • יביא • התודה היא ולחמה מן המעשר •
יביא • ולא יביא מחטי מעשר שני • אלא ממעות
מעשר שני • ומנין לאומר הרי עלי תודה לא יביא
אלא מן החולין • שנאמר וזבחת פסח ליי אלהיך
צאן ובקר • והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן

העוים

א טלח כס"ס • ב ט"ק טיין כס"ס •

העזים • אם כן למה נאמר צאן ובקר • אלא להקיש
כל הבא מן הצאן ומן הבקר לפסח • מה הפסח
שהוא בא בחובה • אינו בא אלא מן החולין • אלא
כל דבר שהוא בא בחובה • לא יבוא אלא מן
החולין • (רפיכה) האומר הרי עלי תודה הרי עלי
שלמים • הואיל והם באים חובה • לא יביאו אלא מן
החולין • והנסכים בכל מקום • לא יביאו אלא מן
החולין :

פרק ח כל קרבנות הצבור והיחיד • באים מן הארץ
ומחוצה לארץ • מן החדש ומן הישן • חוץ מן
העמר ושתי הלחם • שאינן באים אלא מן החדש
ומן הארץ • וכלן אינן באין אלא מן המבחר ואיזהו
מבחר • מכמס ומזוניחה • אלפא לפלת • שניה להם
חפרים בבקעה • כל הארצות היו כשרות • אלא
מבאן היו מביאים • אין מביאין לא מבית הזבלים
ולא מבית השלחים • ולא מבית האילן • ואם הביא
כשר • כיצד הוא עושה • נרה שנה ראשונה ובשניה
זורעה קודם לפסח שבועים יום • והיא עושה סלת
מרבה • כיצד הוא בודק הגזבר מכנים את ידו
לתוכה • עלה בה אבק פסולה • עד שיניפנה • ואם
התליעה פסולה • תקוע אלפא לשמן • אבא שאול
אומר שניה לה רגב בעבר הירדן • כל הארצות היו
כשרות • אלא מבאן היו מביאין • אין מביאין לא
מבית הזבלים • ולא מבית השלחים • ולא ממה
שגזרע ביניהם • ואם הביא כשר • אין מביאין

אנביקנון

א וביאו ק"ט וכן חפרו • ב פכריום ס"א

אנביקנון • ואם הביא פסול • אין מב ההין ושלישית
שגשרו במים • ולא מן הכבושים • ושלישית לזוג ר'
ואם הביא פסול • שלשה זתים וכו' בהין • עד כאן
שמנים • הוית הראשון מגרגרו בה • ר' שמעון אומר
ונותן לתוך הסל • ר' יהודה אומר כמש' אלא מדה
ראשון • טען בקורה • רבי יהודה אומר הנה מודד
שני • חזר וטחן וטען • זה שלישי • הראשון למנה בין
והשאר למנחות • הוית השני מגרגרו בראש הגג
וכותש ונותן לתוך הסל • זה ראשון • טען בקורה •
ר' יהודה אומר באבנים • זה שני • חזר וטחן וטען זה
שלישי • הראשון למנורה • והשאר למנחות • הוית
השלישי עוטנו בתוך הבית • עד שילקה • ומעלהו
ומנגבו בראש הגג • וכותש ונותן לתוך הסל • רבי
יהודה אומר סביבות הסל • זה ראשון • טען בקורה •
רבי יהודה אומר באבנים • זה שני • חזר וטחן וטען •
זה שלישי • הראשון למנורה והשאר למנחות •
הראשון שבראשון אין למעלה ממנו • השני
שבראשון והראשון שבשני שוין • השלישי שבראשון
והשני שבשני • והראשון שבשלישי שוין • השלישי
שבשני והשני שבשלישי שוין • השלישי שבשלישי
אין למטה ממנו • אף המנחות היו בדין שיטענו שמן
זית זך • מה אם המנורה שאינה לאכילה • טעונה
שמן זית זך • המנחות שהן לאכילה • אינו דין
שיטענו שמן זית זך • תלמוד לומר זך כתית למאור •
ולא זך כתית למנחות • וזמנין היו מביאין את היין •

א בטיית סדר ס"א • ב מאין ס"א • קרותים T. V. 6 1

מנחות ח ט
כפר סגנא בבקעה כל הארצות
מכאן היו מביאין אין מביאין לא
ולא מבית השרחים ולא ממה
ואם הביא כשר אין מביאין
הביא כשר אין מביאין ישן ד"ד
מכשירין אין מביאין לא מתוק ולא מעשן
ולא מבשל ואם הביא פסול אין מביאין מן
הדליות אלא מן הרגליות ומן הכרמים העבודים:
לא היו כונסים אותו בחצבים גדולים אלא בחביות
קטנות ואינו ממלא את החביות עד פיהם כדי
שיהא ריחו נודף אינו מביא לא מפיה מפני הקמחין
(ולא) משוליה מפני השמרים אלא מביא משלישה
ומאמצעה כיצד הוא בודק הגזבר יושב והקנה
כידו זרק את הגיר והקיש בקנה רבי יוסי בר רבי
יהודה אומר יין שערו בו קמחין פסול שנאמר
תמימים יהיו לכם ומנחתם תמימים יהיו לכם
ונסביהם:

העוים אם כן אלפא ליינ שניה להן בית רמה
כל הפא מן ה...
שמוא בא בחוץ
כל דבר שהוא
החולין (לפיכ)
שלמים הוציא
החולין

בגמרא
בבבב
בבבב
בבבב

בבבב

בבבב

פרק ט שתי מדות של יבש היו במקדש עשרון וחצי
עשרון רבי מאיר אומר עשרון עשרון וחצי
עשרון עשרון מה היה משמש שבו היה מודר לכל
המנחות לא היה מודר לא בשל שלשה לפר
ולא בשל שנים לאיל אלא מודרן עשרונות חצי
עשרון מה היה משמש שבו היה מודר חביתי כהן
גדול מחצה בבקר ומחצה בין הערבים: כ שבע

א ותלוטוס נס"ס ב בניד בל"ק ס"א ג חולק ונחק ס"א
מדות
הים = כטון גונגוים (עגום חפאטה) דקום (בנים שעונים על
כ"ב בין דוטיק נקטת

מנחות ט
כפר סגנא בבקעה כל הארצות
מכאן היו מביאין אין מביאין לא
ולא מבית השרחים ולא ממה
ואם הביא כשר אין מביאין
הביא כשר אין מביאין ישן ד"ד
מכשירין אין מביאין לא מתוק ולא מעשן
ולא מבשל ואם הביא פסול אין מביאין מן
הדליות אלא מן הרגליות ומן הכרמים העבודים:
לא היו כונסים אותו בחצבים גדולים אלא בחביות
קטנות ואינו ממלא את החביות עד פיהם כדי
שיהא ריחו נודף אינו מביא לא מפיה מפני הקמחין
(ולא) משוליה מפני השמרים אלא מביא משלישה
ומאמצעה כיצד הוא בודק הגזבר יושב והקנה
כידו זרק את הגיר והקיש בקנה רבי יוסי בר רבי
יהודה אומר יין שערו בו קמחין פסול שנאמר
תמימים יהיו לכם ומנחתם תמימים יהיו לכם
ונסביהם:

מדות של לח היו במקדש היין וחצי ההין ושלישית
ההין ורביעית ההין לוג וחצי לוג ושלישית לוג ר'
אלעזר בר צדוק אומר שנתות היו בהין עד כאן
לפר עד כאן לאיל עד כאן לכבש ר' שמעון אומר
לא היה שם היין וכי מה היה ההין משמש אלא מדה
תרה של לוג ומחצה היתה שם שבה היה מודר
מנחת כהן גדול לוג ומחצה בבקר ולוג ומחצה בין
הערבים: רביעית מה היתה משמשת רביעית
מים למצורע ורביעית שמן לגזיר חצי לוג מה היה
משמש חצי לוג מים לסוטה וחצי לוג שמן לתורה
ובלוג היה מודר לכל המנחות אפילו מנחה של
ששים עשרון נותן לה ששים לוג ר' אליעזר בן יעקב
אומר אפילו מנחה של ששים עשרון אין לה אלא
לוגה שנאמר למנחה ולוג שמן ששה לפר
ארבעה לאיל שלשה לכבש שלשה ומחצה
למנורה מחצית לוג לכל נר: מערבין נסכי אלים
בנשכי פרים נסכי כבשים בנשכי כבשים של יחיד
בשל צבור שר היום ושל אמש אבל אין מערבין
נסכי כבשים בנשכי פרים ואלים ואם בלרן אלו
בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו כשרין אם
עד שלא בלל פסל הכבש הבא עם העמר אף
על פי שמנחתו כפולה לא היו נסכיו כפולין: כל
המדות שהיו במקדש היו נגדשות חוץ משל כהן
גדול שהיה גדשה לתובה מדות הלח בירוציהן
קדש ומדות היבש בירוציהן חול ר' עקיבא אומר

כד
מנחות ט
4152
346

כד
מנחות ט

א ותלוטוס נס"ס ב בניד בל"ק ס"א ג חולק ונחק ס"א
מדות

מדות הלח קדש • לפיכך בירוציהן קדש • ומדות
היבש חול • לפיכך בירוציהן חול • ר' יוסי אומר לא
משום זה אלא שהלח נעבר • והיבש אינו נעבר •
וכל קרבנות הצבור והיחיד טעונין נסכים • חוץ מן
הבכור והמעשר והפסח • והחטאת והאשם • אלא
שחטאתו של מצורע ואשמו • טעונין נסכים • כל
קרבנות הצבור • אין בהם סמיכה חוץ מן הפר הבא
על כל המצות ושעיר המשתלח • ר' שמעון אומר אף
שעירי עבודת אלילים • כל קרבנות היחיד טעונין
סמיכה • חוץ מן הבכור והמעשר והפסח • והיורש
סומך • ומביא נסכים וממיר • הכל סומכין חוץ
מחרש שוטה וקטן • וסומא ונכרי והעבד והשליח
והאשה • וסמיכה ישירי מצוה • על הראש בשתי
ידיים • ובמקום שסומכין שוחטין • ותכף לסמיכה
שחיטה • חמר בסמיכה מבתנופה • ובתנופה
מבסמיכה • שאחד מניף לכל החברים • ואין אחד
סומך לכל החברים • וחמר בתנופה • שהתנופה
נוהגת בקרבנות היחיד ובקרבנות הצבור • בחיים
ובשחוטין • בדבר שיש בו רוח חיים • ובדבר שאין
בו רוח חיים מה שאין כן בסמיכה •

פירק' רבי ישמעאל אומר העמר היה בא בשבת
משלש סאין • ובחול מחמש • וחכ"א אחד
בשבת ואחד בחול • משלש היה בא • ר' חנניא סגן
הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד • ובמגל
אחד • ובקפה אחת • ובחול בשלשה • ובשלש

נכל

בזב - פלי נמוק סנוקב לקעבבו קליז' חליל נגן

קפות • ובשלש מגלות • וחכ"א אחד בשבת ואחד
בחול • בשלשה ושלש קפות • ובשלש מגלות •
מצות העמר לבוא מן הקרוב • לא כבר הקרוב
לירושלם • מביאים אותו מכל מקום • מעשה שבא
מנגות צריפין • ושתי הלחם מבקעת עין סוכר •
כיצד היו עושים • שלוחי בית דין יוצאין מערב יום
טוב • ועושין אותו כריכות במחבר לקרקע כדי
שיהא נוח לקצור • וכל העירות הסמוכות לשם
מתכנסות לשם כדי שיהא נקצר בעסק גדול • כיון
שחשבה אומר להם בא השמש אומרים הן • בא
השמש אומרים הן • מגל זו • אומרים הן • מגל זו •
אומרים הן • קפה זו • אומרים הן • קפה זו • אומרים
הן • בשבת אומר להם • שבת זו • אומרים הן • שבת
זו • אומרים הן • אקצור • והם אומרים לו קצור •
אקצור • והם אומרים לו קצור • שלשה פעמים על
כל דבר ודבר • והם אומרים לו הן הן הן • כל כך
למה מפני הביתוסים שהיו אומרים אין קצירת
העמר במוצאי יום טוב • קצרוהו ונתנוהו בקפות
הביאוהו לעזרה • היו מהבהבין אותו באור כדי
לקיים בו מצות קלי • דברי רבי מאיר • וחכ"א בקנים
ובקליחות חובטים אותו • כדי שלא יתמעך •
נתנוהו לאבוב • ואבוב היה מנקב • כדי שיהא
האור שולט בכלו • שטחוהו בעזרה • והרוח מנשבת
בו • נתנוהו ברחים של גרוסות • והוציאו ממנו
עשרון • שהוא מנפה בשלש עשרה נפה • והשאר

גבעול
טבה שב
נעב

נפדה * ונאכל לכל אדם * וחיב בחלה ופטור מן
 המעשרות * רבי עקיבא מחיב בחלה ובמעשרות *
 בא לו לעשרון ונתן שמנו ולבונתו * יצק ובלל * הניף
 והגיש * קמץ והקטיר והשאר נאכל לכהנים *
 * משקרב העמר * יוצאין ומוצאין שוק ירושלם
 שהוא מלא קמח וקלי שלא ברצון חכמים * דברי ר'
 מאיר * רבי יהודה אומר ברצון חכמים היו עושים *
 משקרב העמר התר החדש מיד והרחוקים מתרים
 מחצות היום ולהלן * משחרב בית המקדש התקין
 רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנפה כלו אסור * אמר ר'
 יהודה והלא מן התורה הוא אסור * שנאמר עד
 עצם היום הזה * מפני מה הרחוקים מתרים מחצות
 היום ולהלן * מפני שהן יודעין * שאין בית דין
 מתעצלים בו * י העמר היה מתיר במדינה * ושתי
 הלחם במקדש * אין מביאין מנחות ובכורים * ומנחת
 בהמה קודם לעמר * ואם הביא פסול * קודם לשתי
 הלחם לא יביא * ואם הביא כשר * : החטים
 והשעורים והכסמים ושכולת שועל והשיפון היבין
 בחלה * ומצטרפין זה עם זה * ואסורין בחדש מלפני
 הפסח * ומלקצור מלפני העמר * ואם השרישו קודם
 לעמר העמר מתירן * ואם לאו אסורים עד שיבא
 העמר הבא * : קוצרים בבית השלחים שב' עמקים *
 אבל לא גודשין * אנשי יריחו קוצרין ברצון חכמים *
 וגודשין שלא ברצון חכמים * ולא מוחו בידם
 חכמים * קוצר לשחת ומאכיל לבהמה * א"ר יהודה

אימתי בזמן שהתחיל עד שלא הביאה שלישי * רבי
 שמעון אומר אף יקצור (ויאכיל) אף משהביאה
 שלישי * : קוצרין מפני הנטיעות * מפני בית האכל *
 מפני (בטול) בית המדרש * לא יעשה אותן כריכות *
 אבל מניחם צבתים * מצות העמר לבא מן הקמה *
 לא מצא יביא מן העמרים * מצותו לבא מן הלח *
 לא מצא יביא מן היבש * מצותו לקצור בלילה *
 נקצר ביום כשר * ודוחה את השבת :

פרק יא שתי הלחם נלושות אחת אחת * ונאפות אחת
 אחת * לחם הפנים נלוש אחד אחד * ונאפה
 שנים שנים * ובטפוס היה עושה אותן * וכשהוא
 רדן נותנן בטפוס כדי שלא יתקלקלו * : אחד שתי
 הלחם ואחד לחם הפנים לישתן ועריכתן בחוץ *
 ואפיתן בפנים * ואינן דוחות את השבת * רבי יהודה
 אומר כל מעשיהם בפנים * רבי שמעון אומר לעולם
 הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות
 בעזרה וכשרות בבית פאני * : חביתי כהן גדול
 לישתן ואפיתן בפנים ודוחות את השבת * טחונן
 והרקדן אינן דוחות את השבת * כלל א"ר עקיבא
 כל מלאכה שאפשר לה לעשות מערב שבת * אינה
 דוחה את השבת * ושאי אפשר לה לעשות מערב
 שבת * דוחה את השבת * : כל המנחות יש בהן
 מעשה כלי בפנים * ואין בהן מעשה כלי בחוץ *
 כיצד * שתי הלחם ארכן שבעה ורחבן ארבעה *
 וקרנותיהן ארבע אצבעות * לחם הפנים ארכו

דלומ קאל
 דק
 דק

עשרה ורחבו חמשה וקרנותיו שבע אצבעות ר' יהודה אומר שלא תטעה זר"ד יה"ו בן זומא אומר ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד שיהיה לו פנים: ה שלחן ארכו עשרה ורחבו חמשה לחם הפנים ארכו עשרה ורחבו חמשה נותן ארכו כנגד רחבו של שלחן וכופל טפחים ומחצה מכאן וטפחים ומחצה מכאן נמצא ארכו ממלא כל רחבו של שלחן ר' יהודה רבי מאיר אומר השלחן ארכו שנים עשר ורחבו ששה לחם הפנים ארכו עשרה ורחבו חמשה נותן ארכו כנגד רחבו של שלחן וכופל טפחים מכאן וטפחים מכאן וטפחים ריוח באמצע כדי שתהא הרוח מנשבת ביניהן אבא שאול אומר שם היו נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים אמרו לו והלא כבר נאמר ונתת על המערכת לבונה זכה אמר להן והלא כבר נאמר ועליו מטה מנשה: ארבעה סניפים של זהב היו שם מפצלין מראשיהן שהיו סומכים בהן שנים לסדר זה ושנים לסדר זה ועשרים ושמונה קנים כחצי קנה חלול ארבעה עשר לסדר זה וארבעה עשר לסדר זה לא סדור הקנים ולא נטילתן דוחה את השבת אלא נכנס מערב שבת ושומטן ונותנין לארכו של שלחן כל הכלים שהיו במקדש ארכן לארכו של בית: שני שלחנות היו באולם מבפנים על פתח הבית אחד של שיש ואחד של זהב על של שיש נותנים לחם הפנים בכניסתו ועל של זהב

ר"ד

עשור

ביציאתו שמעלין בקדש ולא מורדין ואחד של זהב מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד ארבעה כהנים נכנסין שנים בידן שני סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקרימין לפניהם שנים לשול שני סדרים ושנים לשול שני בזיכים המכניסים עומדים בצפון ופניהם לדרום המוציאין עומדים בדרום ופניהם לצפון אלו מושכין ואלו מניחין וטפחו של זה כנגד טפחו של זה שנאמר לפני תמיד ר' יוסי אומר אפילו אלו נוטלין ואלו מניחין אף זו היתה תמיד יצאו ונתנו על השלחן של זהב שיהיה באולם הקטירו הבזיכין והחלות מתחלקות לכהנים חל יום הכפורים להיות בשבת החלות מתחלקות לערב חל להיות ערב שבת שעיר של יום הכפורים נאכל לערב הבבלין אוכלין אותו כשהוא חי מפני שדעתן יפה: סדר את הלחם בשבת ואת הבזיכים לאחר שבת והקטיר את הבזיכים בשבת פסולה ואין חיבין עליהם משום פגול נותר וטמא סדר את הלחם ואת הבזיכין בשבת והקטיר את הבזיכין לאחר שבת פסולה ואין חיבין עליהן משום פגול ונותר וטמא סדר את הלחם ואת הבזיכין לאחר שבת והקטיר את הבזיכים בשבת (פסולה) כיצד יעשה יניחנה לשבת הבאה שאפילו היא על השלחן ימים רבים אין בכך כלום: שתי הלחם נאכלות אין פחות משנים ולא יתר על שלשה כיצד נאפות מערב

מנחות יב

יום טוב * ונאכלות ביום טוב לשנים * חל יום טוב להיות אחר השבת נאכלות לשלשה * לחם הפנים נאכל * אין פחות מתשעה * ולא יתר על אחד עשר * כיצד * נאפה בערב שבת ונאכל בשבת לתשעה * חל יום טוב להיות ערב שבת נאכל לעשרה * שני ימים טובים של ראש השנה * נאכל לאחד עשר * ואינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב * רבן שמעון בן גמליאל אומר משום רבי שמעון בן הספן דוחה את יום טוב * ואינו דוחה את יום צום :

פרק יב המנחות והנסכים שנשטמאו עד שלא קדשו בכלי * יש להם פדיון * משקדשו בכלי אין להם פדיון * העופות והעצים והלבונה וכלי שרת * אין להם פדיון * שלא נאמר אלא בהמה : * האומר הרי עלי במחבת * והביא במרחשת * במרחשת והביא במחבת * מה שהביא הביא * וידי חובתו לא יצא * זו להביא במחבת * והביא במרחשת * במרחשת והביא במחבת * הרי זו פסולה * הרי עלי שני עשרונים * להביא בכלי אחד * והביא בשני כלים * בשני כלים והביא בכלי אחד * מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא * אלו להביא בכלי אחד * והביא בשני כלים * בשני כלים והביא בכלי אחד * הרי אלו פסולין * הרי עלי שני עשרונים * להביא בכלי אחד * והביא בשני כלים * אמרו לו בכלי אחד נדרת * הקריבן בכלי אחד כשרין * בשני כלים * פסולין הרי עלי שני עשרונים * להביא בשני כלים

כלים

מנחות יב

כלים * והביא בכלי אחד * אמרו לו בשני כלים נדרת * הקריבן בשני כלים כשרין * נתנן בכלי אחד * בשתי מנחות שנתערבו : * הרי עלי מנחה מן השעורים * יביא מן החטים * קמח יביא סלת * בלא שמן ולבונה יביא עמה שמן ולבונה * חצי עשרון * יביא עשרון שלם * עשרון ומחצה יביא שנים * רבי שמעון פוטר * שלא התנדב בדרך המתנדבים : * מתנדב אדם מנחה של ששים עשרון * ומביא בכלי אחד * אם אמר הרי עלי ששים ואחד * מביא ששים בכלי אחד * ואחד בכלי אחד * שכן צבור מביא ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד * דין ליחיד שיהא פחות מן הצבור אחד * א"ר שמעון והדא אלו דפרים * ואלו לכבשים ואינם נבללים זה עם זה * אלא עד ששים יכולים להבלל * אמרו לו ששים נבללים * ששים ואחד אין נבללים * אמר להם כל מדות חכמים כן * בארבעים סאה הוא טובל * בארבעים סאה חסר קרטוב * אינו יכול לטבול בהן * אין מתנדבים לוג שנים וחמשה * אכל מתנדבים שלשה ארבעה וששה * ומששה ולמעלה : * מתנדבים יין ואין מתנדבים שמן ד"ר עקיבא * רבי טרפון אומר מתנדבים שמן * א"ר טרפון (מה) מצינו ביין שבא חובה ובה נדבה * אף השמן בא חובה יבא נדבה * אמר (לו) ר' עקיבא לא * אם אמרת ביין שכן הוא קרב חובתו בפני עצמו * תאמר בשמן שאינו קרב חובתו בפני עצמו * אין

שנים

שנים מתנדבים עשרון אחד * אבל מתנדבים עולה
 ושלמים * ובעוף אפילו פרידה אחת :
 פירק יג * הרי עלי עשרון * יביא אחד * עשרונים יביא
 שנים * פרשתי ואיני יודע מה פרשתי * יביא
 ששים עשרון * הרי עלי מנחה * יביא איזו שירצה * ר'
 יהודה אומר יביא מנחת הסלת * שהיא מיוחדת
 שבמנחות : * מנחה מין המנחה יביא אחד * מנחות
 מין המנחות יביא שתיים * פרשתי ואיני יודע מה
 פרשתי * יביא חמשתן * פרשתי מנחה של עשרונים *
 ואיני יודע מה פרשתי * יביא מנחה של ששים עשרון
 רבי אומר יביא מנחות של עשרונים * מאחד ועד
 ששים : * הרי עלי עצים * לא יפחות משני גזירין *
 לבונה לא יפחות מקמץ * חמשה קומצין הם * האומר
 הרי עלי לבונה * לא יפחית מקמץ * המתנדב מנחה *
 יביא עמה קמץ לבונה * המעלה את הקמץ בחוץ
 חיב * ושני בזיכין טעונים שני קומצים : * הרי עלי
 זהב לא יפחות מדינר זהב * כסף לא יפחות מדינר
 כסף * נחשת לא יפחות ממעת כסף * פרשתי ואיני
 יודע מה פרשתי * הוא מביא עד שיאמר לא לכך
 נתכונתי : * הרי עלי יין לא יפחות משלשה לוגין *
 שמן לא יפחות מלוג * ר' אומר שלשה לוגין פרשתי
 ואיני יודע מה פרשתי * יביא כיום המרבה : * הרי
 עלי עולה יביא כבש * ר' אלעזר בן עזריה אומר (או)
 תור או בן יונה * פרשתי מן הבקר * ואיני יודע מה
 פרשתי * יביא פר ועגל * מן הבהמה ואיני יודע מה

פרשתי

פרשתי * יביא פר ועגל איל (ושעיר) גדי וטלה *
 פרשתי ואיני יודע מה פרשתי * מוסיף עליהם תור
 ובן יונה : * הרי עלי תודה ושלמים יביא כבש *
 פרשתי מן הבקר * ואיני יודע מה פרשתי * יביא פר
 ופרה * עגל ועגלה * מן הבהמה * ואיני יודע מה
 פרשתי * יביא פר ופרה * עגל ועגלה * איל ורחל *
 גדי וגדיה * שעיר ושעירה * טלה וטליה : * הרי עלי
 שור * יביא הוא ונסכו במנה * עגל * יביא הוא ונסכו
 בחמש * איל יביא הוא ונסכו בשתיים * כבש * יביא
 הוא ונסכו בסלע * שור במנה * יביא במנה חוץ
 מנסכו * עגל בחמש יביא בחמש חוץ מנסכו * איל
 בשתיים * יביא בשתיים חוץ מנסכו * כבש בסלע *
 יביא בסלע חוץ מנסכו * שור במנה * והביא שנים
 במנה לא יצא * אפילו זה במנה חסר דינר * וזה
 במנה חסר דינר * שחור והביא לבן * לבן והביא
 שחור * גדול והביא קטן * לא יצא * קטן והביא גדול
 יצא * ר' אומר לא יצא : * שור זה עולה ונסתאב * אם
 רצה יביא בדמיו שנים * שני שורים אלו עולה
 ונסתאבו * אם רצה יביא בדמיהם אחד * רבי אוסר *
 איל זה עולה ונסתאב * אם רצה יביא בדמיו כבש *
 כבש זה עולה ונסתאב * אם רצה יביא בדמיו איל *
 רבי אוסר * האומר אחד מכבשי הקדש * ואחד
 משורי הקדש * היו לו שנים * הגדול שבהן הקדש *
 שלשה * הבינוני שבהן הקדש * פרשתי ואיני יודע
 מה פרשתי * או שאמר אמר לי אבא ואיני יודע מה :

א רמי כול ולית הלכתא כוותיה * כ כס"ס גרוס שעיר ושעירה ככת * א

הגדול

הגדול שבהן הקדש : הרי עלי עולה יקריבנה
במקדש * ואם הקריבה בבית חוניו לא יצא *
שאקריבנה בבית חוניו יקריבנה במקדש * ואם
הקריבה בבית חוניו יצא * רבי שמעון אומר אין זו
עולה * הריני נזיר יגלח במקדש * ואם גלח בבית
חוניו לא יצא * שאגלח בבית חוניו * יגלח במקדש *
ואם גלח בבית חוניו יצא * רבי שמעון אומר אין זה
נזיר * הכהנים ששמשו בבית חוניו לא ישמשו
במקדש בירושלם * ואין צריך לומר לדבר אחר *
שנאמר אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה
בירושלם * כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם * הרי
הן כבעלי מומין * חולקין ואוכלין אבל לא מקריבין *
יא נאמר בעולת הבהמה אשה ריח ניחח * (ובעולת
העוף אשה ריח ניחח *) ובמנחה אשה ריח ניחח *
ללמד שאחר המרבה ואחר הממעט * ובלבד
שיכוין אדם את דעתו לשמים : סליק

לא קדש (לא הקין לא מאו) מסכת חולין

פ"ק א הכל שוחטין ושחיטתן בשרה * חוץ מחרש
שוטה וקטן שמה יקלקלו בשחיטתן * וכלן
ששחטו ואחרים רואין אותן * שחיטתן בשרה *
שחיטת נכרי נבלה * ומטמאה במשא * השוחט
בלילה * וכן הסומא ששחט * שחיטתו בשרה *
השוחט בשבת וביום הכפורים * אף על פי שמתחייב
בנפשו * שחיטתו בשרה : השוחט במגל יד * בצור
ובקנה שחיטתו בשרה * הכל שוחטין ולעולם

שוחטין

ט"ב
ס"ג חוץ
האמת מלקד בספיין
וכאמ"ל י"ג ב"ק פ"ג ע"ב

ד צעור = שים עוקרים על המצות וקדשים וכל עניניהם וקדש
נעסקין - או על קדשים וקדשין חוץ לענין צעור צ"ל נעסקין

חולין א

שוחטין * ובכל שוחטין * חוץ ממגל קציר והמגרה
והשנים והצפרין * מפני שהם חונקין * השוחט במגל
קציר בדרך הלכתה * ב"ש פוסלין * וב"ה מכשירין *
ואם החליקו שניה * הרי היא כספין : השוחט מתוך
הטבעת ושיר בה מלא החוט על פני כלה * שחיטתו
כשרה * רבי יוסי בר יהודה אומר מלא החוט על פני
רבה : השוחט מן הצדדין * שחיטתו כשרה *
המולק מן הצדדין מליקתו פסולה * השוחט מן
הערף * שחיטתו פסולה * המולק מן הערף * מליקתו
כשרה * השוחט מן הצואר * שחיטתו כשרה *
המולק מן הצואר * מליקתו פסולה * שכל הערף
כשר למליקה * וכל הצואר כשר לשחיטה * נמצא
כשר בשחיטה פסול במליקה * כשר במליקה פסול
בשחיטה : כשר בתורין פסול בבני יונה * כשר
בבני יונה פסול בתורין * תחלת הציהוב בזה ובזה
פסול : כשר בפרה פסול בעגלה * כשר בעגלה
פסול בפרה * כשר בכהנים פסול בלויים * כשר
בלויים פסול בכהנים * טהור בכלי חרש טמא בכל
הכלים * טהור בכל הכלים טמא בכלי חרש * טהור
בכלי עץ טמא בכלי מתכות * טהור בכלי מתכות
טמא בכלי עץ * החיב בשקדים המרים פטור
במתוקים * החיב במתוקים פטור במרים : התמד
עד שלא החמיץ * אינו נקח בכסף מעשר * ופוסל
את המקוה * משהחמיץ נקח בכסף מעשר * ואינו

א פסק הלכה דלמעלה מטבעת גדולב מטכוו כוכב ולמעלה טרסה מטכוו כוכב ולמטה כסרה והיא דסייר בחוטי

פוסל

מנחת
מג

ל

ל

ל

ל

ל

פוסל את המקוה האחים השתפים כשחבין בקלבון פטורין ממעשר בהמה כשחבין במעשר בהמה פטורין מן הקלבון כל מקום שיש מבר אין קנס וכל מקום שיש קנס אין מבר כל מקום שיש מיאון אין חליצה וכל מקום שיש חליצה אין מיאון כל מקום שיש תקיעה אין הכדלה וכל מקום שיש הכדלה אין תקיעה יום טוב שחל בערב שבת תוקעין ולא מבדילין במוצאי שבת מבדילין ולא תוקעין כיצד מבדילין המבדיל בין קדש לקדש רבי דוסא אומר בין קדש חמור לקדש הקל :

קפוט

עדין פשוט אשתא

השוחט אחד בעוף ושנים בבהמה שחיטתו כשרה ורבו של אחד כמוהו ר' יהודה אומר עד שישחוט את הורדין חצי אחד בעוף ואחד חצי בבהמה שחיטתו פסולה רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה שחיטתו כשרה השוחט שני ראשין באחד שחיטתו כשרה שנים אוחזין בסכין ושוחטין אפילו אחד למעלה ואחד למטה שחיטתן כשרה : והתיו את הראש בבת אחת פסולה היה שוחט והתיו את הראש בבת אחת אם יש בסכין מלא צואר כשרה היה שוחט והתיו שני ראשין בבת אחת אם יש בסכין מלא צואר אחד כשרה במה דברים אמורים בזמן שהוליד ולא הביא או הביא ולא הוליד אבל אם הוליד והביא אפילו כל שהוא אפילו באיזמל כשרה נפלה סכין ושחטה אף על פי ששחטה כדרכה פסולה :

פירק ב כאמרו חכמינו

חזין על דברי קבלה

דבר = שבת נפל על רוב

מראה (קוף) משרת הרוב אשתא

שנאמר וזבחת ואכלת מה שאתה זוכה אתה אוכל נפלה סכין והגביהה נפלו כליו והגביהן השחיז את הסכין ועף ובא חברו ושחט אם שחה כרי שחיטה פסולה ר' שמעון אומר אם שחה כרי בקור ר' שחט את הושט ופסק את הגרגרת או שחט את הגרגרת ופסק את הושט או ששחט אחד מהן והמתין לה עד שמתה או שהחליד את הסכין תחת השני ופסקו ר' ישבב אומר נבלה ר' עקיבא אומר טרפה כלל א"ר ישבב משום רבי יהושע כל שנפסלה בשחיטתה נברה כל ששחיטתה כראוי ודבר אחר גרם לה לפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא : השוחט בהמה חיה ועוף ולא יצא מהן דם כשרים ונאכלים בידים מסואבות לפי שלא הכשרו בדם רבי שמעון אומר הכשרו בשחיטה : השוחט את המסכנת רבן (שמעון בן) גמליאל אומר עד שתפרכס ביד וברגל רבי אליעזר אומר דיה אם זנקה אמר ר' שמעון (אף) השוחט בלילה ולמחר השכים ומצא כתלים מלאים דם כשרה : שזנקה וכמדת רבי אליעזר וחב"א עד שתפרכס ביד או ברגל או עד שתכשבש בזנבה אחד בהמה דקה ואחד בהמה גסה בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה פסולה שאינה אלא הוצאת נפש בלבד במה דברים אמורים שהיתה בחזקת מסכנת אבל אם היתה בחזקת בריאה אפילו אין בה מכל הסימנים הללו כשרה : השוחט

מגוץ הלל

רוב קוף קצר חפף כוונתו כיצד שחיז 25/29

לנכרי שחיטתו כשרה ור' אליעזר פוסל אמר רבי
אליעזר אפילו שחטה שיאכל הנכרי מחצר כבוד
שלה פסולה שסתם מחשבת נכרי לעבודת
אלילים א"ר יוסי קל וחמר הדברים ומה במקום
שהמחשבה פוסלת במקדשים אין הכל הולך אלא
אחר העובד מקום שאין מחשבה פוסלת בחולין
אינו דין שלא יהא הכל הולך (אלא) אחר השוחט:
השוחט לשם הרים לשם גבעות לשם ימים לשם
נהרות לשם מדברות שחיטתו פסולה שנים
או חזין בסכין ושוחטין אחד לשם אחד מכל אלו
ואחד לשם דבר כשר שחיטתו פסולה: אין
שוחטין לא לתוך ימים ולא לתוך נהרות ולא לתוך
כלים אבל שוחט הוא לתוך עונה של מים ובספינה
על גבי כלים אין שוחטין לגומא כל עקר אבל
עושה גומא בתוך ביתו בשביל שיכנס הדם לתוכה
ובשוק לא יעשה כן שלא יחקה את האפיקורסים:
השוחט לשם עולה לשם שרמים לשם אשם
תרוי לשם פסח לשם תודה שחיטתו פסולה ור'
שמעון מבשיר שנים או חזין בסכין ושוחטין אחד
לשם אחד מכל אלו ואחד לשם דבר כשר
שחיטתו פסולה השוחט לשם חטאת לשם אשם
ודאי לשם בכור לשם מעשר לשם תמורה
שחיטתו כשרה זה הכלל כל דבר שנדר ונדב
השוחט לשמו פסול ושאינו נדר ונדב השוחט
לשמו כשר:

חולין ב

אלו טרפות בבהמה נקובת הושט ופסוקת
הגרגרת נקב הלב לבית חללו נשברה
השררה ונפסק החוט שלה נטלה הכבד ולא
נשתיר הימנו כלום הריאה שנקבה או שחברה
ר' שמעון אומר עד שתנקב לבית הסמפונות נקבה
הקבה נקבה המרה נקבו הדקין הכרס הפנימית
שנקבה או שנקרע רוב החיצונה ר' יהודה אומר
הגדולה טפח והקטנה ברבה המסס ובית הכוסות
שנקבו לחוץ נפלה מן הגג ונשתברו רוב צלעותיה
ודרוסת הזאב רבי יהודה אומר דרוסת הזאב
ברקה ודרוסת הארי בגסה דרוסת הנץ בעוף
הדק ודרוסת הגס בעוף הגס זה הכלל כל שאין
כמוה חיה טרפה: ואלו כשרות בבהמה נקבה
הגרגרת או שנסדקה עד כמה תחסר רבן שמעון
בן גמליאל אומר עד כאיסר האיטלקי נפחתה
הגלגלת ולא נקב קרום של מוח נקב הלב ולא
לבית חללו נשברה השררה ולא נפסק החוט
שלה נטלה הכבד ונשתיר הימנה בזית המסס
ובית הכוסות שנקבו זה לתוך זה נטל הטחול
נטלו הכליות נטל לחי התחתון נטלה האם שלה
וחרותה בידי שמים הגלודה רבי מאיר מבשיר
וחכמים פוסלין: ואלו טרפות בעוף נקובת
הושט ופסוקת הגרגרת הכתה חלדה על ראשה
מקום שעושה אותה טרפה נקב הקרקבן נקבו
הדקין נפלה לאור ונחמרו בני מעיה אם ירוקים

א כהן נזיר = (הגדרה) אהו טהור טהור

קנה = נטיה לרובו
לב
בלעום

מחצית

ערוך

מסארת

דוף דכנס
לשון פסוק

קרום
בית הולד
חיצונו
בית הולד

קאטע

חולין ג ד

פסולה * אם ארומים כשרה * דרסה וטרפה בכתל
או שרצצתה בהמה ומפרכסת * ושהתה מעת לעת
ושחטה כשרה : ד ואלו כשרות בעוף * נקבה
הגרגרת או שנסדקה * הכתה חלדה על ראשה
מקום שאינו עושה אותה טרפה * נקב הזפק * רבי
אומר אפילו נטל * יצאו בני מעיה ולא נקבו *
נשתברו גפיה * נשתברו רגליה * נמרטו כנפיה * ר'
יהודה אומר אם נטלה הנוצה פסולה : * אחוזת
הדם * והמעשנת * והמצננת * ושאכלה הרדופני *
ושאכלה צואת תרנגולים * או ששתה מים הרעים *
כשרה * אכלה סם המות * או שהכישו נחשמותרת
משום טרפה * ואסורה משום סכנת נפשות : * סימני
בהמה וחיה נאמרו מן התורה * וסימני העוף לא
נאמרו * אבל אמרו חכמים כל עוף הדורס טמא *
כל שישלו אצבע יתירה וזפק וקרקבן נקלף טהור *
ר' אליעזר בר צדוק אומר כל עוף החולק את רגליו
טמא : * ובחגבים כל שישלו ארבע רגלים * וארבע
כנפים וקרסולים * וכנפיו חופות את רבו * רבי יוסי
אומר ושמו חגב * וברגים כל שיש לו סנפיר
וקשקשת * ר' יהודה אומר שני קשקשין וסנפיר אחד
אלו הן קשקשין הקבועין בו * וסנפירין הפורח בהן :
פיקר בהמה המקשה לילד * והוציא העבר את ידו
והחזירה מותר (באכילה) * הוציא ראשו אף על
פי שהחזירו * הרי זה כילוד * חתך מן העבר שבמעיה
מותר באכילה * מן הטחול ומן הכליות אסור

קדוש
קדוש
קדוש
קדוש
קדוש
קדוש

באכילה

חולין ד

באכילה * זה הכלל כל דבר שהיא גופה אסור *
ושאינה גופה מותר : * המבכרת המקשה לילד *
מחתך אבר אבר ומשליך לכלבים * יצאו רבו הרי זה
יקבר * ונפטר מן הבכורה : * בהמה שמת עוברת
בתוך מעיה * והושיט הרועה את ידו * נגע בו בין
בבהמה טמאה * בין בבהמה טמאה טהור * ר' יוסי
הגלילי אומר בטמאה טמא בטהורה טהור * וכן
האשה שמת ולדה בתוך מעיה * והושיטה היה את
ידה ונגעה בו * היתה טמאה טמאת שבעה * והאשה
טהורה עד שיצא הולד : * בהמה המקשה לילד *
והוציא העבר את ידו וחתכה * ואחר כך שחט את
אמו * הבשר טהור * שחט את אמו ואחר כך חתכה *
הבשר מנגע נבלה * ד"ר מאיר * וחכ"א מנגע טרפה
שחוטתה * מה מצינו בטרפה ששחיטתה מטהרתה *
אף שחיטת בהמה * תטהר את האבר * אמר להם
ר' מאיר לא * אם טהרה שחיטת טרפה אותה * דבר
שהוא גופה * תטהר את האבר דבר שאינו גופה *
מנין לטרפה ששחיטתה מטהרתה * בהמה טמאה
אסורה באכילה * וטרפה אסורה באכילה * מה
בהמה טמאה אין שחיטתה מטהרתה * אף טרפה
לא תטהרנה שחיטתה אמרו לו לא * אם אמרת
בבהמה טמאה שלא היתה לה שעת הכשר *
תאמר בטרפה שהיתה לה שעת הכשר * טור לך
מה שהבאת * הרי שנולדה טרפה מן הבטן מנין *
לא * אם אמרת בבהמה טמאה * שכן אין במינה

שחיטה

שחיטה * תאמר בטרפה שיש במינה שחיטה * בן
 שמונה חי אין שחיטתו מטהרתו * לפי שאין במינו
 שחיטה: * השוחט את הבהמה ומצא בה בן שמונה
 חי או מת * או בן תשעה מת * קורעו ומוציא את
 דמו * מצא בה בן תשעה חי * טעון שחיטה וחיב
 משום אותו ואת בנו * ד"ר מאיר * וחכ"א שחיטת
 אמו מטהרתו * ר' שמעון שזורי אומר אפילו בן חמש
 שנים וחורש בשדה * שחיטת אמו מטהרתו * קרעה
 ומצא בה בן תשעה חי * טעון שחיטה * לפי שלא
 נשחטה אמו: * בהמה שנחתכו רגליה * מן
 הארכבה ולמטה * כשרה * מן הארכבה ולמעלה *
 פסולה * וכן שנטל צומת הגידין * נשבר העצם * אם
 רוב הבשר קיים שחיטתו מטהרתו * ואם אין רוב
 הבשר קיים * אין שחיטתו מטהרתו: * השוחט את
 הבהמה ומצא בה שליה * נפש היפה תאכלנה *
 ואינה מטמאה לא טמאת אוכלין * ולא טמאת
 נבלות * חשב עליה מטמאה טמאת אוכלין אבל
 לא טמאת נבלות * שליה שיצתה מקצתה אסורה
 באכילה * סימן ולר באשה * וסימן ולר בבהמה *
 המבכרת שהפילה שליה ישליכנה לכלבים *
 ובמקדשין תקבר * ואין קוברין אותה בפרשת
 דרכים * ואין תולין אותה באילן מפני דרכי האמורי:
 אותה ואת בנו נוהג בארץ ובחוצה לארץ *
 בפני הבית ושללא בפני הבית * בחולין
 ובמקדשין * כיצד * השוחט אותו ואת בנו חולין

לקה
 קבל טבוב

בחון * שניהם כשרים * והשני סופג את הארבעים *
 קדשים בחון * הראשון חיב כרת * ושניהם פסולים *
 ושניהם סופגין את הארבעים * חולין בפנים * שניהם
 פסולים * והשני סופג את הארבעים * קדשים בפנים
 הראשון כשר ופטור * והשני סופג את הארבעים
 ופסול: * חולין וקדשים בחון * הראשון כשר ופטור *
 והשני סופג את הארבעים ופסול * קדשים וחולין
 בחון * הראשון חיב כרת ופסול * והשני כשר *
 ושניהם סופגין את הארבעים * חולין וקדשים
 בפנים * שניהם פסולים * והשני סופג את הארבעים *
 קדשים וחולין בפנים * הראשון כשר ופטור * והשני
 סופג את הארבעים ופסול * חולין בחון ובפנים *
 הראשון כשר ופטור * והשני סופג את הארבעים
 ופסול * קדשים בחון ובפנים * הראשון חיב כרת *
 (ושניהם פסולין) * ושניהם סופגין את הארבעים *
 חולין בפנים ובחון הראשון פסול ופטור * והשני
 סופג את הארבעים וכשר * קדשים בפנים ובחון *
 הראשון כשר ופטור * והשני סופג את הארבעים
 ופסול: * השוחט ונמצא טרפה * השוחט לעבורת
 אלילים * השוחט פרת חטאת ושור הנסקל * ועגלה
 ערופה * רבי שמעון פוטר וחכמים מחיבין * השוחט
 ונתנבלה בידו והנוחר והמעקר פטור * משום אותו
 ואת בנו שנים שלקחו פרה ובנה * אי זה שלקח
 ראשון ישחט ראשון * ואם קדם השני זכה * שחט
 פרה ואחר כך שני בניה * סופג שמונים * שחט שני

בניה * ואחר כך שחטה * סופג ארבעים * שחטה *
ואת בתה * ואת בת בתה * סופג שמונים * שחטה *
ואת בת בתה * ואחר כך שחט את בתה סופג את
הארבעים * סומכוס אומר משום רבי מאיר סופג
שמונים * בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה
לחבירו * צריך להודיעו * אמה מכרתי לשחוט *
בתה מכרתי לשחוט * ואלו הן ערב יום טוב האחרון
של חג * וערב יום טוב הראשון של פסח * וערב עצרת
וערב ראש השנה וכדברי רבי יוסי הגלילי אף ערב
יום הכפורים בגליל * א"ר יהודה אימתי בזמן שאין
לו ריוח * אבל יש לו ריוח אינו צריך להודיע * ומודה
רבי יהודה במוכר את האם לחתן * ואת הבת לבלה
שצריך להודיע בידוע ששניהם שוחטין ביום אחד *
בארבעה פרקים אלו משחיטין את הטבח בעל
כרחו * אפילו שוד שוה אלה דינרין * ואין לו ללוקח
אלא דינר כופין אותו לשחוט * לפיכך אם מת מת
ללוקח * אבל בשאר ימות השנה אינו כן * לפיכך אם
מת מת למוכר * יום אחד האמור באותו ואת בנו *
היום הולך אחר הלילה * את זו דרש רבי שמעון בן
זומא נאמר במעשה בראשית יום אחד * ונאמר
באותו ואת בנו יום אחד * מה יום אחד האמור
במעשה בראשית * היום הולך אחר הלילה * אף יום
אחד האמור באותו ואת בנו * היום הולך אחר
הלילה :

פירי בסוי הדם נוהג בארץ ובחוצה לארץ * בפני
הבית

הבית ושלא בפני הבית * בחולין אבל לא
במקדשים * ונוהג בחיה ובעוף * במזמן ובשאינו
מזמן * ונוהג בכוי * מפני שהוא ספק * ואין שוחטין
אותו ביום טוב * ואם שחטו אין מכסין את דמו *
השוחט ונמצא טרפה * והשוחט לעבודת אלילים *
השוחט חולין בפנים * וקדשים בחוץ * חיה ועוף
הנסקלים * רבי מאיר מחיב וחכמים פוטרין השוחט
ונתגבלה בידו * הנוחר והמעקר * פטור מלכסות *
חרש שוטה וקטן ששחטו * ואחרים רואין אותם
חיבין לכסות * בינן לבין עצמן * פטורין מלכסות *
וכן לענין אותו ואת בנו ששחטו * ואחרים רואין
אותן * אסור לשחוט אחריהם * בינן לבין עצמן * רבי
מאיר מתיר לשחוט אחריהן * וחכמים אוסרים *
ומודים שאם שחטו * שאינן סופגים את הארבעים *
שחט מאה חיות במקום אחד כסוי אחד לכלן *
מאה עופות במקום אחד * כסוי אחד לכלן * חיה
ועוף במקום אחד כסוי אחד לכלן * ר' יהודה אומר
שחט חיה יכסנה * ואחר כך ישחוט את העוף * שחט
ולא כפה וראהו אחר * חיב לכסות * כסוה ונתגלה
פטור מלכסות * כסוה הרוח * חיב לכסות * דם
שנתערב במים * אם יש בו מראה דם * חיב לכסות *
נתערב ביין * רואין אותו כאלו הוא מים * נתערב
בדם הבהמה או בדם החיה * רואין אותו כאילו הוא
מים * רבי יהודה אומר אין דם מבטל דם * (דם) הנתון
ושעל הפסין חיב לכסות * אמר רבי יהודה אימתי

טו' קקל
כ"ג

בזמן שאין שם דם אלא הוא * אבל יש שם דם שלא
הוא פטור מלכסות * ויבמה מכסין ובמה אין מכסין *
מכסין בזבל הדק * ובחול הדק * ובסיד ובחרסית
ובלבנה ובמגופה שכתשן * אבל אין מכסין * לא
בזבל הגס * ולא בחול הגס * ולא בלבנה * ולא
במגופה שלא כתשן * ולא יכפה עליו את הכלי *
כלל אמר רבן שמעון בן גמליאל דבר שמגדל צמחין
מכסין בו * ושאינו מגדל צמחים אין מכסין בו :

פרק ה גיד הנשיה נהג בארץ ובחוצה לארץ * בפני
הבית ושלא בפני הבית * בחולין ובמקדשים
ונהג בבמה ובחיה * בירך של ימין ובירך של
שמאל * ואינו נהג בעוף * מפני שאין לו כף * ונהג
בשלייל * רבי יהודה אומר אינו נהג בשלייל * וחלבו
מותר * אין הטבחין נאמנין על גיד הנשיה דברי
רבי מאיר * וחכמים אומרים נאמנין עליו ועל החלב :
כ שולח אדם לנכרי ירך שגיד הנשיה בתוכה * מפני
שמקומו נכר * הנוטל גיד הנשיה צריך שיטול את
כלו * רבי יהודה אומר כדי לקים בו מצות נטילה :
האוכל מגיד הנשיה כזית סופג ארבעים * אכלו
ואין בו כזית חיב * אכל מזה כזית ומזה כזית * סופג
שמונים * ר' יהודה אומר אינו סופג אלא ארבעים :
י ירך שנתבשל בה גיד הנשיה * אם יש בה בנותן
טעם הרי זו אסורה * כיצד משערין אותה כבשר
בלפת : ה גיד הנשיה שנתבשר עם הגידים בזמן
שמבירו בנותן טעם * ואם אינו מבירו * כלן אסורין *
והרטב

חזקוני
לפי שכתבנו
לפי שכתבנו

נכר כזית
לפי שכתבנו

לפי שכתבנו
לפי שכתבנו

ד"ב - לחות כחולק ענין * עין טעם ענין או טעם דלי - קדוק *
לפי שכתבנו ונלח עין - ענין ענין * ענין ענין

והרטב בנותן טעם * וכן חתיכה של נבלה * וכן
חתיכה של דג טמא שנתבשלו עם החתיכות
בזמן שמבירן בנותן טעם * ואם לאו כלן אסורות *
והרטב בנותן טעם : נהג בטהורה ואינו נהג
בטמאה * ר' יהודה אומר אף בטמאה * א"ר יהודה
והלא מבני יעקב נאסר גיד הנשיה * ועדין בהמה
טמאה מותרת להן * אמרו לו בסני נאמר * אלא
שנכתב במקומו :

פרק ח כל הבשר אסור לבשל בחלב * חוץ מבשר
דגים וחגבים * ואסור להעלותו עם הגבינה
על השלחן * חוץ מבשר דגים וחגבים * הנודר מן
הבשר * מותר בבשר דגים וחגבים * העוף עולה עם
הגבינה על השלחן ואינו נאכל * דב"ש * וכה"א לא
עולה ולא נאכל * אמר ר' יוסי זו מקולי ב"ש ומחמרי
ב"ה * באיזה שלחן אמרו בשלחן שאוכל עליו *
אבל בשלחן שסודר עליו את התבשיל נותן זה בצד
זה ואינו חושש : כ צורר אדם בשר וגבינה במטפחת
אחת ובלבד שלא יהו נוגעין זה בזה * רבן שמעון
בן גמליאל אומר אף שני אכסנאין אוכלין על שלחן
אחד * זה בשר וזה גבינה * ואין חוששין : כ טפת חלב
שנפלה על החתיכה אם יש בה בנותן טעם באותה
חתיכה (אסורה) * נער את הקדרה אם יש בה בנותן
טעם באותה קדרה (אסורה) * הפחל קודעו ומוציא
את חלבו * לא קדעו * אינו עובר עליו * הלכ קודעו
ומוציא את דמו * לא קדעו אינו עובר עליו * המעלה

לפי שכתבנו

לפי שכתבנו

חולין ה ט

את העוף עם הגבינה על השלחן • אינו עובר בלא
תעשה : • בשר בהמה טהורה • בחלב בהמה
טהורה • אסור לבשל ואסור בהנאה • בשר בהמה
טהורה בחלב בהמה טמאה • בשר בהמה טמאה
בחלב בהמה טהורה • מתר לבשל • ומתר בהנאה •
ר' עקיבא אומר חיה ועוף אינן מן התורה • שנאמר
לא תבשל גדי בחלב אמו שלש פעמים • פרט לחיה
ולעוף ולבהמה טמאה • רבי יוסי הגלילי אומר •
נאמר לא תאכלו כל נבלה • ונאמר לא תבשל גדי
בחלב אמו • את שאסור משום נבלה אסור לבשל
בחלב • עוף שאסור משום נבלה • יכול יהא אסור
לבשל בחלב • תלמוד לומר בחלב אמו • יצא עוף
שאין לו חלב אם : • קבת נכרי ושל נבלה • הרי זו
אסורה • המעמיד בעורה של קבה כשרה • אם יש
בה בנותן טעם • הרי זו אסורה • כשרה שינקה מן
הטרפה • קבתה אסורה • וטרפה שינקה מן
הכשרה • קבתה מתרת • מפני שבנוס במעיה •
• חמר בחלב מברם וחמר בדם מבחלב • חמר
בחלב שהחלב מועלין בו • וחיבין עליו משום פגול
ונותר וטמא • מה שאין כן בדם • וחמר בדם שהדם
נוהג בבהמה וחיה ועוף • בין טמאים ובין טהורים •
והחלב אינו נוהג אלא בבהמה טהורה בלבד :

פרק ט העור והרטב • והקיפה והאלל • והעצמות
והגידין • והקרנים והטלפים • מצטרפין לטמא
טמאת אוכלים • אבל לא טמאת נבלות • כיוצא בו

השורט

ל

חולין ט

השוחט בהמה טמאה לנכרי • והיא מפרכסרת
מטמאה טמאת אוכלין • אבל לא טמאת נבלות •
עד שתמות או עד שהתיז את ראשה • רבה לטמא
טמאת אוכלין ממה שרבה לטמא טמאת נבלות •
רבי יהודה אומר האלל המכנס • אם יש בו כזית
במקום אחר חיב עליו : • אלו שעורותיהן כבשרן •
עור האדם • עור חזיר של ישוב • רבי יוסי אומר אף
עור חזיר הבר • עור חטופרת של גמל הרכה • ועור
הראש של עגל הרך • ועור הפרסות • ועור בית
הבשת • ועור השליל • ועור שתחת האליה • ועור
האנקה והכח והלטאה והחמט • רבי יהודה אומר
הלטאה כחלדה • וכלן שעברן או שהלך בהן כדי
עבודה טהורין חוץ מעור האדם • רבי יוחנן בן נורי
אומר שמונה שרצים יש להן עורות : • המפשיט
בבהמה ובחיה בטהורה ובטמאה • בדקה ובגסה •
לשטיח כדי אחיזה • ולחמת עד שיפשיט את החזה •
המרגיל בלו חבור לטמאה לטמא ולטמא • עור
שעל הצואר • ר' יוחנן בן נורי אומר אינו חבור ויחב"א
חבור עד שיפשיט את בלו : • עור שיש עליו כזית
בשר • הנוגע בצ'ב היוצא ממנו • ובשערה שכנגדו
טמא • היו עליו כשני חצאי זתים • מטמאין במשא
ולא במגע • ד"ר ישמעאל • רבי עקיבא אומר לא
במגע ולא במשא • ומודה רבי עקיבא בשני חצאי
זתים • שתחבן בקיסם • והסיטן שהוא טמא • ומפני
מה רבי עקיבא מטהר בעור • מפני שהעור מבטלן :

קליה

ק"צ קדומים
על נקבה

ק"ג

קלית המת וקלית המקדשים • הנוגע בהן בין
 סתומים בין נקובים טמא • קלית נבלה וקלית
 השרץ • הנוגע בהן סתומים טהורים • נקובים כל
 שהוא מטמאים במגע • מנין שאף במשא תלמוד
 לומר הנוגע והנושא • את שבא לכלל מגע • בא
 לכלל משא • לא בא לכלל מגע • לא בא לכלל
 משא • וביצת השרץ המרקמת טהורה • נקבה כל
 שהוא טמאה • עכבר שחציו בשר וחציו אדמה •
 הנוגע בבשר טמא • באדמה טהור • רבי יהודה
 אומר אף הנוגע באדמה שכנגד הבשר טמא •
 האבר והבשר המדלדלין בבהמה • מטמאין
 טמאת אוכלין במקומן • וצריבין הכשר • נשחטה
 הבהמה הכשרו בדמיה • ד"ר מאיר • רבי שמעון
 אומר לא הכשרו • מתה הבהמה • הבשר צריך
 הכשר • האבר מטמא משום אבר מן החי • ואינו
 מטמא משום אבר נבלה • ד"ר מאיר • ורבי שמעון
 מטהר • האבר והבשר המדלדלין באדם טהורין •
 מת האדם הבשר טהור • האבר מטמא משום אבר
 מן החי ואינו מטמא משום אבר מן המת • הב"ר רבי
 מאיר • ורבי שמעון מטהר •

טז טז
טז

שחיבין

שחיבין בחזה ושוק • אינו דין שחיבין במתנות
 תלמוד לומר ואתן אותם לאהרן הכהן ולבניו לחק
 עולם • אין לך אלא מה שאמור בענין • כל הקדשים
 שקדם מום קבוע להקדשן ונפרדו • חיבין בבכורה
 ובמתנות • ויוצאין לחולין להגזוז ולהעבד • וולדן
 וחלבן מתר לאחר פדיונן • והשוחטין בחוץ פטור •
 ואין עושין תמורה • ואם מתו יפרו • חוץ מן הבכור
 ומן המעשר • כל שקדם הקדשן את מומן • או מום
 עובר להקדשן • ולאחר מכאן נולד להם מום קבוע
 ונפרדו • פטורין מן הבכורה ומן המתנות • ואינן יוצאין
 לחולין להגזוז ולהעבד • וולדן וחלבן אסור לאחר
 פדיונן • והשוחטין בחוץ חיב • ועושין תמורה ואם
 מתו יקברו • בכור שנתערב במאה • בזמן שמאה
 שוחטין את כלן • פוטרין את כלן • אחר שוחט את
 כלן פוטרין לו אחר • השוחט לכהן ולנכרי • פטור מן
 המתנות • והמשתתף עמהם צריך שירשום • ואם
 אמר חוץ מן המתנות פטור מן המתנות • אמר מכור
 לי בני מעיה של פרה • והיו בהן מתנות • נותנן
 לכהן • ואינו מנכה לומן הדמים לקח הימנו במשקל
 נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים • ד"ר שנתגיר •
 והיתה לו פרה • נשחטה עד שלא נתגיר פטור •
 משנתגיר חיב • ואם ספק פטור • שהמוציא מחברו
 עליו הראיה • איזהו הזרוע מן הפרק של ארכבה
 עד כף של יד • והוא של נזיר • וכנגדו בהגל • שוק •
 רבי יהודה אומר שוק מן הפרק של ארכבה עד סכך

שעק כו
מיש

של

זכרונות
על קרבנות
כ"ק ע"ק ע"ק ע"ק ע"ק

של רגל • איזהו לחי • מן הפרק של לחי • עד פיקה
של גרגרת :

פיק י"א ראשית הגז • נוהג בארץ ובחוצה לארץ בפני
הבית ושלא בפני הבית • בחולין אבל לא
במקדשין • חמר בזרוע ובלחיים ובקבה מראשית
הגז • שהזרוע והלחיים והקבה • נוהגים בבקר
ובצאן • במרבה ובמועט • וראשית הגז אינו נוהג
אלא ברחלות • ואינו נוהג אלא במרבה • וכמה
הוא מרבה • בש"א שתי רחלות • שנאמר יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן • ובה"א חמש • שנאמר חמש
צאן עשויות • ר' הוסא בן הרבנים אומר חמש רחלות
גוזזות מנה (מנה) ופרס • חיבות בראשית הגז •
וחכ"א חמש רחלות גוזזות כל שהן • וכמה הוא נותן
לו משקל חמש סלעים ביהודה • שהן עשר סלעים
בגליל • מלבן ולא צואי • כדי לעשות ממנו בגד
קטן • שנאמר תתן לו • שיהא בו כדי מתנה • לא
הספיק לתנו לו עד שצבעו פטור • לבנו ולא צבעו
חיב • הלוקח גז צאנו של נכרי פטור מראשית הגז •
הלוקח גז צאנו של חברו • אם שיר המוכר (המוכר)
חיב • לא שיר • הלוקח חיב • היו לו שני מינים שחופות
ולבנות • מכר לו שחופות • אבל לא לבנות • זכרים
אבל לא נקבות • זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו •
פיק י"ב שלוח הקן נוהג בארץ ובחוצה לארץ • בפני
הבית ושלא בפני הבית • בחולין אבל לא
במקדשין • חמר בכסוי הדם משלוח הקן • שכסוי

הדם נוהג בתיה ובעוף • במזמן ובשאינו מזמן •
ושלוח הקן אינו נוהג אלא בעוף • ואינו נוהג אלא
בשאינו מזמן • איזהו שאינו מזמן • כגון אלוזין
ותרנגולים שקננו בפרדס • אבל אם קננו בבית •
וכן יוני הרדסיות פטור מלשלח • עוף טמא פטור
מלשלח • עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור וטהור
רובץ על ביצי עוף טמא • פטור מלשלח • קורא זכר •
ר' אליעזר מחיב • וחכמים פוטרין • היתה מעופפת •
בזמן שכנפיה נוגעות בקן חיב לשלח • אין כנפיה
נוגעות בקן • פטור מלשלח • אין שם אלא אפרוח
אחד • או ביצה אחת • חיב לשלח שנאמר קן • קן
מכל מקום • היו שם אפרוחין מפריחין • או ביצים
מוזרות • פטור מלשלח • שנאמר והאם רובצת על
האפרוחים • או על הביצים • מה אפרוחין בני קימא •
אף ביצים בני קימא • יצאו מוזרות • ומה הביצים
צריכין לאמן אף האפרוחים צריכין לאמן • יצאו
מפריחין • שלחה וחזרה • שלחה וחזרה • אפילו
ארבעה וחמשה פעמים חיב • שנאמר שלחה תשלח •
אמר הריני נוטל את האם • ומשלח את הבנים חיב
לשלח • שנאמר שלחה תשלח את האם • נוטל הבנים
והחזירן לקן • ואחר כך חזרה האם עליהם פטור
מלשלח • הנוטל אם על הבנים רבי יהודה אומר
לוקח ואינו משלח • וחכ"א משלח ואינו לוקח • זה
הכלל כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה • אין
לוקין עליה • לא יטול אדם אם על בנים • אפילו

גריב נאדר

לטהר את המצורע ומה אם מצוה קלה שהיא
כאיסור אמרה תורה למען ייטב לך והארכת ימים
קל וחמר על מצות חמורות שבתורה: סליק

מסכת בכורות

הלוקח עובר חמורו של נכרי והמוכר לו אף
על פי שאינו רשאי והמשתתף לו והמקבל
ממנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה
שנאמר בישראל אבל לא באחרים כהנים ולוים
פטורין מקל וחמר אם פטרו של ישראל במדבר
דין הוא שיפטרו של עצמן: כ פרה שילדה כמין
חמור וחמור שילדה כמין סוס פטור מן הבכורה
שנאמר פטר חמור פטר חמור שני פעמים עד
שיהא היולד חמור והנולד חמור ומה הם
באכילה בהמה טהורה שילדה כמין בהמה
טמאה מתר באכילה וטמאה שילדה כמין בהמה
טהורה אסור באכילה שהיוצא מן הטמא טמא
והיוצא מן הטהור טהור דג טמא שבלע דג טהור
מתר באכילה וטהור שבלע דג טמא אסור
באכילה לפי שאינו גדוליו: כ חמור שלא בכרה
וילדה שני זכרים נותן טלה אחד לכהן זכר ונקבה
מפריש טלה אחד לעצמו שתי חמורים שלא בכרו
וילדו שני זכרים נותן שני טלאים לכהן זכר
ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן טלה אחד
לכהן שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות
אין כאן לכהן כלום: ד אחת בכרה ואחת שלא

מניין
טוב
טב
טב
טב
טב

א לאסור כ"ג ב כר"ג העמיק מכו ב חמורו ס"א ד חמורות ס"א בכרה

בכרה וילדו שני זכרים נותן טלה אחד לכהן זכר
ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו שנאמר ופטור
חמור תפדה בשה מן הכבשים ומן העזים זכר
ונקבה גדול וקטן תמים ובעל מום ופודה בו
פעמים הרבה נכנס לדיר להתעשר ואם מת נהנים
בו: א אין פודים לא בעגל ולא בחיה ולא בשחוטתה
ולא בטרפה ולא בכלאים ולא בכוי ר' אליעזר
מתיר בכלאים מפני שהוא ששה ואוסר בכוי מפני
שהוא ספק נתנו לכהן אין הכהן רשאי לקימו עד
שיפריש ששה תחתיו: ו המפריש פדיון פטר חמור
ומת רבי אליעזר אומר חיבין באחריותו כחמש
סלעים של בן וחכ"א אין חיבין באחריותו כפדיון
מעשר שני העיד ר' יהושעור צדוק על פדיון פטר
חמור שמת שאין כאן לכהן כלום מת פטר חמור
רבי אליעזר אומר יקבר ומתו בהנאתו של טלה
וחכ"א אינו צריך להקבר והטלה לכהן: לא רצה
לפדותו עורפו בקופיץ מאחריו וקוברו מצות פדיה
קודמת למצות עריפה שנאמר ואם לא תפדה
וערפתו מצות יעידה קודמת למצות פדיה שנאמר
אשר לו יעדה והפדה מצות יבום קודמת למצות
חליצה בראשונה שהיו מתכוננין לשם מצוה
ועכשיו שאינן מתכוננין לשם מצוה אמרו מצות
חליצה קודמת למצות יבום מצות גאולה בארון
הוא קודם לכל אדם שנאמר ואם לא יגאל ונמכר

בערבה:

א מלטה ס"א פרק

א' כ"א ב"ר = ק"נ"ג כע"ק י"ט ז"ל בעל"ס וא"כ ק"נ"ג ב"ר

בכורות ב

פרק ב הלוקח עובר פרתו של נכרי והמוכר לו אף על פי שאינו רשאי המשתתף לו והמקבל ממנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה שנאמר בישראל אבל לא באחרים כהנים ולוים חיבין לא נפטרו מבכור בהמה טהורה (ולא נפטרו) אלא מפדיון הבן ומפטר חמור: כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן ונפדו חיבים בבכור ובמתנות ויוצאין לחולין להגזו ולהעבד וולדן וחלבן מותר לאחר פדיונן והשוחטן בחוץ פטור ואין עושים תמורה ואם מתו יפדו חוץ מן הבכור ומן המעשר: כל שקדם הקדשן את מומן או מום עובר להקדשן ולאחר מכאן נולד להם מום קבוע ונפדו פטורין מן הבכורה ומן המתנות ואינן יוצאין לחולין להגזו ולהעבד וולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן והשוחטן בחוץ חיב ועושין תמורה ואם מתו יקברו: המקבל צאן ברזל מן הנכרי ולדות פטורין וולדי (ולדי) ולדות חיבין העמיד ולדות תחת אמותיהם ולדי ולדות פטורים וולדי ולדי ולדות חיבין רבן שמעון בן גמליאל אומר אפילו עד עשרה דורות פטורים שאחריותן לנכרי: רחל שילדה כמין עז ועז שילדה כמין רחל פטור מן הבכורה ואם יש בו מקצת סימנים חיב: רחל שלא בכרה וילדה שני זכרים ויצאו שני ראשיהן כאחד רבי יוסי הגלילי אומר שניהן לכהן שנאמר הזכרים ליי וחכ"א אי אפשר אלא

אחד

א ט"ז ס"ב

א' י"ב ד"ב = ט"ק ט"ק ז"ל ור"ז י"ו לטובך ר"ך ב"ר

בכורות ב

מא

אחד לו ואחד לכהן רבי טרפון אומר הכהן בורר לו את היפה רבי עקיבא אומר משמנים ביניהן והשני ירעה עד שיסתאב וחיב במתנות רבי יוסי פוטר מת אחד מהן רבי טרפון אומר יחלוקו רבי עקיבא אומר המוציא מחברו עליו הראיה זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום: שתי רחלות שלא בכרו וילדו שני זכרים נותן שניהן לכהן זכר ונקבה הזכר לכהן שני זכרים ונקבה אחד לו ואחד לכהן ר' טרפון אומר משמנים ביניהן והשני ירעה עד שיסתאב וחיב במתנות רבי יוסי פוטר מת אחד מהן ר' טרפון אומר יחלוקו רבי עקיבא אומר המוציא מחברו עליו הראיה שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות אין כאן לכהן כלום: אחת בכרה ואחת שלא בכרה וילדו שני זכרים אחד לו ואחד לכהן רבי טרפון אומר הכהן בורר לו את היפה רבי עקיבא אומר משמנין ביניהם והשני ירעה עד שיסתאב וחיב במתנות רבי יוסי פוטר שהיה ר' יוסי אומר כל שחליפיו ביד כהן פטור מן המתנות ר' מאיר מחיב מת אחת מהן רבי טרפון אומר יחלוקו רבי עקיבא אומר המוציא מחברו עליו הראיה זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום: יוצא דפן והבא אחריו רבי טרפון אומר שניהם ירעו עד שיסתאבו ויאכלו במומם לבעלים ר' עקיבא אומר שניהם אינם בכור הראשון משום שאינו פטר רחם והשני משום שקדמו אחר:

פרק

על המעשה

ב"ר

אין ידוע קצתו שבו נמצא קעבר כענין הענין

פירק ג הלוקח בהמה מן הנכרי ואין ידוע אם בכרה
ואם לא בכרה רבי ישמעאל אומר עז בת
שנתה ודאי לכהן מכאן ואילך ספק רחל בת
שתים ודאי לכהן מכאן ואילך ספק פרה וחמור
בנות שלש ודאי לכהן מכאן ואילך ספק אמר לו
רבי עקיבא אלו בולר בלבד בהמה נפטרת היה
כדברך אלא אמרו סימן הולד בבהמה דקה
טנוף ובגסה שליה ובאשה שפיר ושליה זה
הכלל כל שידוע שבכרה אין כאן לכהן כלום וכל
שלא בכרה הרי זה לכהן אם ספק יאכל במומו
לבעלים רבי אליעזר בן יעקב אומר בהמה גסה
ששפעה חררת דם הרי זו תקבר ונפטרה מן
הבכורה רבן שמעון בן גמליאל אומר הלוקח
בהמה מניקה מן הנכרי אינו חושש שמא בנה של
אחרת היה נכנס לתוך עדרו וראה את המבכירות
מניקות ואת שאינן מבכירות מניקות אינו חושש
שמא בנה של זו בא לו אצל זו ושמא בנה של זו בא
לו אצל זו רבי יוסי בן משלם אומר השוחט את
הבכור עושה מקום בקופיץ מכאן ומכאן ותולש
השער ובלבד שלא יזיגו ממקומו וכן התולש את
השער לראות מקום המום שער בכור בעל מום
שנשר והניחו בחלון ואחר כך שחטו עקביא בן
מהללאל מתיר וחכמים אוסרין דר' יהודה אמר
רבי יוסי לא בזה התיר עקביא אלא בשער בכור
בעל מום שנשר והניחו בחלון ואחר כך מת בזה

אלו תדע
פאז

עקביא בן מהללאל מתיר וחכמים אוסרין הצמר
המדלדל בבכור את שהוא נראה עם הגזה מתר
ואת שאינו נראה עם הגזה אסור

פירק ד עד כמה ישראל חייבים להטפל בבכור
בבהמה דקה עד שלשים יום ובגסה חמשים
יום רבי יוסי אומר בדקה שלשה חדשים אמר לו
הכהן בתוך זמן זה תנהו לי הרי זה לא יתנו לו
אם היה בעל מום אמר לו תן לי שאוכלנו מותר
ובשעת המקדש אם היה תמים אמר לו תן לי
שאקריבנו מותר הבכור נאכל שנה בשנה בין
תמים בין בעל מום שנאמר לפניי אלהיך תאכלנו
שנה בשנה נולד לו מום בתוך שנתו מותר לקימו
כל שנים עשר חדש לאחר שנתו אינו רשאי לקימו
אלא עד שלשים יום השוחט את הבכור ומראה
את מומו ר' יהודה מתיר רבי מאיר אומר הואיל
והוא נשחט שלא על פי ממחה אסור מי שאינו
ממחה וראה את הבכור ונשחט על פיו הרי זה
יקבר וישלם מביתו דין את הדין זכה את החיב
והיב את הזכאי טמא את הטהור וטהר את
הטמא מה שעשה עשוי וישלם מביתו ואם היה
ממחה לבית דין פטור מלשלם מעשה בפרה
שנטלה האם שלה והאכילה רבי טרפון לכלבים
ובא מעשה לפני חכמים (והתירוה) אמר תודוס
הרופא אין פרה וחזירה יוצאה מאלכסנדריאה
עד שהם חותכין את האם שלה בשביל שלא תלד

החן לחן
אעתי

חבר' חתך

חבר' חתך

א"ר טרפון הלכה חמורה טרפון אמר לו ר' עקיבא רבי טרפון פטור אתה שאתה ממחה לבית דין וכל ממחה לבית דין פטור מלשלם : ה הנוטל שכרו להיות רואה בכורות אין שוחטין (על פיו) אלא אם כן היה ממחה כאילא ביבנה שהתירו לו חכמים להיות נוטל ארבעה אסרות בבמה דקה וששה בגסה בין תמים בין בעל מום : ה הנוטל שכרו לדון דיניו בטלים להעיד עדותו בטלה להזות ולקדש מימיו מי מערה ואפרו אפר מקלה אם היה כהן וטמאוהו מתרומה מאכילו ומשקו וסכו ואם היה זקן מרכיבו על החמור ונותן לו שכרו כפועל : החשוד על הבכורות אין לוקחין ממנו בשר צבאים ולא עורות שאינן עבודין ר' אליעזר אומר לוקחין ממנו עורות של נקבה ואין לוקחין ממנו צמר מלבן וצואי אבל לוקחים ממנו טווי ובגדים : ה החשוד על השביעית אין לוקחין ממנו פשתן ואפילו סרוק אבל לוקחין ממנו טווי ואריג : ט החשוד להיות מוכר תרומה לשם חולין אין לוקחין ממנו אפילו מים או טלח ר' יהודה רבי שמעון אומר כל שיש בו זיקת תרומות ומעשרות אין לוקחין ממנו : ה החשוד על השביעית אינו חשוד על המעשרות החשוד על המעשרות אינו חשוד על השביעית החשוד על זה ועל זה חשוד על הטהרות ויש שהוא חשוד על הטהרות ואינו חשוד לא על זה ולא על זה (זה הכלל) כל החשוד

חשוד

ה מדוקנו בטליו ס"א ב ואריג ס"א ג ובגדים ס"א

על הדבר לא דנו ולא מעידו :

פרק ה כל פסולי המקדשין נמכרים באיטליו ונשחטין באיטליו ונשקלין בלטרוא חוץ מן הבכור ומן המעשר שהניתן לבעלים פסולי המקדשין הניתן להקדש ושוקלין מנה כנגד מנה בבכור : כ בש"א לא ימנה ישראל עם הכהן על הבכור וב"ה מתירים ואפילו נכרי בכור שאחזו דם אפילו הוא מת אין מקיזין לו דם ד"ר יהודה וחכ"א יקיו ובלבד שלא יעשה בו מום ואם עשה בו מום הרי זה לא ישחוט עליו ורבי שמעון אומר יקיו אף על פי שהוא עושה בו מום : ה הצורם באוזן הבכור הרי זה לא ישחט עולמית ר"ר אליעזר וחכ"א כשיולד לו מום אחר ישחט עליו מעשה בזכר של רחלים זקן ושערו מדלדל ראהו קסדור אחד אמר מה טיבו של זה אמרו לו בכור הוא ואינו נשחט אלא אם כן היה בו מום נטל פניו וצרם באזנו ובא מעשה לפני חכמים והתירוהו ראה שהתירו והלך וצרם באזני בכורות אחרים ואסרו פעם אחת היו תינוקות משחקין בשדה וקשרו זנבות טלאים זה בזה ונפסקה זנבו של אחד מהם והרי הוא בכור ובא מעשה לפני חכמים והתירוהו ראו שהתירו והלכו וקשרו זנבות בכורות אחרים ואסרו זה הכלל כל שהוא לדעתו אסור ושלל לדעתו מותר : ה היה בכור (רודפו) ובעטו ועשה בו מום הרי זה ישחט עליו כל

המומים

יא T. V. 11 ח לית טילפא כסקס ב יסחוט ס"א

מג
מגזק
כ"ד

כ"ד
כ"ד
כ"ד
כ"ד

עמא
עמא

מִרְכּוּתָיו גְבוּהָהּ: ^ס נִשְׁבַּר עֲצָם יָדוֹ וְעֲצָם רַגְלוֹ אֶף
עַל פִּי שְׂאִינוֹ נִכְר • מוֹמִין אֵלּוּ מִנֵּה אֵילָא בִּיבְנָה •
וְהוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים • וְעוֹד שְׁלֹשׁ הוֹסִיף • אָמְרוּ לוֹ לֹא
שָׁמַעְנוּ אֶת אֵלּוּ • אֵת שְׁגִלְגַל עֵינָיו עָגוּל כִּשְׁלֵ אָדָם •
וּפְיוֹ דוֹמָה לִשְׁל חֲזִיר • וְשִׁנְטַל רֹבֵחַ הַמְדַבֵּר שֶׁל לִשְׁוֹנוֹ •
וּבֵית דִּין שֶׁל אַחֲרֵיהֶן אָמְרוּ הֵרִי אֵלּוּ מוֹמִין: ^ט מַעֲשֵׂה
שְׁהֶלְחֵי הַתַּחְתּוֹן עוֹדֶף עַל הָעֲלִיִּין • וְשָׂאֵל רַבֵּן שֶׁמַּעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל לַחֲכָמִים וְאָמְרוּ לוֹ • הֵרִי זֶה מוֹם • אֵזֶן
הַגְּדִי שֶׁהֵיטָה כְּפֹלָה • אָמְרוּ חֲכָמִים בְּזִמְן שֶׁהֵיטָה עֲצָם
אֶחָד מוֹם • (וְאִם אֵינָה עֲצָם אֶחָד אֵינָה מוֹם •) רַבִּי
חֲנִינְיָא בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר זָנֵב הַגְּדִי שֶׁהֵיטָה דוֹמָה לִשְׁל
חֲזִיר • וְשָׂאִין בָּהּ שְׁלֹשׁ חֲלִיּוֹת הֵרִי זֶה מוֹם: ^י ר' חֲנִינְיָא
בֶּן אֲנִטִיגְנוֹס אָמַר אֵת שִׁבְלַת בְּעֵינָיו • וְשִׁנְפָּגִם עֲצָם
יָדוֹ וְעֲצָם רַגְלוֹ • וְשִׁנְפָּסֵק עֲצָמוֹ שֶׁבְּפִיו • עֵינָיו אַחַת
גְּדוּלָה וְאַחַת קִטְנָה • אֵזֶן אַחַת גְּדוּלָה וְאַחַת קִטְנָה •
בְּמַרְאֵה אֲבָל לֹא בְּמַדָּה • רַבִּי יְהוּדָה אָמַר אַחַת
מִבִּיצֵי גְדוּלָה כִּשְׁתִּים בְּחִבְרָתָהּ • וְלֹא הוֹדוּ לוֹ
חֲכָמִים: ^י זָנֵב הָעֵגֶל שְׂאִינָה מַגְעַת לְעַרְקוֹב • אָמְרוּ
חֲכָמִים כָּל מַרְבִּית הָעֵגֶלִים כֵּן • כָּל זִמְן שֶׁהֵן מַגְדִּירִין •
הֵם נִמְתַּחֲוֹת • לֵאזֹה עַרְקוֹב אָמְרוּ רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן
אֲנִטִיגְנוֹס אָמַר לְעַרְקוֹב שֶׁבְּאַמְצַע הַיָּרֵךְ • עַל אֵלּוּ
מוֹמִין שׁוֹחֲטִין אֶת הַבְּכוֹר • וּפְסוּלֵי הַמְּקַדְשִׁין נִפְדִּין
עֲלֵיהֶן: ^י אֵלּוּ שְׂאִין שׁוֹחֲטִין עֲלֵיהֶן לֹא בְּמַקְדָּשׁ וְלֹא
בְּמַדִּינָה • חוֹרֵר וְהַמִּים שְׂאִינֵן קְבוּעִין • וְחֲטָיו
הַפְּנִימִיּוֹת שִׁנְפָּגְמוֹ • אֲבָל לֹא שִׁנְעַקְרוּ • וּבְעַל גֵּרֵב •

א אלה ס"א • ב ושלח כ"א • ג אינו נוס תי"ט וספאר מתק • ובעל

וּבְעַל יִבְלַת • וּבְעַל חֲזוּיַת • וְזִקֵּן • וְחוּלָה • וּמְזוּהָם •
וְשִׁנְעַבְדָּה בּוֹ עֲבָרָה • וְשֶׁהֵמִית אֶת הָאָדָם • (עַל פִּי
עַד אֶחָד אוֹ עַל פִּי הַבְּעָלִים) • וְטוֹמְטוֹס וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס
לֹא בְּמַקְדָּשׁ וְלֹא בְּמַדִּינָה • ר' יִשְׁמַעְיָאֵל אָמַר אֵין מוֹם
גְּדוּל מְזָה וְחַכ"א אֵינוֹ בְּכוֹר אֵלָא נִגְזוּ וְנִעְבְּדוּ •
^פ רַבִּי מוֹמִין אֵלּוּ • בֵּין קְבוּעִין • בֵּין עוֹבְרִין • פּוֹסְלִין
בְּאָדָם • יוֹתֵר עֲלֵיהֶן בְּאָדָם • הַכִּלּוֹן • וְהַלְפָּתָן •
וְהַמְקַבֵּן • וְשֶׂרָאִישׁוֹ שְׁקוּעֵי • וְשִׁקִּיפֵס • וּבְעַלֵי הַחֲטוּטָרֵת •
רַבִּי יְהוּדָה מְכַשֵּׁיר • וְחֲכָמִים פּוֹסְלִין: ^ג הַקֶּרֶחַ פְּסוּל •
אֵיזְהוּ קֶרֶחַ • כָּל שְׂאִין לוֹ שֶׁטַח שֶׁל שְׁעַר מִקְפַּת מֵאֵזֶן
לְאֵזֶן • וְאִם יֵשׁ לוֹ הֵרִי זֶה כִּשֵׁר • אֵין לוֹ גְּבִינִים (אֵין
לוֹ) אֵלָא גְּבִין אֶחָד • זֶה הוּא גְּבִין הָאֲמוּר בַּתּוֹרָה • ר'
דוֹסָא אָמַר כָּל שְׁנִבְיָנוֹ שׁוֹכְבִין • רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן
אֲנִטִיגְנוֹס אָמַר כָּר שִׁישׁ לוֹ שְׁנֵי גְבִים וְשֵׁתִי
שֶׁדְרָאוֹת: ^ג הַחֲרוּם פְּסוּל • אֵיזְהוּ חֲרוּם הַכּוּחַל שֵׁתִי
עֵינָיו כְּאַחַד • שֵׁתִי עֵינָיו לְמַעְלָה • וְשֵׁתִי עֵינָיו לְמַטָּה •
עֵינָיו אֶחָד לְמַעַל • וְעֵינָיו אֶחָד לְמַטָּן • רֹאֵה אֶת הַחֲדָר
וְאֵת הָעֲלִיָּה כְּאַחַד • כְּכִי שִׁמְשׁ • זוּגְדָס • וְהַצִּירִן •
וְשִׁנְשֵׁרוֹ רִיסֵי עֵינָיו • פְּסוּל מִפְּנֵי מַרְאֵית הָעַיִן: ^ד עֵינָיו
גְּדוּלוֹת כִּשְׁל עֵגֶל • אוֹ קִטְנוֹת כִּשְׁל אוֹזֵן • גּוֹפוֹ גְּדוּל
מֵאֲבָרָיו • אוֹ קִטְן מֵאֲבָרָיו • חֲטָמוֹ גְּדוּל מֵאֲבָרָיו • אוֹ
קִטְן מֵאֲבָרָיו • הַצֶּמֶס וְהַצֶּמֶע • אֵיזְהוּ צֶמֶע שְׂאִינָיו
קִטְנוֹת • וְהַצֶּמֶס שְׂאִינָיו דּוֹמוֹת לְסַפּוֹג: ^ה שְׁפָתוֹ
הָעֲלִיּוֹנָה עוֹדֶפֶת עַל הַתַּחְתּוֹנָה • וְהַתַּחְתּוֹנָה עוֹדֶפֶת
עַל הָעֲלִיּוֹנָה • הֵרִי זֶה מוֹם • וְשִׁנְטַלוֹ שְׁנֵי פְּסוּל •

ח על פי עכמו ס"א מוסף • ג טסה ס"א • ד ונדרים ס"א • מפני

מפני מראית העין • דריו שוכבים בשל אשה • כרסו
צכה • טבורו יוצא • נכפה אפילו אחת לימים • רוח
קצרית באה עליו • המאשכין • ובעל גבר • אין לו
בצים • או אין לו אלא ביצה אחת • זהו מרוח אשך
האמור בתורה • רבי ישמעאל אומר כל שנמרחו
אשכיו • רבי עקיבא אומר כל שרוח באשכיו • רבי
חנניא בן אנטיגנוס אומר כל שמראיו חשוכים •
והמקיש בקרסליו ובארבעותיו ובעל פיקה
והעיקל • איזהו עיקל כל שמקיף פרסותיו ואין
ארכבותיו נושקות זו לזו • פיקה יוצאה מגודלו עקבו
יוצא לאחוריו • פרסתו רחבה כשל אווז • אצבעותיו
מרכבות זו על זו • או קלוטות עד הפרק כשר • למטה
מן הפרק וחתכה כשר • היתה בו (יותר) וחתכה •
אם יש בה עצם פסול ואם לאו כשר • יתר בידיו
וברגליו שש ושש עשרים וארבע • ר' יהודה מכשיר
וחכמים פוסלים • השולט בשתי ידיו • רבי פוסל
וחכמים מכשירין • הכושי והגיחור • והלבקן והקפח •
והנגס והחרש • והשוטה והשכור • ובעלי נגעים
טהורין • פסולין באדם • וכשרין בבהמה • רבן
שמעון בן גמליאל אומר שוטה בבהמה אינה מן
המכחר • ר' אליעזר אומר אף בעלי דלדלין פסולין
באדם וכשרין בבהמה • אלו כשרים באדם ופסולין
בבהמה • אותו ואת בנו וטרופה ויוצא דפן •
ושגעברה בהן עברה • ושהמית את האדם • הנושא
נשים בעברה פסול עד שידיר הנדה • המטמא

א כרס גרום רבי אליעזר בן יעקב

למחים

למחים • פסול עד שיקבל עליו שלא יהא מטמא
למחים :

פרק ח יש בכור לנחלה • ואינו בכור לכהן • בכור
לכהן ואינו בכור לנחלה • בכור לנחלה ולכהן •
ויש שאינו בכור לא לנחלה ולא לכהן • איזהו בכור
לנחלה ואינו בכור לכהן • הבא אחר הנפלים שיצא
ראשו חי • וכן תשעה שיצא ראשו מת • והמפלת
כמין בהמה חיה ועוף • ד"ר מאיר • וחכ"א עד שיהא
בו מצורת האדם • המפלת סנדל או שליא • או
שפיר מרקס • והיוצא מחתך • הבא אחריהן • בכור
לנחלה ואינו בכור לכהן • מי שלא היו לו בנים •
ונשא אשה שכבר ילדה • עודה שפחה ונשתחררה •
עודה נכריה ונתגירה • משבאה לישראל ילדה •
בכור לנחלה ואינו בכור לכהן • רבי יוסי הגלילי
אומר בכור לנחלה ולכהן • שנאמר פטר רחם
בישראל • עד שיפטרו רחם מישראל • מי שהיו לו
בנים ונשא אשה שלא ילדה • נתגירה מעברת
נשתחררה מעברת ילדה היא וכהנת • היא ולויה •
היא ואשה שכבר ילדה • וכן מי שלא שהתה אחר
בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה • ואין ידוע אם
בן תשעה לראשון • או בן שבעה לאחרון • בכור
לכהן ואינו בכור לנחלה • איזהו בכור לנחלה
ולכהן • המפלת שפיר מלא דם • מלא מים • מלא
גנינים • המפלת כמין דגים וחיובים שקצים ורמשים •
המפלת יוס ארבעים • הבא אחריהן בכור לנחלה

א ויש מוספים וילדה

ולכהן

ולכהן: כ יוצא דפן והבא אחריו * שניהם אינן בכור
לא לנחלה ולא לכהן * רבי שמעון אומר האחד
לנחלה * והשני לחמש סלעים: נ מי שלא בכרה
אשתו וילדה שני זכרים * נותן חמש סלעים לכהן *
מת אחד מהן בתוך שלשים יום * האב פטור * מת
האב והבנים קימים * רבי מאיר אומר אם נתנו עד
שלא חלקו נתנו * ואם לאו פטורין * ר' יהודה אומר
נתחייבו (נכסים) זכר * ונקבה אין כאן לכהן כלום:
ד שתי נשים שלא בכרו * וילדו שני זכרים * נותן עשר
סלעים לכהן * מת אחד מהן בתוך שלשים יום * אם
לכהן אחד נתן יחזיר לו חמש סלעים * אם לשני
כהנים נתן * אינו יכול להוציא מידם * זכר ונקבה או
שני זכרים ונקבה * נותן חמש סלעים לכהן * שתי
נקבות וזכר * או שני זכרים ושתי נקבות * אין כאן
לכהן כלום * אחת בכרה ואחת שלא בכרה וילדו
שני זכרים * נותן חמש סלעים לכהן * מת אחד מהן
בתוך שלשים יום * האב פטור * מת האב * והבנים
קימין * ר' מאיר אומר אם נתנו עד שלא חלקו נתנו *
ואם לאו פטורין * רבי יהודה אומר נתחייבו נכסים *
זכר ונקבה אין (כאן) לכהן כלום: ס שתי נשים של
שני אנשים שלא בכרו * וילדו שני זכרים * זה נותן
חמש סלעים לכהן * וזה נותן חמש סלעים לכהן *
מת אחד מהן בתוך שלשים יום * אם לכהן אחד
נתנו * יחזיר להן חמש סלעים * אם לשני כהנים נתנו
אינן יכולין להוציא מידם * זכר ונקבה * האבות

פטורין * והבן חיב לפדות את עצמו * שתי נקבות
וזכר * או שני זכרים ושתי נקבות * אין (כאן) לכהן
כלום: ו אחת בכרה ואחת שלא בכרה * של שני
אנשים וילדו שני זכרים * זה שלא בכרה אשתו נותן
חמש סלעים לכהן * זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום *
מת הבן בתוך שלשים יום * אף על פי שנתן לכהן
יחזיר (לו חמש סלעים) לאחר שלשים יום * אף על
פי שלא נתן יתן * מת ביום שלשים כיום שלפניו * ר'
עקיבא אומר אם נתן לא יטול * ואם לא נתן לא יתן *
מת האב בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה * עד
שיביא ראיה שנפדה * לאחר שלשים יום בחזקת
שנפדה * עד שיביא ראיה שלא נפדה * הוא לפדות
ובנו לפדות * הוא קודם את בנו * רבי יהודה אומר
בנו קודמו * שמצותו על אביו ומצות בנו עליו: ח חמש
סלעים של בן במנה צורי * שלשים של עבד * וחמשים
של אונס ושל מפתה * ומאה של מוציא שם רע *
כלם בשקל הקדש * במנה צורי * וכלם נפדין בכסף
ובשוה כסף * חוץ מן השקלים: ט אין פודין לא
בעבדים * ולא בשטרות * ולא בקרקעות * ולא
בהקדשות * כתב לכהן שהוא חיב לו חמש סלעים *
חיב לתן לו * ובנו אינו פדוי * לפיכך אם רצה הכהן
לתן לו מתנה רשאי * המפריש פדיון בנו ונאבד *
חיב באחריותו * שנאמר יהיה לך ופדה תפדה:
ט הבכור נוטל פי שנים בנכסי האב * ואינו נוטל פי
שנים בנכסי האם * ואינו נוטל פי שנים בשבח * ולא

כאן

בראוי כבמחזק * ולא האשה בכתובתה * ולא
הבנות במזונותיהם * ולא היבם * וכלן אין נוטלין
בשבח * ולא בראוי כבמחזק * אלו שאינן חוזרין
ביוכל * (הבכורה) והיורש את אשתו והמיבם את
אשת אחיו * והמתנה * ר"ר מאיר * וחכ"א מתנה
כמכר * ר' אליעזר אומר כלן חוזרין ביוכל * ר' יוחנן
בן ברוקה אומר היורש את אשתו יחזיר לבני
משפחה * וינכה להם מן הדמים :

פ"ק ט מעשר בהמה נוהג בארץ ובחוצה לארץ *
בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא
במקדשים * ונוהג בבקר ובצאן * ואינן מתעשרים
מזה על זה * בכבשים ובעזים ומתעשרין מזה על זה *
בחדש ובישן ואינן מתעשרים מזה על זה שהיה כרין
מה * אם החדש והישן שאינן כלאים זה בזה * אין
מתעשרין מזה על זה * הכבשים והעזים שהם כלאים
זה בזה * אינו דין שלא יתעשרו מזה על זה * תלמוד
דומר וצאן משמע כל צאן אחר * מעשר בהמה
מצטרף במלוא רגל בהמה רועה וכמה (היא) רגל
בהמה רועה * ששה עשר מיל היה בין אלו ואלו
שלשים ושנים מיל אינן מצטרפין * היה לו באמצע
מביא ומעשרן באמצע * רבי מאיר אומר הירדן
מפסיק למעשר בהמה * הלוקח או שנתן לו מתנה
פטור ממעשר בהמה * האחים השותפין שחיבין
בקלבון פטורים ממעשר בהמה * ושחיבין במעשר
בהמה פטורין מן הקלבון * קנו מתפיסת הבית

א כלקוח וקני טוב *

חיבין

חיבין * ואם לאו פטורין * חלקו וחזרו ונשתתפו חיבין
בקלבון * ופטורים ממעשר בהמה * הכל נכנסים
לדיר להתעשר * חוץ מן הכלאים והטרפה ויוצא
דפן * ומחסר זמן ויתום * איזהו יתום כל שמתה אמו
או שנשחטה * ר' יהושע אומר אפילו נשחטה אמו *
והשלה קים אין זה יתום * * שלש גרנות למעשר
בהמה * בפרס הפסח * בפרס העצרת * בפרס החג *
ד"ר עקיבא * בן עזאי אומר בעשרים ותשעה
באדר * באחד בסיון * בעשרים ותשעה באב * רבי
אליעזר ורבי שמעון אומרים באחד בניסן * באחד
בסיון * בעשרים ותשעה באלול * ולמה אמרו
בעשרים ותשעה באלול ולא אמרו באחד בתשרי *
מפני שהוא יום טוב * ואי אפשר לעשר ביום טוב *
לפיכך הקדימוהו בעשרים ותשעה באלול * ר' מאיר
אומר באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה *
בן עזאי אומר האלולין מתעשרין בפני עצמן * כל
הנולדים מאחד בתשרי עד עשרים ותשעה באלול *
הרי אלו מצטרפין * חמשה לפני ראש השנה *
וחמשה לאחר ראש השנה אינן מצטרפין * חמשה
לפני הגרן וחמשה לאחר הגרן הרי אלו מצטרפין *
אם כן למה נאמר שלש גרנות למעשר בהמה * שעד
שלא הגיע הגרן מותר למכור ולשחוט * הגיע הגרן
לא ישחוט * ואם שחט פטור * כיצד מעשרן * כונסן
לדיר * ועושה להן פתח קטן * כדי שלא יהיו שנים
יכולין לצאת כאחת * ומונה בשבט * אחד שנים *

שלשה

שְׁלִשָּׁה • אַרְבַּעָה • חֲמִשָּׁה • שֵׁשָׁה • שִׁבְעָה • שְׁמוֹנֶה •
תְּשַׁע • וְהִיּוֹצֵא עֲשִׂירֵי סוּקְרוֹ בְּסִקְרָא • וְאוֹמֵר הָרִי
זֶה מֵעֵשֶׂר לֹא סִקְרוֹ בְּסִקְרָא • וְלֹא מִנְאֵם בְּשִׁבְטֵי אוֹ
שְׁמֵנָא סְבוּצִים אוֹ עוֹמְדִים • הָרִי אֱלוֹ מַעֲשִׂיִם • הִיָּה
לוֹ מֵאָה וְנֹטֵל עֲשָׂרָה • עֲשָׂרָה וְנֹטֵל אֶחָד אֵין זֶה
מֵעֵשֶׂר • רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הָרִי זֶה מֵעֵשֶׂר •
קָפִץ אֶחָד מִן הַמְּנוּיִם לְתוֹכָן • הָרִי אֱלוֹ פְטוּרִים • מִן
הַמַּעֲשִׂיִם לְתוֹכָן כֻּלָּן יָדְעוּ עַד שִׁסְתְּאֵבוּ • וַיֹּאכְלוּ
בְּמוֹמֵן לְבַעֲלִים • יֵצְאוּ שְׁנַיִם כְּאַחַד • מוֹנֶה אוֹתָן
שְׁנַיִם שְׁנַיִם • מִנְאֵן אֶחָד • תְּשִׁיעִי וְעֲשִׂירִי מִקְלָקְלִין
יֵצְאוּ תְּשִׁיעִי וְעֲשִׂירִי כְּאַחַד • תְּשִׁיעִי וְעֲשִׂירִי מִקְלָקְלִין
קָרָא לְתְּשִׁיעִי עֲשִׂירִי • וְלְעֲשִׂירִי תְּשִׁיעִי • וְלֹא אֶחָד
עֵשֶׂר עֲשִׂירִי • שְׁלֹשָׁתָן מִקְדָּשִׁין • הַתְּשִׁיעִי נֹאכֵל
בְּמוֹמוֹ וְהָעֲשִׂירִי מֵעֵשֶׂר • וְאַחַד עֵשֶׂר קָרַב שְׁלָמִים •
וְעוֹשֶׂה תְּמוּרָה דְּרַבִּי מֵאִיר • א"ר יְהוּדָה וְכִי יֵשׁ תְּמוּרָה
עוֹשֶׂה תְּמוּרָה • אָמְרוּ מִשּׁוֹם רַבִּי מֵאִיר אֱלוֹ הִיָּה
תְּמוּרָה לֹא הִיָּה קָרַב • קָרָא לְתְּשִׁיעִי עֲשִׂירִי וְלְעֲשִׂירִי
עֲשִׂירִי • וְלֹא אֶחָד עֵשֶׂר עֲשִׂירִי • אֵין אֶחָד עֵשֶׂר מִקְדָּשִׁין •
זֶה הַכֹּל לְכָל שְׁלֹא נִעְקַר שֵׁם עֲשִׂירִי מִמֶּנּוּ • אֵין אֶחָד
עֵשֶׂר מִקְדָּשִׁין • סֵלִיק

מסכת ערכין *תְּשִׁיעִי תְּשִׁיעִי תְּשִׁיעִי אַעֲבִיד*

פֶּרֶק א' הַכֹּל מֵעֲרִיכִין וְנִעְרִכִין • נוֹדְרִים וְנִדְרִים •
כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים נְשִׁיִם וְעֹבְדִים • טוֹמְטוֹם
וְאַנְדְרוּגִינוֹם • נוֹדְרִים וְנִדְרִים • וּמֵעֲרִיכִין אֲבָל לֹא
נִעְרִכִין • שְׂאִינוֹ נִעְרֵךְ אֲלֵא זְכָר וְדָאִי • וְנִקְבָה וְדָאִית
חֲרֵשׁ

חֲרֵשׁ שׁוֹטֵה וְקָטָן נִדְרִין וְנִעְרִכִין • אֲבָל לֹא נוֹדְרִין
וְלֹא מֵעֲרִיכִין • מִפְּנֵי שְׂאִין בְּהֵם דַּעַת • פְּחוֹת מִבֶּן
חֲרֵשׁ נִדְרָא אֲבָל לֹא נִעְרֵךְ • הַנִּבְרִי רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר
נִעְרֵךְ אֲבָל לֹא מֵעֲרִיךְ • ר' יְהוּדָה אוֹמֵר מֵעֲרִיךְ אֲבָל
לֹא נִעְרֵךְ • זֶה וְזֶה מוֹדִים שֶׁנוֹדְרִין וְנִדְרִין • הַגּוֹסֵס
וְהִיּוֹצֵא לִיהָרֵג • לֹא נִדְרָא וְלֹא נִעְרֵךְ • רַבִּי חֲנִנְיָא בֶּן
עֲקִיבָא אוֹמֵר נִעְרֵךְ • מִפְּנֵי שְׂרָמְיוֹ קְצוּבִים • אֲבָל
אֵינוֹ נִדְרָא מִפְּנֵי שְׂאִין דְּמִיֹּ קְצוּבִין • רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
נוֹדֵר וּמֵעֲרִיךְ וּמִקְדָּשִׁין • וְאִם הִזִּיק חֵיב בְּתִשְׁלוּמִין •
ר' הַאֲשָׁה שֶׁהִיא יוֹצֵאָה לִיהָרֵג • אֵין מִמֵּתִינִין לָהּ עַד
שֶׁתֵּלֵד • יֵשְׁבָה עַל הַמִּשְׁבֵּר מִמֵּתִינִין לָהּ עַד שֶׁתֵּלֵד •
הַאֲשָׁה שֶׁנִּהְרָגָה נִהְנִין בְּשַׁעֲרָה • בְּהֵמָה שֶׁנִּהְרָגָה
אֲסוּרָה בְּהֵנִיה •

פֶּרֶק ב' אֵין נִעְרִכִין פְּחוֹת מִסְּלַע • וְלֹא יוֹתֵר עַל חֲמִשִּׁים
סְלַע • כִּי צָד • נִתֵּן סְלַע וְהָעֲשִׂיר • אֵינוֹ נוֹתֵן
כֻּלּוֹם • פְּחוֹת מִסְּלַע וְהָעֲשִׂיר • נוֹתֵן חֲמִשִּׁים סְלַע •
הָיוּ בִידְיוֹ חֲמֵשׁ סְלָעִים • רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵינוֹ נוֹתֵן
אֲלֵא אֶחָת • וְחֵב"א נוֹתֵן אֶת כֻּלָּם • אֵין בְּעֲרִיכִין פְּחוֹת
מִסְּלַע • וְלֹא יוֹתֵר עַל חֲמִשִּׁים סְלַע • אֵין פֶּתַח בְּטוּעָה
פְּחוֹת מִשְׁבַּעָה וְלֹא יוֹתֵר עַל שִׁבְעָה עֵשֶׂר • אֵין
בְּנִנְעִים פְּחוֹת מִשְׁבּוּעַ אֶחָד • וְלֹא יוֹתֵר עַל שְׁלֹשָׁה
שְׁבּוּעוֹת • אֵין פּוֹחֲתִין מֵאַרְבַּעָה חֲדָשִׁים הַמַּעֲבָרִים
בְּשָׁנָה • וְלֹא נִרְאָה יוֹתֵר עַל שְׁמוֹנֶה • שְׁתֵּי הַלֶּחֶם
נֹאכְלוֹת אֵין פְּחוֹת מִשְׁנַיִם וְלֹא יוֹתֵר עַל שְׁלֹשָׁה • לֶחֶם
הַפָּנִים נֹאכֵל • אֵין פְּחוֹת מִתְּשַׁעָה • וְלֹא יוֹתֵר עַל

מִנְאֵם

עֲרֵךְ 10960 4 ד' נ' י'

צִמְטֵי מִיֹּךְ

אחד עשר קטן נמול אין פחות משמונה ולא יותר
על שנים עשר: אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות
במקדש ולא מוסיפין על ארבעים ושמונה אין
פוחתין משני נבלין ולא מוסיפין על ששה אין
פוחתין משני חלילין ולא מוסיפין על שנים עשר
ובשנים עשר יום בשנה החליל מכה לפני המזבח
בשחיטת פסח ראשון ובשחיטת פסח שני וביום
טוב ראשון של פסח וביום טוב של עצרת
ובשמונת ימי החג ולא היה מכה באכוב של
נחשת אלא באכוב של קנה מפני שקולו ערב
ולא היה מחליק אלא באכוב יחירי מפני שהוא
מחליק יפה: ועבדי כהנים היו ד"ר מאיר ר' יוסי
אומר משפחות בית הפגרים ובית צפריה ומאמאום
היו משיאין לכהונה רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר
לוים היו: אין פוחתין מששה המבקרין בלשכת
הטלאים כדי לשבת ושני ימים טובים של ראש
השנה ומוסיפין עד לעולם אין פוחתין משתי
חצוצרות ומוסיפין עד לעולם אין פוחתין מתשעה
כנורות ומוסיפין עד לעולם והצלצל לכד: אין
פוחתין משנים עשר לויים על הדוכן ומוסיפין עד
לעולם אין קטן נכנס לעזרה ולעבודה אלא
בשעה שהלויים עומדים בשיר ולא היו אומרים
בנבל וכנור אלא בפה כדי לתן תכל בגעימה
רבי אליעזר בן יעקב אומר אין עולין למגין ואין
עומדין על הדוכן אלא בארץ היו עומדים

וראשיהו מבין רגלי הלויים וצוערי הלויים היו
נקראים:

יש בערכין להקל ולהחמיר בשדה אחוזה
להקל ולהחמיר בשור המועד שהמית את
העבד להקל ולהחמיר באונס ובמפתח ובמוציא
שם רע להקל ולהחמיר יש בערכין להקל
ולחמיר כיצד אחד שהעריך את הנאה
שבשראל ואת הפעור שבשראל נותן חמשים
סלע ואם אמר הרי דמיו עלי נותן את שווי:
בשדה אחוזה להקל ולהחמיר כיצד אחד
המקדש בחולת המחוז ואחר המקדש בפרדסות
סבסטי נותן בזרע חמר שעורים חמשים שקל
כסף ובשדה מקנה נותן את שווי רבי אליעזר
אומר אחד שדה אחוזה ואחר שדה מקנה מה
בין שדה אחוזה לשדה מקנה אלא שבשדה
אחוזה נותן חמש ובשדה מקנה אינו נותן חמש:
בשור המועד שהמית את העבד ולהחמיר
כיצד אחד שהמית את הנאה שבעבדים ואת
הפעור שבעבדים נותן שלשים סלע המית בן
חורין נותן את שווי חבל בזה ובזה משלם נזק
שלם: באונס ובמפתח להקל ולהחמיר כיצד
אחד שאנס ופתח את הגדולה שבכהונה ואת
הקטנה שבשראל נותן חמשים סלע והבשרת
והפגם הכל לפי המביש והמתביש: במוציא שם
רע להקל ולהחמיר כיצד אחד שהוציא שם רע

פכ"ב

ס

א

א

נשיעו
אשר
קמ

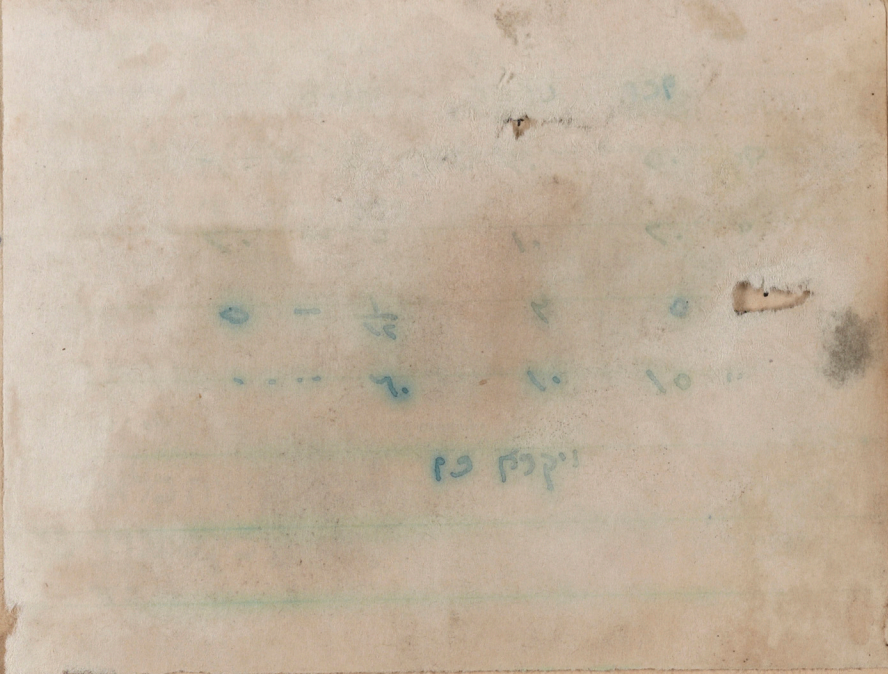
על הגדולה שבכהונה ועל הקטנה שבשראל *
נותן מאה סלע * נמצא האומר בפיו * חמור מן
העושה מעשה * שכן מצינו שלא נחתם גזר דין על
אבותינו במדבר * אלא על לשון הרע * שנאמר
וינסו אותי זה עשר פעמים * ולא שמעו בקולי :

פרק ד השגת יד בנודר * והשנים בנדר * והערכים
בנערך * והערך בזמן הערך * השגת יד בנודר
ביצד * עני שהעריך את העשיר * נותן ערך עני *
ועשיר שהעריך את העני * נותן ערך עשיר : אבל
בקרבות אינו כן * הרי שאמר קרבנו של מצורע זה
עלי * אם היה מצורע עני מביא קרבן עני * עשיר
מביא קרבן עשיר * ר' אומר * אומר אני אף בערכים
כן * וכי מפני מה עני שהעריך את העשיר * נותן
ערך עני * שאין העשיר חייב כלום * אבל העשיר
שאמר ערכי עלי * ושמע העני ואמר * מה שאמר זה
עלי * נותן ערך עשיר * היה עני והעשיר * או עשיר
והעני * נותן ערך עשיר * ר' יהודה אומר אפילו עני
והעשיר * וחזר והעני נותן ערך עשיר : אבל
בקרבות אינו כן * אפילו אביו מת והניח לו רבוא
ספינות בים * ובאו לו ברבואות * אין להקדש בהן
כלום : ר' שנים בנדר ביצד * ילד שהעריך את הזקן *
נותן ערך זקן * וזקן שהעריך את הילד * נותן ערך
ילד * וערכים בנערך ביצד * איש שהעריך את
האשה * נותן ערך אשה * ואשה שהעריכה את
האיש * נותנת ערך איש * והערך בזמן הערך ביצד *

א כ"ב יקר * ב סג ס"א וכן חמור * ג ספיקו ס"א * ד ובלה ס"א * ה הערך ס"א * העריכו

העריכו פחות מבן חמש * ונעשה יותר על בן חמש *
פחות מבן עשרים * ונעשה יותר על בן עשרים * נותן
בזמן הערך * יום שלשים כלמטה ממנו * שנת חמש
ושנת עשרים כלמטה ממנה * שנאמר ואם מבן
ששים שנה ומעלה אם זכר * הרי אנו למדים בכלם
משנת ששים * מה שנת ששים כלמטה ממנו * אף
שנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה * הן * אם
עשה שנת ששים כלמטה ממנה להחמיר * נעשה
שנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה להקל *
תלמוד לומר שנה שנה לגזרה שוה * מה שנה
האמורה משנת ששים כלמטה ממנה * אף שנה
האמורה משנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה *
בין להקל בין להחמיר * רבי אלעזר אומר עד שיהיו
יתרות על השנים חדש ויום אחד :

פרק ה האומר משבלי עלי נותן משבלי * אם בסה

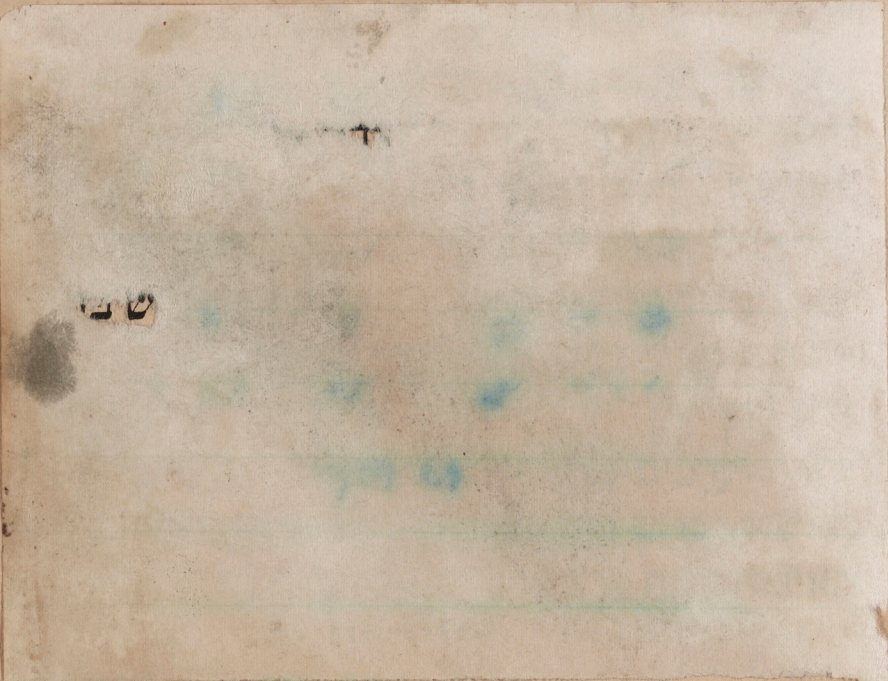
coude
93

יקרא כג

fragment/insert found with book إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية /

על הגדולה שבכהונה ועל הקטנה שבשראל
נותן מאה סלע נמצא האומר בפיו חמור מן
העושה מעשה שכן מצינו שלא נחתם גזר דין על
אבותינו במדבר אלא על לשון הרע שנאמר
וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי :

פירק השנת יד בנודר והשנים בנדר והערכים
בנערך והערך בזמן הערך השנת יד בנודר
ביצר עני שהעריך את העשיר נותן ערך עני
ועשיר שהעריך את העני נותן ערך עשיר : אבל
בקרבנות אינו כן הרי שאמר קרבנו של מצורע זה
עלי אם היה מצורע עני מביא קרבן עני עשיר
מביא קרבן עשיר ר' אומר אני אף בערכים
כן וכי מפני מה עני שהעריך את העשיר נותן
ערך עני שאין העשיר חיב כלום אבל העשיר

העריכו פחות מכן חמש ונעשה יותר על כן חמש
פחות מכן עשרים ונעשה יותר על כן עשרים נותן
כזמן הערך יום שלשים כלמטה ממנו שנת חמש
ושנת עשרים כלמטה ממנה שנאמר ואם מכן
ששים שנה ומעלה אם זכר הרי אנו למדים בכלם
משנת ששים מה שנת ששים כלמטה ממנו אף
שנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה הן אם
עשה שנת ששים כלמטה ממנה להחמיר נעשה
שנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה להקל
תלמוד לומר שנה שנה לגזרה שוה מה שנה
האמורה משנת ששים כלמטה ממנה אף שנה
האמורה משנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה
בין להקל בין להחמיר רבי אלעזר אומר עד שיהיו
יתרות על השנים חדש ויום אחר :

פירק האומר משקלי עלי נותן משקלו אם כסף
כסף אם זהב זהב מעשה באמה של ירמטיה
שאמרה משקל בתי עלי ועלתה לירושלם ושקלוה
ונתנה משקלה זהב משקל ידי עלי רבי יהודה
אומר ממלא חבית מים ומכניסה עד מרפקו
ושוקל מבשר חמור וגידין ועצמות ונותן לתובה עד
שתתמלא אמר ר' יוסי וכי היאך אפשר לכוין בשר
בנגד בשר ועצמות בנגד עצמות אלא שמין את
היד כמה היא ראויה לשקול : דמי ידי עלי שמין
אותו כמה הוא שוה ביד וכמה הוא שוה בלא יד
זה חמור בנדרים מב' ערכין וחמור בערכין מבנדרים

coude
פכ

fragment/insert found with book / إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية

כי צד האומר ערכי עלי ומת יתנו היו רשין דמי עלי ומת לא יתנו היו רשין שאין דמים למתים ערך ידי וערך רגלי עלי לא אמר כלום ערך ראשי וערך כבדי עלי נותן ערך כלו זה הכלל דבר שהנשמה תלויה בו נותן ערך כלו : כ חצי ערכי עלי נותן חצי ערכו ערך חצי עלי נותן ערך כלו חצי דמי עלי נותן חצי דמיו דמי חצי עלי נותן דמי כלו זה הכלל דבר שהנשמה תלויה בו נותן דמי כלו : והאומר ערכו של פלוני עלי מת הנודר והנדר יתנו היו רשין דמיו של פלוני עלי מת הנודר יתנו היו רשין מת הנדר לא יתנו היו רשין שאין דמים למתים : שור זה עולה ובית זה קרבן מת השור ונפל הבית אינו חיב לשלם דמי שור זה עלי עולה או דמי בית זה עלי קרבן מת השור ונפל הבית חיב לשלם : ו חיבי ערכין ממשכנין אותן חיבי חטאות ואשמות אין ממשכנין אותן חיבי עולות ושלמים ממשכנין אותן אף על פי שאין מתכפר לו עד שיתרצה שגאמר לרצונו כופין אותו עד שיאמר רוצה אני וכן אתה אומר בגט נשים כופין אותו עד שיאמר רוצה אני :

פרק ו שום היתומים שלשים יום ושום ההקדש שלשים יום ומכריזין בבקר וכערכ המקדיש נכסיו והיתה עליו כתובת אשר רבי אליעזר אומר כשיגרשנה ידיר הנאה ר' הושע אומר אינו צריך כיוצא בו אמר רבן שמעון בן גמליאל אף הערב

א ערך כלו כס"ט ב יום חק כלכס כוס עיין בסוף כ"ב לאשה

לאשה בכתובתה והיה בעלה מגרשה ידיר הנאה שמה יעשה קנניא על נכסיו של זה ויחזיר את אשתו : המקדיש נכסיו והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב אין האשה יכולה לגבות כתובתה מן ההקדש ולא בעל חוב את חובו אלא הפודה פודה על מנת לתן לאשה כתובתה ולבעל חוב את חובו הקדיש תשעים מנה והיה חובו מאה מנה מוסר עוד דינר ופודה בו את הנכסים הללו עד מנת לתן לאשה כתובתה ולבעל חוב את חובו : אף על פי שאמרו חיבי ערכין ממשכנין אותן נותנין לו מזון שלשים יום וכסות שנים עשר חדש ומטה מוצעת וסנדליו ותפלין לו אבל לא לאשתו ולא לבניו אם היה אומן נותנים לו שני כלי אומנות מכל מין ומין חדש נותנין לו שני מעצדין ושתי מגרות רבי אליעזר אומר אם היה אבר נותנין לו את צמדו חמר נותנין לו את חמורו : היה לו מין אחד מרבה ומין אחד מועט אין אומרים לו למכור מן המרבה ולקח לו מן המועט אלא נותנים לו שני מינין מן המרבה וכל שיש לו מן המועט המקדיש את נכסיו מעלין לו את תפלו : אחד המקדיש את נכסיו ואחד המעריך את עצמו אין לו לא בכסות אשתו ולא בכסות בניו ולא בצבע שצבען לשמן ולא בסנדלים חדשים שלקחן לשמן אף על פי שאמרו עבדים נמכרים בכסותן לשבח שאם תלקח לו כסות בשלשים דינר משביח הוא

תואמה
מרכה

נאס
עשרה

סא
חשן

מנה וכן פרה אם ממתנים אותה לאטלם משבחת
היא וכן מרגלית אם מעלין אותה לכרך משבחת
היא אין להקדש אלא מקומו ושעתו :

יום כא

פרק ו אין מקדישין לפני היוכל פחות משתי שנים *
ולא גואלין לאחר היוכל פחות משנה * אין
מחשבין חדשים להקדש * אבל ההקדש מחשב
חדשים * המקדיש את שדהו בשעת היוכל * נותן
בזרע חמר שעורים * חמשים שקל כסף * היו שם
נקעים עמוקים עשרה טפחים * או סלעים גבוהים
עשרה טפחים * אין נמדדים עמה * פחות מכאן
נמדדים עמה * הקדישה שתיים או שלש שנים לפני
היוכל * נותן סלע ופנדיון לשנה * אם אמר הריני
נותן דבר שנה בשנה * אין שומעין לו * אלא נותן
את כלן כאחת : * אחר הבעלים ואחד כל האדם *
מה בין הבעלים לבין כל האדם * אלא שהבעלים
נותנים חמש * וכל אדם אינו נותן חמש : * הקדישה
וגאלה אינה יוצאה מידו ביוכל * גאלה בנו יוצאה
לאביו ביוכל * גאלה אחר * או אחד מן הקרובים
וגאלה מידו * אינה יוצאה מידו ביוכל * גאלה אחד
מן הכהנים * והרי היא תחת ידו * לא יאמר הואיל
והיא יוצאה לכהנים ביוכל * והרי היא תחת ידי *
הרי היא שלי * אלא יוצאה לכל אחיו הכהנים :
הגיע היוכל ולא גאלה * הכהנים נכנסים לתוכה
ונותנים את דמיה * ד"ר יהודה * רבין שמעון אומר

נכנסין אבל לא נותנין * ר' אליעזר אומר לא נכנסין
ולא נותנין * אלא נקראת שדה רטושים עד היוכל
השני * הגיע היוכל השני ולא גאלה * נקראת
רטושי רטושיין עד היוכל השלישי * לעולם אין
הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר : * הלוקח
שדה מאביו * מת אביו ואחר כך הקדישה * הרי
היא כשדה אחזה * הקדישה ואחר כך מת אביו *
הרי היא כשדה מקנה * ד"ר מאיר * רבי יהודה ורבי
שמעון אומרים כשדה אחזה * שנאמר ואם שדה
מקנתו אשר משדה אחזתו * שדה שאינה ראויה
להיות שדה אחזה * (יוצאה זו שהיא ראויה להיות
שדה אחזה) * שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים
ביוכל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו * כהנים
ולוים מקדישין לעולם וגואלין לעולם * בין לפני
היוכל בין לאחר היוכל :

פרק ח המקדיש את שדהו בשעה שאינה יוכל *
אומרים לו פתח אתה ראשון * שהבעלים
נותנים חמש * וכל אדם אינו נותן חמש * מעשה
באחד שהקדיש את שדהו מפני רעתה * אמרו לו
פתח אתה ראשון * אמר הרי היא שלי באסר * א"ר
יוסי לא אמר זה אלא בכבצה * שהקדש נפרה
בכסף ובשורה כסף * אמרו לא הגיעתך * נמצא
מפסיד אסר * ושדהו לפניו : * אמר אחד הרי היא
שלי בעשר סלעים * ואחד אומר בעשרים * ואחד
אומר בשלשים * ואחד אומר בארבעים * ואחד

ע"ז כ"ב

ד"ר קוב
ע"ז

ש"ס פלג
חלק

אומר בחמישים • חזר בו של חמישים • ממשכנין
 מנכסיו עד עשר • חזר בו של ארבעים • ממשכנין
 מנכסיו עד עשר • חזר בו של שלשים • ממשכנין
 מנכסיו עד עשר • חזר בו של עשרים • ממשכנין
 מנכסיו עד עשר • חזר בו של עשר • מוכרים אותה
 בשווייה • ונפרעים משל עשר את המותר • הבעלים
 אומרים בעשרים • וכל אדם אומרים בעשרים •
 הבעלים קודמין מפני שהם מוסיפים חמש • אמר
 אחד הרי היא שלי בעשרים ואחת • הבעלים נותנים
 עשרים ושש • בעשרים ושתיים • הבעלים נותנין
 עשרים ושבע • בעשרים ושלוש • הבעלים נותנין
 עשרים ושמונה • בעשרים וארבע • הבעלים נותנים
 עשרים ותשע • בחמש ועשרים • הבעלים נותנים
 שלשים • שאין מוסיפין חמש על עלויו של זה • אמר
 אחד הרי היא שלי בעשרים ושש • אם רצו הבעלים
 לתן שלשים ואחת ודינר • הבעלים קודמים • ואם
 לאו אומרים רהגי'עתך • מחרים אדם מצאנו
 ומבקרו • מעבדיו ומשפחותיו הכנענים • ומשדה
 אחותו • ואם החרים את כלן אינן מחרמין • דברי ר'
 אליעזר • א"ר אלעזר בן עזריה • מה אם לגבוה אין
 אדם רשאי להחרים את כל נכסיו • על אחת כמה
 וכמה שיהא אדם חיב להיות חס על נכסיו •
 המחרים בנו וכתו • עבדו ושפחתו העברים ושדה
 מקנתו • אינן מחרמין • שאין אדם מחרים דבר
 שאינו שלו • כהנים ולוים אינן מחרמין • ד"ר יהודה •

רבי שמעון אומר הכהנים אינן מחרמין • שהחרמים
 שלהם • הלויים מחרמין שאין החרמים שלהן • רבי
 אומר נראים דברי ר' יהודה בקרקעות • שנאמר כי
 אחזת עולם הוא להם • ודברי ר' שמעון במטלטלים
 שאין החרמים שלהם • חרמי כהנים אין להם פדיון •
 אלא נתנים לכהנים • רבי יהודה בן בתירא אומר
 סתם חרמים לבדק הבית • שנאמר כל חרם קדש
 קדשים הוא ליי • וחכ"א סתם חרמים לכהנים •
 שנאמר כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו • אם בן
 למה נאמר כל חרם קדש קדשים הוא ליי • שהוא
 חל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים • מחרים
 אדם את קדשיו • בין קדשי קדשים ובין קדשים
 קלים • אם נדר נותן את הדמים • אם נדבה נותן את
 טובתה • שור זה עולה • אומדים כמה אדם רוצה
 לתן בשור זה להעלותו עולה שאינו רשאי • הבכור
 בין תמים בין בעל מום מחרמין אותו • כיצד • פודין
 אותו הפודין אומדים כמה אדם רוצה לתן בככור
 זה לתנו לבן בתו או לבן אחותו • ר' ישמעאל אומר
 כתוב אחד אומר תקדיש • וכתוב אחד אומר אל
 תקדיש • אי אפשר לומר תקדיש • שכבר נאמר אל
 תקדיש • ואי אפשר לומר אל תקדיש • שכבר נאמר
 תקדיש • אמור מעתה מקדישו אתה הקדש עלוי •
 ואין אתה מקדישו הקדש מזבח •

פרק ט המוכר את שדהו בשעת היוכל • אינו מותר
 לגאול פחות משתי שנים • שנאמר במספר

שני תבואות ימכר לך היתה שנת שדפון וירקון או
שביעית אינה עולה לו מן המניין נרה או הובירה
עולה לו מן המניין רבי אלעזר אומר מכרה לו לפני
ראש השנה והיא מלאה פירות הרי זה אוכל
ממנה שלש תבואות בשתי שנים מוכרה לראשון
במנה ומכר הראשון לשני במאתים אינו מחשב
אלא עם הראשון שנאמר לאיש אשר מכר לו
מכרה לראשון במאתים ומכר הראשון לשני
במנה אינו מחשב אלא עם האחרון שנאמר
לאיש לאיש אשר בתוכה לא ימכור ברחוק
ויגאל בקרוב ברע ויגאל ביפה לא ילוה ויגאל
ולא יגאל לחצאים ובהקדש מותר בכלן זה חמר
בהדיוט מבהקדש המוכר בית בבתי ערי חומה
הרי זה גואל מיד וגואל כל שנים עשר חדש הרי
זו כמין רבית ואינה רבית מת המוכר יגאל בנו מת
הלוקח יגאל מיד בנו אינו מונה לו שנה אלא
משעה שמכר לו שנאמר עד מלאת לו שנה תמימה
וכשהוא אומר תמימה להביא הדיש העבור רבי
אומר יתן לו שנה ועבורה הגיע יום שנים עשר
חדש ולא נגאל הנה חלוט לו אחר הלוקח ואחר
שנתן לו במתנה שנאמר לצמיתות בראשונה היה
נטמן יום שנים עשר חדש שיהא חלוט לו התקין
הלל הזקן שיהא חולש את מעותיו בלשכה ויהא
שובר את הדלת ונכנס אימתי שירצה הלה יבוא
ויטול את מעותיו כל שהוא לפניו מן החומה

סגנון בוק

תלמוד
שבת
מסכת

ט.ו.י.
קבואה

הרי

הרי הוא כבתי ערי חומה חוץ מן השדות ר' מאיר
אומר אף השדות בית הבנוי בחומה רבי יהודה
אומר אינו כבתי ערי חומה רבי שמעון אומר כהל
החיצון היא חומתו עיר שנגזתיה חומתה ושאינה
מוקפת חומה מימות יהושע בן נון אינה כבתי ערי
חומה ואלו הן בתי ערי חומה שלש חצרות של
שני שני בתים מוקפות חומה מימות יהושע בן נון
כגון קצרה הישנה של צפורי וחקרה של גוש חלב
וירפת הישנה וגמלא וגרוד וחדיד ואונו וירושלים
וכן כיוצא בהן בתי החצרים נותנים להם כח היפה
שבבתי ערי חומה וכח היפה שבשדות נגאלין
ונגאלין מיד ונגאלין כל שנים עשר חדש בבתים
ויוצאים ביובל ובגרעון כסף בשדות ואלו הן בתי
חצרים שתי חצרות של שני שני בתים אף על פי
שמוקפות חומה מימות יהושע בן נון הרי אלו כבתי
חצרים ישראל שירש את אבי אמו לוי אינו גואל
כסדר הזה וכן לוי שירש את אבי אמו ישראל אינו
גואל כסדר הזה שנאמר כי בתי ערי הלויים עד
שיהא לוי ובערי הלויים ד"ר וחכ"א אין הדברים
אמורים אלא בערי הלויים אין עושין שדה מגרש
ולא מגרש שדה ולא מגרש עיר ולא עיר מגרש
אמר רבי אלעזר במה דברים אמורים בערי הלויים
אבל בערי ישראל עושין שדה מגרש ולא מגרש
שדה מגרש עיר ולא עיר מגרש כרי שלא יחריבו
את ערי ישראל הכהנים והלויים מוכרים לעולם

ערכין ט המורה א
וגואלים לעולם שנאמר גאלת עולם תהיה
ללוים: סליק

مبادلة، معاينة، مغايرة
تعويض

מסכת תמורה
ענין צאן ובעליון זל כזה בקרבנות
עם עמך כן למד בנקוט

פרק א הכל ממירים אחד אנשים ואחד נשים לא
שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר מומר
וסופג את הארבעים הכהנים ממירים את שלהם
וישראל ממירים את שלהן אין הכהנים ממירים לא
בחטאת ולא באשם ולא בכבוד א"ר יוחנן בן נורי
וכי מפני מה אין ממירים בכבוד אמר לו ר' עקיבא
חטאת ואשם מתנה לכהן והכבוד מתנה לכהן
מה חטאת ואשם אין ממירים בו אף הכבוד לא
ימירנו בו אמר לו ר' יוחנן בן נורי מה לי אינו ממיר
בחטאת ואשם שאין זכין בהן בחייהן תאמר
בכבוד שזכין בו בחייו אמר לו רבי עקיבא והלא
כבר נאמר והיה הוא ותמורתו יהיה קדש היכן
קדושה חלה עליו בבית הבעלים אף תמורה בבית
הבעלים: ממירין מן הבקר על הצאן ומן הצאן על
הבקר מן הכבשים על העזים ומן העזים על
הכבשים מן הזכרים על הנקבות ומן הנקבות על
הזכרים מן התמימים על בעלי מומין ומבעלי
מומין על התמימים שנאמר לא יחליפנו ולא ימיר
אותו טוב ברע או רע בטוב איזהו טוב ברע בעלי
מומין שקדם הקדשן את מומן ממירים אחד בשנים
ושנים באחד אחד במאה ומאה באחד רבי שמעון
אומר אין ממירים אלא אחד באחד שנאמר והיה

הוא

אם גמרה

הוא ותמורתו מה הוא מיוחד אף תמורתו מיוחדת:
אין ממירים אברים בעוברים ולא עוברים
באברים ולא אברים ועוברים בשלמים ולא שלמים
בהן רבי יוסי אומר ממירים אברים בשלמים ולא
שלמים באברים אמר רבי יוסי והלא במקדשים
האומר רגלה של זו עולה כלה עולה אף כשיאמר
רגלה של זו תחת זו תהיה כלה תמורה תחתיה:
אין המדמע מדמע אלא לפי השבון אין המחמץ
מחמץ אלא לפי השבון אין המים שאובים פוסלים
את המקוה אלא לפי השבון: אין מי חטאת נעשים
מי חטאת אלא עם מתן אפר אין בית הפרס עושה
בית הפרס ולא תרומה אחר תרומה ולא תמורה
עושה תמורה ולא הולד עושה תמורה ר' יהודה
אומר הולד עושה תמורה אמרו לו הקדש עושה
תמורה לא הולד ולא תמורה עושה תמורה:
העופות והמנחות אינן עושה תמורה שלא נאמר
אלא בבהמה הצבור והשותפים אינן עושה
תמורה שנאמר לא ימיר אותו יחיד עושה תמורה
לא הצבור ולא השותפים עושים תמורה קרבנות
בדק הבית אינן עושה תמורה א"ר שמעון והלא
המעשר בכלל היה ולמה יצא להקיש אדיו מה
מעשר קרבן יחיד יצאו קרבנות צבור מה מעשר
קרבן מזבח יצאו קרבנות בדק הבית:

על מיל

ש

פרק ב יש בקרבנות היחיד מה שאין בקרבנות
הצבור ויש בקרבנות הצבור מה שאין

בקרבנות

א טיטה ס"ח ב קדשי כס"ס

בְּקִרְבָּנוֹת הַיְחִיד • שֶׁקִּרְבָּנוֹת הַיְחִיד עוֹשִׂין תְּמוּדָה •
וְקִרְבָּנוֹת הַצְּבוּר אֵינָם עוֹשִׂים תְּמוּדָה • קִרְבָּנוֹת
הַיְחִיד נוֹהֲגִים בְּזָכְרִים וּבִנְקֻבוֹת • וְקִרְבָּנוֹת הַצְּבוּר
אֵין נוֹהֲגִין אֶלֶּא בְּזָכְרִים • קִרְבָּנוֹת הַיְחִיד חִיבִין
בְּאַחֲרֵי־וֹתָן • וּבְאַחֲרֵי־וֹת נִסְכֵיהֶם • וְקִרְבָּנוֹת הַצְּבוּר
אֵינָן חִיבִין לֹא בְּאַחֲרֵי־וֹתָן וְלֹא בְּאַחֲרֵי־וֹת נִסְכֵיהֶן •
אֲבָל חִיבִין בְּאַחֲרֵי־וֹת נִסְכֵיהֶם מִשְׁקֵרֵב הַזֹּבֵחַ • יֵשׁ
בְּקִרְבָּנוֹת הַצְּבוּר • מֵה שֶׁאֵין בְּקִרְבָּנוֹת הַיְחִיד •
שֶׁקִּרְבָּנוֹת הַצְּבוּר דּוֹחִין אֶת הַשֶּׁבֶת וְאֶת הַטְּמֵאָה •
וְקִרְבָּנוֹת הַיְחִיד אֵינָן דּוֹחִים לֹא אֶת הַשֶּׁבֶת וְלֹא אֶת
הַטְּמֵאָה • אָמַר ר' מֵאִיר וְהֵלֵא חֲבִיתִי כֹהֵן גָּדוֹל וּפְרִי
יוֹם הַכִּפּוּרִים קִרְבֵּן יְחִיד וְדוֹחִין אֶת הַשֶּׁבֶת וְאֶת
הַטְּמֵאָה • אֵלֶּא שֶׁזִּמְנָן קְבוּעֵי • חֲטָאת הַיְחִיד שֶׁכִּפְרוּ
הַבְּעָלִים מִתּוֹת • וְשֶׁל צְבוּר אֵינָן מִתּוֹת • רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר יְמוּתוֹ • א"ר שֶׁמֵּעוֹן מֵה מְצִינוֹ • בּוֹלֵד חֲטָאת
וּבִתְמוּדָת חֲטָאת • וּבְחֲטָאת שֶׁמִּתּוֹ כְּעֻלְיָה • בִּיחִיד
דְּבָרִים אֲמוּרִים • אֲבָל לֹא בְּצְבוּר • אִף שֶׁכִּפְרוּ
הַבְּעָלִים • וְשֶׁעֲבָרָה שְׁנֵתָן • בִּיחִיד דְּבָרִים אֲמוּרִים •
אֲבָל לֹא בְּצְבוּר • חָמֵר בְּקִרְבָּשִׁים מִבְּתְּמוּדָה •
וּבִתְמוּדָה מִבְּקִרְבָּשִׁים • שֶׁהַקִּרְבָּשִׁים עוֹשִׂים תְּמוּדָה •
וְאֵין תְּמוּדָה עוֹשֶׂה תְּמוּדָה • הַצְּבוּר וְהַשּׁוֹתֵפִין
מִקִּרְבָּשִׁים אֲבָל לֹא מִמְרִים • מִקִּרְבָּשִׁים אֲבָרִים
וְעוֹבְרִים • אֲבָל לֹא מִמְרִים • חָמֵר בְּתְּמוּדָה
שֶׁהַקְּרוּשָׁה חָלָה עַל בְּעֻלַּת מוֹס קְבוּעֵי • וְאֵינָה יוֹצֵאָה
לְחוּלִין לְהַגְזֵז וּלְהַעֲבֹד • רַבִּי יוֹסִי בַר יְהוּדָה אוֹמֵר

עֲשֶׂה שׁוֹגֵג כְּמִזִּיד בְּתְּמוּדָה • וְלֹא עֲשֶׂה שׁוֹגֵג כְּמִזִּיד
בְּמִקְרָשִׁים • ר' אֶלְעָזָר אוֹמֵר הַכֹּלֵאִים וְהַטְּרֵפָה וְיוֹצֵא
דַּפְּן טוֹמְטוֹס וְאֲנִדְרוֹגִינוֹס לֹא קִרְבָּשִׁים וְלֹא מִקְרָשִׁים •
פְּרָק ג' אֵלֶּו קִרְבָּשִׁים שׁוֹלְרוֹתֵיהֶן וְתְּמוּרוֹתֵיהֶן כִּיּוֹצֵא
כֹּהֵן • וְלֹד שְׁלָמִים וְתְּמוּדָתָן • וְלֹדֵן וּוֹלֵד וְלֹדֵן עַד
סוֹף הָעוֹלָם הָרִי אֵלֶּו כְּשְׁלָמִים • וְטַעוֹנִים סְמִיכָה
וְנִסְכִּים וְתִנּוּפָה חוּה וְשׁוֹק • רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר וְלֹד
שְׁלָמִים לֹא יִקְרַב שְׁלָמִים • וְחֵכ"א יִקְרַב • א"ר שֶׁמֵּעוֹן
לֹא נִחְלָקוּ עַל וְלֹד שְׁלָמִים • וְעַל וְלֹד תְּמוּדָה
שֶׁלֹּא יִקְרַב • וְעַל מֵה נִחְלָקוּ • עַל הוֹלֵד • שֶׁר' אֶלְעָזָר
אוֹמֵר לֹא יִקְרַב • וְחֵכ"א יִקְרַב • הָעִיד ר' יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי
פְּפִיִּים עַל וְלֹד שְׁלָמִים שִׁיקְרַב שְׁלָמִים • א"ר פְּפִיִּים
אֵנִי מַעִיד שֶׁהֵיְתָה לָנוּ פֶּרֶת זְבָחֵי שְׁלָמִים • וְאֲבָלְנוּהָ
בְּפֶסַח • וְאֲבָלְנוּ וְלֹדָה שְׁלָמִים בְּחַג • וְלֹד תּוֹרָה
וְתְּמוּדָתָה • וְלֹדֵן וּוֹלֵד וְלֹדֵן עַד סוֹף הָעוֹלָם • הָרִי אֵלֶּו
כְּתוּדָה • וּבְדָבָר שֶׁאֵינָן טַעוֹנִין לַחֵם • תְּמוּדָת עוֹלָה
וּוֹלֵד תְּמוּדָתָה • וְלֹדֵן וּוֹלֵד וְלֹדֵן עַד סוֹף הָעוֹלָם • הָרִי
אֵלֶּו כְּעוֹלָה • וְטַעוֹנִין הַפִּשֵׁט וְנִתּוּחַ • וְכִלְיֵי לֵאִישִׁים •
הַמִּפְרִישׁ נִקְבָה לְעוֹלָה וְיִלְדָה זָכָר • יִרְעָה עַד
שִׁסְתָּאֵב וְיִמְכַר וְיִבִּיא בְּדַמְיֹו עוֹלָה • רַבִּי אֶלְעָזָר
אוֹמֵר הוּא עֲצָמוֹ יִקְרַב עוֹלָה • הַמִּפְרִישׁ נִקְבָה
לְאִשָּׁם • תִּרְעָה עַד שִׁסְתָּאֵב וְתִמְכַר • וְיִבִּיא בְּדַמְיָה
אִשָּׁם • אִם קִרַב אִשָּׁם • יִפְלוּ דַמְיָה לְנִדְבָה • ר' שֶׁמֵּעוֹן
אוֹמֵר תִּמְכַר שֶׁלֹּא בְּמוֹס • תְּמוּדָת אִשָּׁם וְלֹד תְּמוּדָתָה
וּוֹלֵדֵן וּוֹלֵד עַד סוֹף הָעוֹלָם • יִרְעוּ עַד שִׁסְתָּאֵבוֹ

כ"ד מנח

וימכרו • ויפלו דמיהן לנדבה • רבי אליעזר אומר
 ימותו • ור' אלעזר אומר יביא בדמיהן עולות • אשם
 שמתו בעליו ושכפרו בעליו • ירעה עד שישתאב •
 וימכר ויפלו דמיו לנדבה • ר' אליעזר אומר ימותו •
 ורבי אלעזר אומר יביא בדמיו עולה • והלא אף
 הנדבה עולה היא • מה בין דברי ר' אליעזר לדברי
 חכמים • אלא בזמן שהיא באה חובה הוא סומך
 עליה ומביא עליה נסכין • ונסכיה משלו • ואם היה
 כהן עבודתה ועורה שלו • ובזמן שהיא באה נדבה •
 אינו סומך עליה • ואינו מביא עליה נסכין • ונסכיה
 משל צבור • אף על פי שהוא כהן • עבודתה ועורה
 של אנשי משמר • תמורת הבכור והמעשר וולדן •
 וולד וולדן עד סוף העולם • הרי אלו בכבור
 וכמעשר • ויאכלו במומם לבעלים • מה בין הבכור
 והמעשר לבין כל הקדשים • שכל הקדשים נמכרים
 באטלס • ונשחטין באטלס • ונשקלין בלטרס • חוץ
 מן הבכור ומן המעשר • ויש להם פדיון ולתמורותיהן
 פדיון • חוץ מן הבכור ומן המעשר • ובאים מחוצה
 לארץ (לארץ) חוץ מן הבכור ומן המעשר • אם באו
 תמימים יקרבו • ואם בעלי מומין יאכלו במומן
 לבעלים • א"ר שמעון מה טעם שהבכור והמעשר
 יש להם פרנסה במקומן • ושאר כל הקדשים • אף
 עד פי שנולד להם מום • הרי אלו בקדושתן •
 פירק וולד חטאת • ותמורת חטאת וחטאת שמתו
 בעליה • ימותו • שעברה שנתה • ושנאברה •

א יס פסח הלכס נזכר • ב סי' במקומו ומכנס •

ונמצאת

ונמצאת בעלת מום • אם משכפרו הבעלים • תמות
 ואינה עושה תמורה • לא נהנין ולא מועלין • אם עד
 שלא כפרו הבעלים תרעה עד שתסתאב ותמכר •
 ויביא בדמיה אחרת • ועושה תמורה ומועלין בה •
 המפריש חטאתו ונאברה • והקריב אחרת
 תחתיה • ואחר כך נמצאת הראשונה • תמות •
 המפריש מעות לחטאתו ונאברו • והקריב חטאת
 תחתיה • ואחר כך נמצאו המעות • ילכו לים
 המלח • המפריש מעות לחטאתו ונאברו • והפריש
 מעות אחרים תחתיהן • לא הספיק לקח בהן חטאת •
 עד שנמצאו המעות הראשונות • יביא מאלו ומאלו
 חטאת • והשאר יפלו לנדבה • המפריש מעות
 לחטאתו ונאברו • והפריש חטאת תחתיהן • לא
 הספיק להקריבה • עד שנמצאו המעות • והרי
 חטאת בעלת מום • תמכר ויביא מאלו ומאלו
 חטאת והשאר יפלו לנדבה • המפריש חטאתו
 ונאברה • והפריש מעות תחתיה • לא הספיק לקח
 בהן חטאת • עד שנמצאת חטאתו • והרי היא בעלת
 מום • תמכר ויביא מאלו ומאלו חטאת • והשאר
 יפלו לנדבה • המפריש חטאתו ונאברה והפריש
 אחרת תחתיה • לא הספיק להקריבה • עד שנמצאת
 הראשונה • והרי שתיהן בעלות מום • ימכרו ויביא
 מאלו ומאלו חטאת • והשאר יפלו לנדבה • המפריש
 חטאתו ונאברה • והפריש אחרת תחתיה • לא
 הספיק להקריבה • עד שנמצאת הראשונה • והרי

א וילכס ס"א •

שהיה

תמורה ג ד

שתייהן תמימות * אחת מהן תקרב חטאת * והשניה
תמות ד"ר * וחכ"א אין חטאת מתה * אלא שנמצאת
מאחר שכפרו הבעלים * ואין המעות הולכות לים
המלח * אלא שנמצאו מאחר שכפרו הבעלים :
ד המפריש חטאתו והרי היא בעלת מום * מוכרה
ויביא כדמיה אחרת * רבי אלעזר בר' שמעון אומר
אם קרבה השניה עד שלא נשחטה הראשונה *
תמות שכבר כפרו הבעלים :

פ"ק ה כיצד מערימים על הבכור * מבכרת שהיתה
מעברת * אומר מה שבמעיה של זו * אם זכר
עולה * ילדה זכר יקרב עולה * ואם נקבה זכחי
שלמים * ילדה נקבה תקרב שלמים * אם זכר עולה
אם נקבה זכחי שלמים * ילדה זכר ונקבה * הזכר
יקרב עולה * והנקבה תקרב שלמים * ילדה שני
זכרים * אחד מהן יקרב עולה * והשני ימכר לחיבי
עולה * ודמיו חולין * ילדה שתי נקבות * אחת מהם
תקרב שלמים * והשניה תמכר לחיבי שלמים ודמיה
חולין * ילדה טומטום ואנדרוגינוס * רבן שמעון בן
גמליאל אומר אין קדושה חלה עליהן : * האומר
ולדה של זו עולה * והיא שלמים * דבריו קימים * היא
שלמים * וולדה עולה * הרי זו ולד שלמים * דבריו ר'
מאיר * א"ר יוסי אם לכך נתבון מתחלה הואיל ואי
אפשר לקרות שני שמות כאחד * דבריו קימים * ואם
משאמר הרי זו שלמים * נמלך ואמר ולדה עולה *
הרי זו ולד שלמים : * הרי זו תמורת עולה * ותמורת

שלמים * הרי זו תמורת עולה * ד"ר מאיר * א"ר יוסי
אם לכך נתבון מתחלה * הואיל ואי אפשר לקרות
שני שמות כאחד * דבריו קימין * ואם משאמר
תמורת עולה * נמלך ואמר תמורת שלמים * הרי זו
תמורת עולה : * הרי זו תחת זו * תמורת זו חליפת
זו * הרי זו תמורה * זו מחללת על זו * אינה תמורה *
ואם היה הקדש בעל מום * יוצא לחולין וצריך
לעשות דמים : * הרי זו תחת חטאת * ותחת עולה *
לא אמר כלום * תחת חטאת זו ותחת עולה זו * תחת
חטאת ותחת עולה שיש לי בתוך הבית * היה לו *
דבריו קימין * אם אמר על בהמה טמאה * ועל
בעלת מום * הרי אלו עולה * לא אמר כלום * הרי
אלו לעולה * ימכרו ויביא בדמיהן עולה :

פ"ק ו כל האסורין על גבי המזבח * אוסרים בכל
שהן * הרובע והנרבע * והמקצה והנעבד
והאתנן והמחיר והכלאים והטרפה ויוצא דפן *
איזה הוא מקצה המקצה לעבודת אילים * הוא
אסור ומה שעליו מותר * איזה הוא נעבד * כל
שעובדין אותו * הוא ומה שעליו אסור * זה וזה
מותרין באכילה : * איזהו אתנן * האומר לזונה הא
ליך טלה זה בשכרך * אפילו מאה * בלן אסורין *
וכן האומר לחברו * הא לך טלה זה * ותלין שפחתך
אצל עבדי * רבי אומר אינו אתנן * וחכ"א אתנן :
* איזה הוא מחיר בלב * האמר (לחברו) הא לך טלה
זה תחת בלב זה וכן שני שותפים שחלקו * אהר נטל

עשרה * ואחד נטל תשעה וכלב * שכנגד הכלב
אסורין * שעם הכלב מותרין * אתנן כלב ומחיר
זונה * הרי אלו מותרים * שנאמר שנים ולא ארבעה *
ולדותיהן מותרין * שנאמר הן ולא ולדותיהן * : נתן
לה כספים * הרי אלו מותרין * ינות שמנים וסלתות
וכל דבר שפיוצא בו קרב על גבי מזבח אסור * נתן
לה מקדשין הרי אלו מותרין * עופות הרי אלו
אסורין * שהיה ברין * מה אם המקדשין שהמום
פוסל בהם * אין אתנן ומחיר חל עליהם * עופות שאין
המום פוסל בהן * אינו דין שלא יהא אתנן ומחיר חל
עליהן * תלמוד לומר לכל נדר להביא את העוף *
כל האסורים על גבי המזבח * ולדותיהן מותרים *
ולד טרפה * רבי אליעזר אומר לא יקרב עד גבי
המזבח וחכ"א יקרב * רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר
כשרה שינקה מן הטרפה פסולה מעל גבי המזבח *
בר הקדשים שנעשו טרפה * אין פודים אותן * שאין
פודים את הקדשים * להאכילן לכלבים :

פרק ויש בקדשי מזבח * מה שאין בקדשי בדרק
הבית * ויש בקדשי בדרק הבית * מה שאין
בקדשי מזבח * שקדשי מזבח עושין תמורה * וחיבין
עליהן משום פגור נותר וטמא * ולרן וחלבן אסור
לאחר פדיונם * והשוחטם בחוץ חיב * ואין נותנים
מהם לאומנין בשכרן * מה שאין בן בקדשי בדרק
הבית * : יש בקדשי בדרק הבית * מה שאין בקדשי
מזבח * שסתם הקדשות לברק הבית * הקדש בדרק

א וקדשי בדרק הבית אין עושין תמורה * גמרא *
הבית

הבית חל על הכל * ומועלין בגדוליהן * ואין בהם
הנאה לכהנים : * אחד קדשי מזבח * ואחד קדשי
בדרק הבית * אין משנין אותם מקדושה לקדושה *
ומקדשין אותן הקדש עלוי * ומחרימין אותן * ואם
מתו יקברו * ר' שמעון אומר קדשי בדרק הבית * אם
מתו יפרו : * ואלו הן הנקברים * קדשים שהפילו
יקברו * הפילה שליח תקבר * שור הנסקל * ועגלה
ערופה * וצפורי מצורע * ושער גזיר * ופטר חמור *
ובשר בחלב * וחולין שגשחטו בעזרה * רבי שמעון
אומר חולין שגשחטו בעזרה ישרפו * וכן תירה
שגשחטה בעזרה : * ואלו הן הנשרפין * חמץ בפסח
ישרף * ותרומה טמאה והערלה וכלאי הכרם את
שדרכו לשרף ישרף * ואת שדרכו לקבר יקבר *
ומדליקין בפת ובשמן של תרומה : * כל הקדשים
שגשחטו חוץ לזמנן וחוץ למקומן הרי אלו ישרפו *
אשם תלוי ישרף * רבי יהודה אומר יקבר * חטאת
העוף הבאה על ספק תשרף * רבי יהודה אומר
יטילנה לאמה * כל הנשרפין לא יקברו * וכל
הנקברים לא ישרפו * רבי יהודה אומר אם רצה
להחמיר על עצמו * לשרוף את הנקברים רשאי *
אמרו לו אינו מותר לשנות : סליק

פרק א שלשים ושיש כריתות בתורה * הבא על האם
ועל אשת האב * ועל הכלה * הבא על הזכור *
ועל הבהמה * והאשה המביאה את הבהמה עליה *

א אוכה הלכה כחמץ *
א כריתות = שני עונק ביד * טעמים אלו קרוצ טעוך קעס

מורי קטנה

אמלק
אשתאל
ויאם

הבא על אשה ובתה ועל אשת איש הבא על
 אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל אחות
 אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו ועל
 הנדה המגדף והעובר עבודת אלילים והנותן
 מזרעו למלך ובעל אוב המחלל את השבת
 וטמא שאכל את הקדש והבא למקדש טמא
 האוכל חלב ודם נותר ופגול השוחט והמעלה
 בחוץ האוכל חמץ בפסח האוכל והעושה
 מלאכה ביום הכפורים המפטם את השמן
 והמפטם את הקטרת והסך בשמן המשחה הפסח
 והמילה במצות עשה על אלו חייבים על זרונם
 כרת ועל שגגתן חטאת ועל לא הודע שלהן אשם
 תלוי חוץ מן המטמא מקדש וקדשיו מפני שהוא
 בעולה ויורד דברי ר' מאיר וחכ"א אף המגדף
 שנאמר תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה יצא
 מגדף שאינו עושה מעשה : יש מביאות קרבן
 ונאכל (ויש) מביאות ואינו נאכל ויש שאינן
 מביאות אלו מביאות קרבן ונאכל המפלת כמין
 בהמה חיה ועוף ד"ר מאיר וחכ"א עד שיהא בו
 מצורת האדם המפלת סנדל או שליא ושפיר
 מרקם והיוצא מחתך וכן שפחה שהפילה
 מביאה קרבן נאכל : אלו מביאות ואינו נאכל
 המפלת ואין ידוע מה הפילה וכן שתי נשים
 שהפילו אחת ממין פטור ואחת ממין חובה א"ר
 יוסי אימתי בזמן שהלכו זו למזרח וזו למערב אבל

אם ועל אשת אחי חייב כרת

אם

אם היו שתיהן עומדות כאחת מביאות קרבן
 ונאכל : אלו שאינן מביאות המפלת שפיר מלא
 מים מלא דם מלא גנינים המפלת כמין דגים
 וחגבים שקצים ורמשים המפלת יום ארבעים
 ויוצא דפן ר' שמעון מתיב ביוצא דפן : המפלת אור
 לשמונים ואחד ב"ש פוטרין מן הקרבן וב"ה מחיבין
 אמרו ב"ה לב"ש מאי שנא אור לשמונים ואחד מיום
 שמונים ואחד אם שוה לו לטמאה לא ישוה לו
 לקרבן אמרו להם ב"ש לא אם אמרתם במפלת
 יום שמונים ואחד שכן יצא בשעה שהיא ראויה
 להביא בה קרבן תאמרו במפלת אור לשמונים
 ואחד שלא יצא בשעה שהיא ראויה להביא בה
 קרבן אמרו להן ב"ה והרי המפלת יום שמונים
 ואחד שחל להיות בשבת תוכיח שלא יצא בשעה
 שהיא ראויה להביא בה קרבן וחייבת בקרבן
 אמרו להם בית שמאי לא אם אמרתם במפלת יום
 שמונים ואחד שחל להיות בשבת שאלף על פי
 שאינו ראוי לקרבן יחיד ראוי לקרבן צבור תאמרו
 במפלת אור לשמונים ואחד שאין הלילה ראוי לא
 לקרבן יחיד ולא לקרבן צבור הדמים אינן מוכיחין
 שהמפלת בתוך מלאות דמיה טמאין ופטורה מן
 הקרבן : האשה שיש עליה ספק חמש לידות וספק
 חמש זיבות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים
 ואין השאר עליה חובה חמש לידות ודאות חמש
 זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים

והשאר

אם יזכות קטלה ואחר כך לידות

א רגל : מנין ביד העובר סכא טק טבל לנגד זמן יצירתו

אם יזכות קטלה ואחר כך לידות

אם ועל אשת אחי חייב כרת

והשאר עליה חובה * מעשה שעמדו קנים בירו שלם
בדינרי זהב * אמר רבן שמעון בן גמליאל המעון
הזה לא אליו הלילה עד שיהו בדינרין * נכנס לבין
דין ולמד * האשה שיש עליה חמש לירות ודאות *
חמש זיבות ודאות מביאה קרבן אחר * ואוכלת
בזבחים ואין השאר עליה חובה * ועמדו קנים בו
כיום ברבעתים :

פירק ב ארבעה מחסרי כפורים * וארבעה מביאין על
הזרון כשגגה * אלו הן מחסרי כפורים * הזב *
והזבה * והיולדת * והמצורע * רבי אליעזר בן יעקב
אומר גר מחוסר כפורים עד שיזרק עליו הדם * ונזיר
ליינו ותגלחתו וטמאתו : * אלו מביאין על הזרון
כשגגה * הבא על השפחה * ונזיר שנטמא * ועל
שבועת הפקדון : * חמשה מביאין קרבן אחר על
עברות הרבה * וחמשה מביאין קרבן עולה ויורד *
אלו מביאין קרבן אחר על עברות הרבה * הבא על
השפחה ביאות הרבה * ונזיר שנטמא טמאורת
הרבה * והמקנא לאשתו על ידי אנשים הרבה *
ומצורע שנתנגע נגעים הרבה * הביא צפוריו ונתנגע
לא עלו לו עד שיביא את חטאתו * רבי יהודה אומר
עד שיביא את אשמו : * האשה שילדה ולדות
הרבה * הפילה בתוך שמונים נקבה * וחזרה והפילה
בתוך שמונים נקבה * והמפלת תאומים * ר' יהודה
אומר מביאה על הראשון * ואינה מביאה על השני *
מביאה על השלישי * ואינה מביאה על הרביעי *

(חמשה) אלו מביאין קרבן עולה ויורד * על שמיעת
הקול * ועל בטוי שפתים * ועל טמאת מקדש
וקדשיו והיולדת והמצורע * ומה בין השפחה לבין
כל העריות * שלא שותרה להן לא בעונש ולא
בקרבן * שכל העריות בחטאת והשפחה באשם *
כל העריות אחר האיש ואחת האשה שוין במכות
ובקרבן * ובשפחה לא השוה את האיש לאשה
במכות * ולא את האשה לאיש בקרבן * כל העריות
עשה בהן את המערה כגומר * וח"כ על כל ביאה
וביאה * זה חמר החמיר בשפחה שעשה בה את
המזיד כשוגג : * איזו היא שפחה כל שחציה שפחה
וחציה בת חורין * שנאמר והפרה לא נפרתה * ד"ר
עקיבא * ר' ישמעאל אומר זו היא שפחה וראית * ר'
אלעזר בן עזריה אומר כל העריות מפורשות ומה
שיור * אין לנו אלא שחציה שפחה וחציה בת חורין :
* כל העריות אחר גדול ואחר קטן * הקטן פטור *
אחר ער ואחר ישן * הישן פטור * אחר שוגג ואחר
מזיד * השוגג בחטאת * והמזיד בהכרת :

פירק ג אמרו לו אכלת חלב * מביא חטאת * עד אומר
אכל * ועד אומר לא אכל * אשה אומרת אכל *
ואשה אומרת לא אכל * מביא אשם תלוי * עד אומר
אכל * והוא אומר לא אכלתי * (פטור) * שנים
אומרים אכל * והוא אומר לא אכלתי (פטור) * רבי
מאיר מחייב * א"ר מאיר אם הביאוהו שנים למיתה
חמורה * לא יביאוהו לקרבן הקל * אמרו לו מה אם

כריתות ב

ירצה לומר מזיד הייתי : כ אכל חלב וחלב בהעלם
אחד אינו חיב אלא חטאת אחת אכל חלב ודם
ונותר ופגול בהעלם אחד חיב על כל אחד ואחד
זה חמר במינין הרבה ממיין אחד וחמר במיין אחד
ממינין הרבה שאם אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי
זית ממיין אחד חיב ומשני מינין פטור : ו וכמה
ישהה האוכלין כאלו אכלן קליות דברי ר' מאיר
וחכ"א עד שישהה מתחלה ועד סוף כדי אכילת
פרס אכל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין
שתה רביעית יין ונכנס למקדש ושהה כדי אכילת
פרס רבי אלעזר אומר אם הפסיק בה או שנתן
לתוכו מים כל שהוא פטור ויש אוכל אכילה אחת
וחיב עליה ארבע חטאות ואשם אחד טמא שאכל
את החלב והיה נותר מן המקדשים וביום
הכפורים ר' מאיר אומר אם היתה שבת והוציאו
בפיו חיב אמרו לו אינו מן השם : יש בא ביאה
אחת וחיב עליה שש חטאות הבא על בתו חיב
עליה משום בתו ואחותו ואשת אחיו ואשת אחי
אביו ואשת איש ונדה הבא על בת בתו חיב
עליה משום בת בתו וכלתו ואחות אשתו ואשת
אחיו ואשת אחי אביו ואשת איש ונדה ר' יוסי
אומר אם עבר הזקן ונשאה חיב עליה משום אשת
אב וכן הבא על בת אשתו ועל בת בת אשתו :
הבא על חמותו חיב עליה משום חמותו וכלתו
ואחות אשתו ואשת אחיו ואשת אחי אביו ואשת

פרס
מדי כפר

איש

א ביעולם קטלים קטלית = קטלית אהמא ספרות נוסה
זמן של קמ קטלית כריתות ב געלה נחא

כב

איש ונדה וכן הבא על אם חמותו ועל אם חמיו
רבי יוחנן בן נורי אומר הבא על חמותו חיב עליה
משום חמותו ואם חמותו ואם חמיו אמרו לו
שלשתן שם אחד הן : אמר רבי עקיבא שאלתי את
רבן גמליאל ואת רבי יהושע באטלים שר אמאום
שהלכו לקח בהמה למשתה בנו (של רבן
גמליאל) הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל
אחות אמו בהעלם אחד מהו חיב אחת על כלן
או אחת על כל אחת ואחת ואמרו לי לא שמענו
אבל שמענו הבא על חמש נשיו נדות בהעלם אחד
שהוא חיב על כל אחת ואחת ורואים אנו
שהדברים קל וחמר : ועוד שאלן רבי עקיבא אבר
המדלדל בבהמה מהו אמרו לו לא שמענו אבל
שמענו באבר המדלדל באדם שהוא טהור שכך
היו מפי שחין שבירושלם עושין הולך לו ערב פסח
אצל הרופא וחותרו עד שהוא מניח בו כשעורה
ותוחבו בסירה והוא נמשך ממנו והלה עושה פסחו
והרופא עושה פסחו ורואים אנו שהדברים קל
וחמר : ועוד שאלן רבי עקיבא השוחט חמשה
זבחים בחוץ בהעלם אחד מהו חיב אחת על כלם
או אחת על כל אחד ואחד אמרו לו לא שמענו
א"ר יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה
תמחויים בהעלם אחד שהוא חיב על כל אחד
ואחד משום מעילה ורואה אני שהדברים קל

א עמטום ס"א ב אית ליה פסח אבל כדון אחת ג חייב ס"א ד אית ליה פסח

T. V. 16 טו

וחמר

מה נחלקו * על העושה בתוך היום * ואין ידוע אם בשבת עשה * ואם ביום הכפורים עשה * או על העושה ואין ידוע מעין איזו מלאכה עשה * רבי אליעזר מחיב חטאת * ור' יהושע פוטר * א"ר יהודה פוטר * והיה ר' יהושע אף מאשם תלוי * רבי שמעון שזורי ור' שמעון אומרים לא נחלקו על דבר שהוא משם אחד * שהוא חיב * ועל מה נחלקו * על דבר שהוא משום שני שמות * שר' אליעזר מחיב חטאת * ורבי יהושע פוטר * א"ר יהודה אפילו נתכון ללקט תאנים ולקט ענבים * ענבים ולקט תאנים * שחורות ולקט לבנות * לבנות ולקט שחורות * רבי אליעזר מחיב חטאת * ורבי יהושע פוטר * א"ר יהודה תמה אני אם פטר בה רבי יהושע אם כן למה נאמר אשר חטא בה * פרט למתעסק :

פרק ה דם שחיטה בבדמה * בחיה ובעופות * בין טמאים ובין מהורים * דם נחירה * ודם עקור * ודם הקזה * שהנפש יוצאה בו חיבין עליו * דם הטחור * דם חלב * דם ביצים * דם דגים * דם חגבים * דם התמצית * אין חיבין עליהן * רבי יהודה מחיב בדם התמצית * ר' עקיבא מחיב על ספק מעילות אשם תלוי * וחכמים פוטרין * ומודה ר' עקיבא שאין מביא את מעילתו * עד שתודע לו * וביא עמה אשם ודאי * א"ר טרפון מה לזה מביא שתי אשמות * אלא יביא מעילה וחמשה * וביא אשם בשני סלעים

א מסוס סס ס"א * ב שמעון ס"ב * ג ר' יהודה ב"א ויטעו ר"ס ופרט למתעסק * ד סטר גרסי נמרה

ויאמר * אם ודאי מעלתי זו מעילתי * וזה אשמי * ואם ספק המעות נדבה * והאשם תלוי * שממין שהוא מביא על חודע * מביא על לא הודע * אמר לו רבי עקיבא נראין דבריה במעילה מעוטה * הרי שבא על ירו ספק מעילה במאה מנה * לא יפה לו שיביא אשם בשתי סלעים * ואל יביא ספק מעילה במאה מנה * הא מודה ר' עקיבא לרבי טרפון במעילה מועטת * האשה שהביאה חטאת העוף ספק אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי * תעשנה ודאי * שממין שהיתה מביאה על לא הודע * מביאה על הודע * חתיכה של חולין * וחתיכה של קדש * אבל אחת מהן * ואין ידוע איזו מהן אכל פטור * ר' עקיבא מחיב באשם תלוי * אכל את השניה מביא אשם ודאי * אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה * זה מביא אשם תלוי * וזה מביא אשם תלוי * ד"ר עקיבא * ר' שמעון אומר שניהם מביאים אשם אחד * רבי יוסי אומר שנים מביאים אשם אחד * חתיכה של חולין * וחתיכה של חלב * אבל אחת מהן * ואין ידוע איזו מהן אכל מביא אשם תלוי * אכל את השניה * מביא חטאת * אבל אחד את הראשונה * ובא אחר ואכל את השניה * זה מביא אשם תלוי * ד"ר עקיבא * רבי שמעון אומר שניהם מביאים חטאת אחת * רבי יוסי אומר אין שנים מביאין חטאת אחת * חתיכה של חלב * וחתיכה של קדש * אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן

אכל * מביא אשם תלוי * אכל את השניה מביא
חטאת ואשם ודאי * אכל אחד את הראשונה ובא
אחר ואכל את השניה * זה מביא אשם תלוי וזה
מביא אשם תלוי * רבי שמעון אומר שניהם מביאים
חטאת ואשם * ר' יוסי אומר אין שנים מביאים חטאת
ואשם : * חתיכה של חלב וחתיכה של חלב קדש *
אכל את אחת מהן * ואין ידוע איזו מהן אכל מביא
חטאת * ר' עקיבא אומר מביא אשם תלוי * אכל את
השניה מביא שתי חטאות ואשם ודאי * אכל אחד
את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה * זה מביא
חטאת וזה מביא חטאת * ר' עקיבא אומר זה מביא
אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי * רבי שמעון אומר
זה חטאת וזה חטאת * ושניהם מביאים אשם אחד *
ר' יוסי אומר אין שנים מביאין אשם אחד : * חתיכה
של חלב * וחתיכה של חלב נותר * אכל את אחת
מהן * ואין ידוע איזו מהן אכל * מביא חטאת ואשם
תלוי * אכל את השניה מביא שלש חטאות * אכל
אחד את הראשונה * ובא אחר ואכל את השניה *
זה מביא חטאת ואשם תלוי * וזה מביא חטאת
ואשם תלוי * ר' שמעון אומר זה חטאת וזה חטאת *
ושניהם מביאים חטאת אחת * רבי יוסי אומר כל
חטאת שהיא באה על חטא * אין שנים מביאים
אותה :

פירק י' המביא אשם תלוי * ונודע לו שלא חטא אם
עד שלא נשחט * יצא וירעה בעדר * ר' מאיר *

וחכ"א ירעה עד שיסתאב * וימכר ויפלו דמיו
לנדבה * רבי אליעזר אומר יקרב שאם אינו בא על
חטא זה * הרי הוא בא על חטא אחר * אם משנשחט
נודע לו * הדם ישפך * והבשר יצא לבית השרפה *
נזרק הדם * הבשר יאכל * ר' יוסי אומר אפילו הדם
בכוס יזרק * והבשר יאכל : * אשם ודאי אינו כן *
אם עד שלא נשחט יצא וירעה בעדר * משנשחט
הרי זה יקבר נזרק הדם * הבשר יצא לבית השרפה *
שור הנסקל אם אינו כן * אם עד שלא נסקל יצא
וירעה בעדר * משנסקל מותר בהנאה * עגלה
ערופה אינה כן * אם עד שלא נערפה תצא ותרעה
בעדר * משנערפה תקבר במקומה * ישעל ספק באה
מתחלתה כפרה ספקה והלכה לה : * רבי אליעזר
אומר מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום ובכל שעה
שירצה והיא נקראת אשם חסידים * אמרו עליו על
בבא בן בוטא שהיה מתנדב אשם תלוי בכל יום *
חזין מאחר יום הכפורים יום אחד * אמר * המעון
הזה * אלו היו מניחים לי * הייתי מביא * אלא אומרים
לי המתן עד שתכנס לספק * וחכ"א אין מביאין אשם
תלוי * אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת :
* ח'בי חטאות ואשמות ודאין * שעבר עליהם יום
הכפורים * ח'בין להביא לאחר יום הכפורים * ח'בי
אשמות תלוין פטורים * מי שבא על ידו ספק עברה
ביום הכפורים * אפילו עם השכה פטור * שבל היום
מכפר : * האשה שיש עליה חטאת העוף ספק *

ועבר עליה יום הכפורים * חיבת להביא לאחר יום
הכפורים * מפני שמכשרתה לאכול בזבחים *
חטאת העוף הבאה על ספק * אם משנמלקה נודע
לה הרי זו תקבר : * המפריש שתי סלעים לאשם *
אם היה אחד מהן יפה שתי סלעים * יקרב לאשמו
והשני ירעה עד שסתאב * וימכר ויפלו דמיו
לנדבה * לקח בהן שני אלים לחולין * אחד יפה שתי
סלעים * ואחד יפה עשרה זוז * היפה שתי סלעים *
יקרב לאשמו * והשני למעילתו * אחד לאשם ואחד
לחולין * אם היה של אשם יפה שתי סלעים * יקרב
לאשמו * והשני למעילתו * ויביא עמה סלע וחמשה :
* המפריש חטאתו ומת * לא יביאנה בנו אחריו *
ולא יביאנה מחטא על חטא * אפילו על חלב שאכל
אמיש לא יביאנה על חלב שאכל היום * שנאמר
קרבתנו על חטאתו * שיהא קרבנו לשם חטאו :
* מביאין מהקדש כשבה שעירה * מהקדש שעירה
כשבה * מהקדש כשבה ושעירה תורין ובני יונה *
מהקדש תורין ובני יונה עשירית האיפה * כיצד *
הפריש לכשבה או לשעירה * העני יביא עשירית
האיפה * הפריש לעשירית האיפה * העשיר יביא
עוף * העשיר יביא כשבה ושעירה * הפריש כשבה
או שעירה ונסתאב * אם רצה יביא בדמיהן עוף *
הפריש עוף ונסתאב * לא יביא בדמיו עשירית
האיפה * שאין לעוף פדיון : * ר' שמעון אומר כבשים
קודמין לעזים בכל מקום * יכול מפני שהן מובחרין

מהן

מהן * תלמוד לומר אם כבש יביא קרבנו לחטאת *
מלמד ששניהן שקולין * תורין קודמין לבני יונה
בכל מקום * יכול מפני שהן מובחרין מהן * תלמוד
לומר ובן יונה או תור לחטאת * מלמד ששניהן
שקולין * האב קודם לאם בכל מקום * יכול שכבוד
האב עורף על כבוד האם * תלמוד לומר איש אמו
ואביו תיראו * מלמד ששניהן שקולין * אבל אמרו
חכמים האב קודם לאם בכל מקום * מפני שהוא
ואמו חיבין בכבוד אביו * וכן בתלמוד תורה אם
זכה הבן לפני הרב * הרב קודם את האב בכל
מקום * מפני שהוא ואביו חיבין בכבוד רבו : * סליק

מסכת מעילה

פרק א קדשי קדשים * ששחטן בדרום מועלין בהן
שחטן בדרום וקבל דמן בצפון * בצפון וקבל
דמן בדרום * שחטן ביום וזרק בלילה * בלילה וזרק
ביום * או ששחטן חוץ לזמנן וחוץ למקומן מועלין
בהן * כלל אומר ר' יהושע כל שהיה לה שעת היתר
לכהנים אין מועלין בה * ושלא היה לה שעת היתר
לכהנים מועלין בה * איזו היא שהיה לה שעת היתר
לכהנים * שלנה ושנטמאה ושיצאה * ואיזו היא
שלא היה לה שעת היתר לכהנים שנשחטה חוץ
לזמנה וחוץ למקומה * ושקבלו פסולין וזרקו את
דמה : * ב' בשר קדשי קדשים * שיצא לפני זריקת
דמים * ר' אליעזר אומר מועלין בו * ואין חיבין עליו
מישום פגור נותר וטמא * ור' עקיבא אומר אין מועלין

חאלף
נעדר
אחלסי
סליק

בו אבל חיבין עליו משום פגול נותר וטמא אמר
 ר' עקיבא והרי המפריש חטאתו ונאכדה והפריש
 אחרת תחתיה ואחר כך נמצאה הראשונה והרי
 שתיהן עומדות לא כישם שדמה פוטר את בשרה
 כך הוא פוטר את בשר חברתה ואם פטר דמה
 את בשר חברתה מן המעילה דין הוא שיפטור את
 בשרה : ג אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת
 דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין בהן ואין חיבין
 עליהן משום פגול נותר וטמא רבי עקיבא אומר
 מועלין בהן וחיבין משום פגול נותר וטמא : ד מעשה
 דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר ובקדשים
 קלים כלן להחמיר כיצד קדשי קדשים לפני זריקת
 דמים מועלין באימורין ובבשר לאחר זריקת
 דמים באימורין ואין מועלין בבשר על זה ועל זה
 חיבין משום פגול נותר וטמא ובקדשים קלים כלן
 להחמיר כיצד קדשים קלים לפני זריקת דמים
 אין מועלין לא באימורין ולא בבשר לאחר זריקת
 דמים מועלין באימורין ואין מועלין בבשר על זה
 ועל זה חיבין משום פגול נותר וטמא נמצא מעשה
 דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר ובקדשים
 קלים כלן להחמיר :

אבדי חיבין
 שטין חיבין
 טל בשבט

פרק ב חטאת העוף מועלין בה משהקדשה
 נמלקה הכשרה להפסל בטבול יום ובמחסר
 כפורים ובלינה הזה דמה חיבין עליהן משום
 פגול נותר וטמא ואין בה מעילה : כ עולת העוף

א כמו ברם ל' אמת ב חטאת ס"א ג אלת ס"א ד בט"ס מוסיף עליהן בועלין

מועלין בה משהקדשה נמלקה הכשרה להפסל
 בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה מצה דמה
 חיבין עליה משום פגול נותר וטמא ומועלין בה עד
 שתצא לבית הדשן : ג פרים הנשרפים ושעירים
 הנשרפים מועלין בהן משהקדשו נשחטו הכשרו
 להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה הזה
 דמן חיבין עליהן משום פגול נותר וטמא ומועלין
 בהן בבית הדשן עד שיתך הבשר : ד העולה
 מועלין בה משהקדשה נשחטה הכשרה להפסל
 בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה נזרק דמה
 חיבין עליה משום פגול נותר וטמא ואין מועלין
 בעורה אבל מועלין בבשר עד שיצא לבית הדשן :
 ח חטאת ואשם וזבחי שלמי צבור מועלין בהן
 משהקדשו נשחטו הכשרו להפסל בטבול יום
 ובמחסר כפורים ובלינה נזרק דמן חיבין עליהן
 משום פגול נותר וטמא אין מועלין בבשר אבל
 מועלין באמורים עד שיצאו לבית הדשן : י שתי
 הלחם מועלין בהן משהקדשו קרמו בתנור
 הכשרו להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים
 ולשחוט עליהן את הזבח נזרק דמן של כבשים
 חיבין עליהן משום פגול נותר וטמא ואין בהן
 מעילה : י לחם הפנים מועלין בו משהקדש קרם
 בתנור הכשר להפסל בטבול יום ובמחסר
 כפורים ולהסדר על גבי השלחן קרבו הבזיכין
 חיבין עליו משום פגול נותר וטמא ואין בו מעילה :

א שמוך פי"ט לפי דעת הרמב"ם ב הרב העמיק סתמא ג ר"י גרים אף כהן ובלויס פי"ט ד המנחות

מזבח
 קרבן
 אלו

מעילה ג ד

מעשרת לא יינק מן המעשרת ואחרים מתנדבין
 כן וּלְדַר מְקַדְשִׁים לֹא יִינַק מִן הַמְּקַדְשִׁים וְאַחֲרִים
 מִתְּנַדְבִין כֵּן הַפּוֹעֵלִים לֹא יֹאכְלוּ מִגְּרוּגְרַת שֶׁל
 הַקֹּדֶשׁ וְכִן פָּרַח לֹא תֹאכַל מִכֶּרְשֵׁי הַקֹּדֶשׁ שְׂרֵשֵׁי
 אֵילָן שֶׁל הַדְּיוּט בְּאֵין בִּשְׁל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁל הַקֹּדֶשׁ
 בְּאֵין בִּשְׁל הַדְּיוּט לֹא נִהְנִין וְלֹא מוֹעֵלִין מֵעֵין שֶׁהוּא
 יוֹצֵא מִתּוֹךְ שְׂרַח הַקֹּדֶשׁ לֹא נִהְנִין וְלֹא מוֹעֵלִין יוֹצֵא
 חוּץ לְשָׂדֶה נִהְנִין מִמֶּנּוּ הַמַּיִם שֶׁבְּכַר שֶׁר זֶה בִּלְאִי
 נִהְנִין וְלֹא מוֹעֵלִין נִתְּנוּ בְּצִלּוּחִית מוֹעֵלִין בָּהֶם
 עֲרֵבָה לֹא נִהְנִין וְלֹא מוֹעֵלִין רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּר' צְדוּק
 אוֹמֵר נוֹתְנִין הֵיוּ מִמֶּנָּה זְקָנִים בְּלוּבֵיהֶם : ק
 שְׁבִרְאֵשׁ הָאֵרֶן שֶׁל הַקֹּדֶשׁ לֹא נִהְנִין וְלֹא מוֹעֵלִין
 שְׁבִרְאֵשֶׁה יִתִּיז בְּקִנָּה הַמְּקַדֵּשׁ אֶת הַחֹדֶשׁ מוֹעֵלִין
 בְּכָלוֹ הַגְּזֻבִּים שֶׁלְקָחוּ אֶת הָעֵצִים מוֹעֵלִין בְּעֵצִים
 וְאֵין מוֹעֵלִין לֹא בִשְׁפוּי וְלֹא בְּנִמְיָה : ט
 פָּרָק קֹדֶשׁ הַמְּזֻבַּח מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְמַעֲלָה
 וְלַחִיב עֲלֵיהֶן מִשּׁוֹם פְּגוּל נוֹתֵר וְטָמֵא קֹדֶשׁ
 בְּדֶק הַבַּיִת מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה קֹדֶשׁ הַמְּזֻבַּח וְקֹדֶשׁ
 בְּדֶק הַבַּיִת מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְמַעֲלָה : כ
 דְּבָרִים בְּעוֹלָה מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה הַבֶּשֶׂר וְהַחֶלֶב
 וְהַסֶּלֶת וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן וְשִׁשָּׁה בַתּוֹרָה הַבֶּשֶׂר וְהַחֶלֶב
 וְהַסֶּלֶת וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן וְהַלֶּחֶם הַתְּרוּמָה וְתְרוּמַת
 מַעֲשֵׂר וְתְרוּמַת מַעֲשֵׂר שֶׁל דְּמָאֵי הַחֲלָה
 וְהַבְּכוּרִים מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְאֶסוּר וְלַחִיב עֲלֵיהֶן
 אֶת הַחֶמֶשׁ : ג כָּל הַפְּגוּלִין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה כָּל

מִן הַחֲזָרָה וְכֵן הָאֵל

עַלִין שְׂכַעֲצֵי
ז' ע"ב

א כְּנוּיָה ס"א ור"מ גְּרוּס כְּכּוּיָה

הַנּוֹתְרִין

מעילה ד ה

ע

הַנּוֹתְרִין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה כָּל הַנְּבִלוֹת מִצְטָרְפוֹת
 זוֹ עִם זוֹ כָּל הַשְּׂרָצִים מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה דָּם הַשְּׂרָץ
 וּבִשְׂרוֹ מִצְטָרְפִין בְּכַעֲדֵשָׁה כָּלֵל א"ר יְהוֹשֻׁעַ כֵּד
 שְׁטַמְאָתוֹ וְשַׁעוּרוֹ שׁוּין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה טַמְאָתוֹ
 וְלֹא שַׁעוּרוֹ שַׁעוּרוֹ וְלֹא טַמְאָתוֹ לֹא טַמְאָתוֹ וְלֹא
 שַׁעוּרוֹ אֵינֶן מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה : הַפְּגוּל וְהַנּוֹתֵר
 אֵין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה מִפְּנֵי שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁמוֹת
 הַשְּׂרָץ וְהַנְּבִלָה וְכֵן הַנְּבִלָה וּבִשְׂרַח הַמֵּת אֵין
 מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְטָמֵא אֶפִּילוֹ כִּקְל שְׁבִשְׁנֵיהֶם
 הָאֵכֶל שְׁנִטְמֵא בְּאֵב הַטְּמֵאָה וְשִׁנְטְמֵא בּוֹלֵד
 הַטְּמֵאָה מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְטָמֵא כִּקְל
 שְׁבִשְׁנֵיהֶם : ו כָּל הָאוֹכְלִין מִצְטָרְפִין לְפָסוּד אֶת
 הַגּוֹיָה בְּכַחְצֵי פָּרֶס בְּמִזוֹן שְׁתֵּי סַעוּדוֹת לְעֶרֶב
 בְּכַבִּיצָה לְטָמֵא טַמְאָת אוֹכְלִין בְּכַגְרוּגְרַת
 לְהוֹצֵאת שַׁבַּת בְּכַכּוֹתְכַת בְּיוֹם הַכְּפוּרִים כָּל
 הַמְּשַׁקֵּין מִצְטָרְפִין לְפָסוּל אֶת הַגּוֹיָה בְּרַכִּיעִית
 וְכַמְּלֵא לְגַמְיָו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים : ז הָעֶרְלָה וְכֹלֵאֵי הַכֶּרֶם
 מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אֵינֶן מִצְטָרְפִין
 הַבְּגֵד וְהַשֶּׁק הַשֶּׁק וְהָעוֹר הָעוֹר וְהַמֶּפֶץ מִצְטָרְפִין
 זֶה עִם זֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר מִפְּנֵי שֶׁהֵן רְאוּיִם לְטָמֵא
 מוֹיֶשֶׁב :

פָּרָק הַ הַנְּהֵנָה שׁוֹהַ פְּרוּטָה מִן הַקֹּדֶשׁ אֶף עַל פִּי
 שֶׁלֹּא פָּגַם מַעַל ד"ר עֲקִיבָא וְחִכֵּ"א כָּל דְּבַר
 שִׁישׁ בּוֹ פָּגַם לֹא מַעַל עַד שִׁיפְגּוּם וְכָל דְּבַר שִׁאֵין

א ס"א וּבְמַלְא וְהַר"ב הַעֲקִיב מֵלֵא ב אַמֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן מֵאֵי טַמְאָה הַאֵיל וְרַחוּ לְטַמְאָה מוֹסֵב כִּי גְרוּס כֶּס"ס
דְּפָרְקָה קִמַּח דְּסוּטָה

א טַמְאָה טַמְאָה חָלַל עִיבָא שֶׁק לְטַמְאָה

עַמְדָלָק
עַל גְּרֵם
מִן הַדְּבָר
לְמַדְבָּר
עַל גְּרֵם

אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן

מעילה הו
כיצד יצא

בו פגם • כיון שנהנה מעל • כיצד נתנה קטלה
 בצוארה • טבעת בידה • שתתה בכוס של זהב •
 כיון שנהנית מעלה • לבש בחלוק • כפה בטלית •
 בקע בקרדום • לא מעל עד שיפגום • תלש מן
 החטאת • כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום • כשהיא
 מתה • כיון שנהנה מעל • נהנה בכחצי פרוטה
 ופגם בכחצי פרוטה • או שנהנה בשוה פרוטה
 בדבר אחר • ופגם בשוה פרוטה בדבר אחר הרי
 לא מעל • עד שיהנה בשוה פרוטה • ויפגום בשוה
 פרוטה בדבר אחר • אין מועל אחר מועל
 במקדשין • אלא בהמה וכלי שרת • כיצד • רכב
 על גבי בהמה וכא חברו ורכב • וכא חברו ורכב •
 שתה בכוס של זהב • וכא חברו ושתה • וכא חברו
 ושתה • תלש מן החטאת • וכא חברו ותלש • וכא
 חברו ותלש • כלן מעלו • רבי אומר כל דבר שאין
 לו פדיון ישבו מועל אחר מועל • נטל אבן או קורה
 של הקדש • הרי זה לא מעל • נתנה לחברו הוא
 מעל • וחברו לא מעל • בנהה בתוך ביתו הרי זה לא
 מעל • עד שידור תחתיה בשוה פרוטה • נטל פרוטה
 של הקדש • הרי זה לא מעל • נתנה לחברו הוא מעל
 וחברו לא מעל • נתנה לבן • אף על פי שלא רחץ
 מעל • שהוא אומר לו • הרי מרחץ פתוחה הכנס
 ורחוץ • אכילתו ואכילת חברו • הניתו והנית
 חברו • אכילתו והנית חברו • הניתו ואכילת חברו •
 מצטרפין זה עם זה ואפילו לזמן מרובה •

השליח

פרקי השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל • לא
 עשה שליחותו • השליח מעל • כיצד אמר לו
 תן בשר לאורחים • ונתן להם כבד • כבד ונתן להם
 בשר • השליח מעל • אמר לו תן להם חתיכה
 חתיכה • והוא אומר טולו שתיים שתיים • והם נטלו
 שלש שלש • כלן מעלו • אמר לו הבא מן החלון • או
 מגלוסקמא והביא לו • אף על פי שאמר בעל הבית
 לא היה בלבי • אלא מזה • והביא מזה בעל הבית
 מעל • אבל אם אמר לו הבא לי מן החלון • והביא
 לו מגלוסקמא • או מגלוסקמא והביא לו מן החלון
 השליח מעל • שלח ביד חרש שוטה וקטן • אם עשו
 שליחותו • בעל הבית מעל • לא עשו שליחותו •
 החנוני מעל • שלח ביד פקח • ונזכר עד שלא הגיע
 אצל חנוני • החנוני מעל כשיוציא • כיצד יעשה •
 נוטל פרוטה או כלי • ואומר פרוטה של הקדש בכל
 מקום שהיא מחללת על זו שההקדש נפרה בכסף
 ובשוה כסף • נתן לו פרוטה • אמר לו הבא לי
 בחציה נרות ובחציה פתילות • הלך והביא לו בכלה
 נרות • או בכלה פתילות • או שאמר לו הבא לי
 בכלה נרות • או בכלה פתילות • הלך והביא לו
 בחציה נרות • ובחציה פתילות • שניהם לא מעלו •
 אבל אם אמר לו הבא לי בחציה נרות ממקום פלוני •
 ובחציה פתילות ממקום פלוני • והלך והביא לו נרות
 מבית פתילות • ופתילות מבית נרות • השליח מעל •
 נתן לו שתי פרוטות • אמר לו הבא לי אתרוג • והלך

כיצד

כיצד

והביא לו בפרוטה אתרוג ובפרוטה רמון שניהם מעלו רבי יהודה אומר בעל הבית לא מעל שהוא אומר לו אתרוג גדול הייתי מבקש והבאת לי קטן ורע נתן לו דינר זהב אמר לו הבא לי חלוק והלך והביא לו בשלשה חלוק ובשלשה טלית שניהם מעלו רבי יהודה אומר בעל הבית לא מעל שהוא אומר לו חלוק גדול הייתי מבקש והבאת לי קטן ורע המפקיד מעות אצל השלחני אם צרורין לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא מעל אם מותרים ישתמש בהן לפיכך אם הוציא לא מעל אצל בעל הבית בין כך ובין כך לא ישתמש בהם לפיכך אם הוציא מעל החנוני כבעל הבית ד"ר מאיר רבי יהודה אומר בשלחני פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכיס או שאמר פרוטה בכיס זה הקדש כיון שהוציא את הראשונה מעל דברי ר' עקיבא וחכ"א עד שיוציא את כל הכיס מודה רבי עקיבא באומר פרוטה מן הכיס זה הקדש שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס ס"ק

ס"ק

מסכת תמיד

פרק א בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית המוקד בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות והרובים שומרים שם בית המוקד כיפה ובית גדול היה מוקף רובדים של אבן וזקני בית אבטינס שם ומפתחות העזרה בידם ופרחי כהונה

אלים
מקדש
מפתחות

א הסכ"ה של כסף והס' סלעים נקרו כה"מ ב בשלום מ"א וכן חבורו ג בכית ס"א וכן חבורו איש

איש כסותו בארץ לא היו ישנים בכגרי קדש אלא פושטין אותן ומקפלין אותן ומניחין אותן תחת ראשיהן ומתבסין בכסות עצמן אירע קרי לאחד מהן יוצא והולך לו במסיבא ההולכת תחת הכירה ונרות דולקין מכאן ומכאן עד שהוא מגיע לבית הטבילה ומדורה היתה שם ובית כסא של כבוד וזה היה כבודו מצאו נעול יודע שיש שם אדם פתוח יודע שאין שם אדם ירד וטבל עלה ונסתפג ונתחמם כנגד המדורה בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים ויוצא והולך לו מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים וטובל עד שלא יבא הממונה וכי באיוו שעה הממונה בא לא כל העתים שוות פעמים שהוא בא מקריאת הגבר או סמוך לו מלפניו או מלאחריו הממונה בא ודופק עליהם והם פותחין לו אמר להן מי שטבל יבא ויפיש הפיסו זכה מי שזכה נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה ונכנסו אחריו ושתי אבוקות של אור בידם ונחלקו לשתי כתות אלו הולכין באכסדרה דרך המזרח ואלו הולכין באכסדרה דרך המערב היו בודקין והולכין עד שמגיעין למקום בית עשי חביתים הגיעו אליו ואלו אמרו שלום הכל שלום העמידו עשי חביתין לעשות חביתין מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום את המזבח והם אומרים לו הזהר שמא

מלא אחריו
לפיכך

א פקק = מלק' קיזק' קעכר עעקום לעקום נקק
חמיר א ב

תגע בכלי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור והרי
המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח
במערכו של כבש אין אדם נכנס ולא נר בירו
אלא מהלך לאור המערכה לא היו רואין אותו
ולא שומעין את קולו עד ששומעין קול העץ שעשה
בן קטין מוכני לכיור והן אומרים הגיע עת קדש
ידיו ורגליו מן הכיור נטל מחתת הכסף ועלה
לראש המזבח ופנה את הגחלים הילך והילך
וחתה מן המאובלות הפנימיות וירד הגיע לרצפה
הפק פניו לצפון והלך למזרחו של כבש בעשר
אמות צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן
הכבש שלשה טפחים מקום שנותנין מוראת
העוף ורשון מזבח הפנימי והמנורה

פרק ב ראוהו אחיו שירד והם רצו ובאו מהרו
וקדשו ידיהן ורגליהן מן הכיור נטלו את
המגרפות ואת הצנורות ועלו לראש המזבח
האברין והפררין שלא נתאכלו מבערב סונקין
אותם לצדדי המזבח אם אין הצדדין מחזיקין
סודרין אותם בסוכב על הכבש החלו מעלין
כאפר על גבי התפוח ותפוח היה באמצע המזבח
פעמים עליו בשלש מאות כור וברגלים לא היו
מדשנין אותו מפני שהוא נוי למזבח מימיו לא
נתעצר הכהן מלהוציא את הדשן החלו מעלין
בגזרין לסדר המערכה וכי כל העצים כשרים
למערכה הין כל העצים כשרין למערכה חוץ

משל א קדום ס"א

א פקק (מלוקק) = עמיק טען לעמיק ענין כד טען טענות כדמדי
עמיק עמיק = עמיק עמיק כד טען טענות כדמדי

משל זית ושל גפן אבל באלו רגילין במרביות של
תאנה ושל אגוז ושל עץ שמן סדר המערכה
גדולה מזרחה וחזיתה מזרחה וראשי הגזרין
הפנימים היו נוגעים בתפוח וריוח היה בין הגזרין
שהיו מציתין את האליתה משם בדרו משם עצי
תאנה יפין לסדר המערכה שניה לקטרת מכנגד
קרן מערבית דרומית משוך מן הקרן כלפי צפון
ארבע אמות בעומד חמש סאין גחלים ובשבת
בעומד שמונה סאין גחלים ששם היו נותנין שני
בזיכי לבונה של לחם הפנים האברים והפררים
שלא נתאכלו מבערב מחזירין אותן למערכה
הציתו שתי המערכות באש וירדו ובאו להם
ללשכת הגזית

פרק ג אמר להם הממונה בואו והפיסו מי שוחט
מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי מי מדשן
את המנורה מי מערה אברים לכבש הראש
והרגל ושתי הידים העוקקן והרגל החזה והגרה
ושתי הדפנות הקרבים והסלת והחביתים והיין
הפיסו זכה מי שזכה אמר להם הממונה צאו וראו
אם הגיע זמן השחיטה אם הגיע הרואה אומר
ברקאי מתיא בן שמואל אומר האיר פני כל
המזרח עד שהוא בחברון והוא אומר הן אמר
להם צאו והביאו טלה מדשבת הטלאים והרי
לשכת הטלאים היתה במקצוע צפונת מערבית
וארבע לשכות היו שם אחת לשכת הטלאים

א ס"א סדר ב פי' באומד ג סדרה דפר כקט דלפיים וורק כרישא ה נתקיים ס"א ואחת

המיר ג
הפותרות

ואחת לשבת החותמות ואחד לשבת בית המוקד
ואחת לשבת שהיו עושין בה לחם הפנים : נכנסו
ללשבת הכלים והוציאו משם תשעים ושלשה כלי
כסף וכלי זהב השקו את התמיד בכוס של זהב
אף על פי שהוא מבקר מבקרב מבקרין אותו
לאור האבוקות : מי שזכה בתמיד מושכו והולך
לבית המטבחים ומי שזכו באברים הולכין אחריו
בית המטבחים היה לצפוננו של מזבח ועליו שמונה
עמודים נגסין ורביעין של ארז על גביהן ואנקלויות
של ברזל היו קבועין בהם ושלשה סדרים היה לכל
אחד ואחד שבהן תולין ומפשיטין על שלחנות של
שיש שבין העמודים : מי שזכו בדשון מזבח הפנימי
והמנורה היו מקדימין וארבעה כלים בידם הטני
והכזו ושתי מפתחות הטני דומה לתרקב גדול
של זהב מחזיק קביין וחצי והכזו דומה לקתון
גדול של זהב ושתי מפתחות אחת יורר לאמת
השחי ואחת פותח כוון : בא לו לפשפש הצפוני
ושני פשפשין היו לו לשער הגדול אחד בצפון
ואחד בדרום שבדרום לא נכנס בו אדם מעולם
ועליו הוא מפורש על ידי יחזקאל שנאמר ויאמר
אלי יי השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא
יבא בו כי יי אלהי ישראל בא בו והיה סגור נטל
את המפתח ופתח את הפשפש נכנס לתא ומן
התא אל ההיכל עד שהוא מגיע לשער הגדול
הגיע לשער הגדול העביר את הנגר ואת

א ורביעית ס"א ב טלחני ס"א ג כין ס"א
הפותרות

המיר ג
הפותרות

סל רמב
קוץ
132

ויג

בריח

המיר ג ר
עד

הפותרות ופתחו לא היה השוחט שוחט עד
ששומע קול שער הגדול שנפתח : מיריחו היו
שומעין קול שער הגדול שנפתח מיריחו היו
שומעין קול המגרפה מיריחו היו שומעין קול העין
שעשה בן קטין מוכני לכיור מיריחו היו שומעין
קול גביני כרוז מיריחו היו שומעין קול החליל
מיריחו היו שומעין קול הצלצל מיריחו היו שומעין
קול השיר מיריחו היו שומעין קול השופר ויש
אומרים אף קולו של כהן גדול בשעה שהוא מזכיר
את השם ביום הכפורים מיריחו היו מריחים ריח
פטום הקטרת אמר רבי אלעזר בן הגלאי עזים היו
לבית אבא בהרי מכוור והיו מתעטשות מריח
פטום הקטרת : מי שזכה בדשון מזבח הפנימי
נכנס ונטל את הטני והניחו לפניו היה חופן ונותן
לתוכו ובאחרונה כבד את השאר לתוכו והניחו
ויצא מי שזכה בדשון המנורה נכנס ומצא שתי
נרות מזרחיים דולקים מדשן את השאר ומניח את
אלו דולקין במקומן מצאן שכבו מדשנן ומדליקן
מן הדולקים ואחר כך מדשן את השאר ואבן
היתה לפני המנורה ובה שלש מעלות שעליה
הכהן עומד ומטיב את הנרות והניח את הכזו
על מעלה שניה ויצא :

פיקר לא היו כופתין את הטלה אלא מעקרין
אותו מי שזכו באברים אוחזים בו וכך היתה
עקידתו ראשו לדרום ופניו למערב השוחט עומד

א שוחט השוחט ס"א
במזרח

פלי נגזן
בכין עטא
גכין

המיר ג

ויג

במזרח ופניו למערב • של שחר היה נשחט על קרן
 צפונית מערבית • על טבעת שניה ושל בין הערבים
 היה נשחט על קרן מזרחית צפונית • על טבעת
 שניה • שחט השוחט • וקבל המקבל • בא לו לקרן
 מזרחית צפונית • ונותן מזרחית צפונית • מערבית
 דרומית • ונותן מערבית דרומית • שירי הדם היה
 שופך על יסוד דרומית : • לא היה שובר בו את
 הרגל • אלא נוקבו מתוך ערכובו ותולה בו • היה
 מפשיט ויורד עד שהוא מגיע לחזה • הגיע לחזה
 חתך את הראש • ונותנו למי שזכה בו • חתך את
 הכרעים ונתנן למי שזכה בהן • מרק את ההפשט •
 קרע את הלב והוציא את דמו • חתך את הידים
 ונתנן למי שזכה בהן • עלה לרגל הימנית • חתכה
 ונתנה למי שזכה בה • ושתי ביצים עמה • קרעו
 ונמצא כלו גרוי לפניו • נטל את הפדר ונתנו על בית
 שחיטת הראש מלמעלן • נטל את הקרבים ונתנן
 למי שזכה בהם להדיחן • והכרס מדיחין אותה בבית
 המדיחין כל צרכה • והקרבים מדיחין אותן שלשה
 פעמים במיעוטה על שרחנות של שיש שבין
 העמודים : • נטל את הסכין • והפריש את הריאה
 מן הכבד • ואצבע הכבד מן הכבד • ולא היה מזוזה
 ממקומה • נקב את החזה • ונתנו למי שזכה בו • עלה
 לרפן הימנית • היה חותך ויורד עד השררה • ולא
 היה נוגע בשררה • עד שהוא מגיע לשתי צלעות
 רכות • חתכה ונתנה למי שזכה בה • והכבד תלויה

ظف غيل
 فرك نفى

כר' כו' י'

כה • בא לו לגרה • והניח בה • שתי צלעות מכאן •
 ושתי צלעות מכאן • חתכה ונתנה למי שזכה בה •
 והקנה והלב והריאה תלוים בה • בא לו לרפן
 השמאלית • והניח בה שתי צלעות רכות מלמעלן •
 ושתי צלעות רכות מלמטן • וכך היה מניח בחברתה •
 נמצא מניח בשתייהן • שתיים שתיים מלמעלן • ושתיים
 שתיים מלמטן • חתכה ונתנה למי שזכה בה •
 והשררה עמה • והטחול תלוי בה והיא היתה
 גדולה • אלא של ימין קורין גדולה שהכבד תלויה
 בה • בא לו לעקץ • חתכו ונתנו למי שזכה בו •
 והאליה ואצבע הכבד ושתי כליות עמו • נטל רגל
 השמאלית • ונתנה למי שזכה בה • נמצאו כלן
 עומדים בשורה • והאכרים בידם • הראשון בראש
 וברגל הראש בימינו • וחטמו כלפי זרועו • וקרניו בין
 אצבעותיו • ובית שחיטתו מלמעלן • והפדר נתון
 עליה • והרגל של ימין בשמאלו ובית עורו לחוץ •
 השני בשתי ידים • של ימין בימינו • של שמאל
 בשמאלו • ובית עורן לחוץ • השלישי בעקץ וברגל •
 העקץ בימינו והאליה מדלדלת בין אצבעותיו •
 ואצבע הכבד ושתי הכליות עמו • הרגל של שמאל
 בשמאלו ובית עורו לחוץ • הרביעי בחזה ובגרה •
 החזה בימינו והגרה בשמאלו • וצלעותיה בין
 אצבעותיו • החמישי בשתי רפנות • של ימין בימינו •
 ושל שמאל בשמאלו ובית עורן לחוץ • הששי
 בקרבים הנתונים בבוך • וכרעים על גביהם

א עמודיך = עין זכתי בך לבני על עשתי עניו ירו עמודיך רכני
ועמיר עניו ככזק! חכככככ
המיד ר ה

מלמעלה • השביעי בסלת • השמיני בחביתין •
התשיעי ביון • הלכו ונתנום מחצי הכבש ולמטה
במערכו • ומלחום וירדו ובאו להם ללשכת הגזית
לקרות את שמע :

פירק ה אמר להם הממנה ברכו ברכה אחת • והן
ברכו • וקראו עשרת הדברים • שמע והיה אם
שמע ויאמר • ברכו את העם שלש ברכות • אמת
ויציב ועבדה וברכת כהנים • ובשבת מוסיפין ברכה
אחת למשמר היוצא : אמר להם חדשים לקטרת
בואו והפיסו • (הפיסו) זכה מי שזכה • אמר להם
חדשים עם ישנים • בואו והפיסו • מי מעלה אברים
מן הכבש למזבח • רבי אליעזר בן יעקב אומר
המעלה אברים לכבש • הוא מעלה אותן על גבי
המזבח : מסרום לחזנים היו מפשיטין אותם את
בגדיהם • לא היו מניחים עליהם • אלא מכנסים
בלבד • וחלונות היו שם • וכתוב עליהם תשמישי
הבליים : מי שזכה בקטרת היה נוטל את הכף •
והכף רומה לתרקב גדול של זהב • מחזיק שלשת
קבים • והבזך היה בתוכו מלא וגדוש קטרת וכסוי
היה לו וכמין מטוטלת היתה עליו מלמעלן : מי
שזכה במחתה נוטל מחתת הכסף • ועלה לראש
המזבח • ופנה את הגחלים הילך והילך וחתה • ירד
ועדן לתוך של זהב • נתפור ממנה כקב גחלים • והיה
מכבדן לאמה • ובשבת היה כופה עליהן פסכתר •
ופסכתר היתה כלי גדול מחזקת לתך • ושתי

שרשרות

שרשרות היו בה • אחת שהוא מושך בה ויורד •
ואחת שהוא אוחו בה מלמעלן • בשביל שלא
תתגלגל • ושלשה דברים היתה משמשת • כופין
אותה על גב הגחלים • ועל השרץ בשבת • ומורידין
בה את הדשן מעל גבי המזבח : הגיעו בין האולם
ולמזבח נוטל אחד את המגרפה • וזרקה בין האולם
ולמזבח • אין אדם שומע קול חברו בירושלם מקול
המגרפה • ושלשה דברים היתה משמשת • כהן
ששומע את קולה • יודע שאחיו הכהנים נכנסים
להשתחות והוא רץ ובא • ובן לוי שהוא שומע את
קולה • יודע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בשיר •
והוא רץ ובא • וראש המעמד היה מעמיד את
הטמאים בשערי המזרח :

פירק ו החלו עולים במעלות האולם • מי שזכו בדשון
מזבח הפנימי והמנורה • היו מקדימין לפניהם •
מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס ונטר את הטני
והשתחוה ויצא • מי שזכה בדשון המנורה • נכנס
ומצא שתי גרות מזרחיים דולקין • מרשן את
המזרחי • ומניה את המערבי דולק • שממנו היה
מדליק את המנורה בין הערבים • מצאו שכבה •
מרשנו ומדליקו ממזבח העולה • נוטל את הכוז
ממעלה שניה • והשתחוה ויצא : מי שזכה
במחתה • צבר את הגחלים • על גבי המזבח • מררדן
בשולי המחתה • והשתחוה ויצא : מי שזכה
בקטרת • היה נוטל את הבזך מתוך הכף • ונותנו

לאוהבו

א וכן כ"ף ה"כ

וקע סו
אשח קע
כסוק
זמיק
כמק

לאוהבו או לקרובו • נתפזר ממנו לתוכו • נותנו לו
 בחפניו • ומלמדים אותו הוי זהיר שמא תתחיל
 לפניך שלא תבוה • התחיל מרדד ויוצא • לא היה
 המקטיר מקטיר • עד שהממנה אומר לו הקטר •
 ואם היה כהן גדול הממנה אומר לו אישי כהן גדול
 הקטר פרשו העם • והקטיר והשתחוה ויצא •
 פירי בזמן שכהן גדול נכנס להשתחות • שלשה
 אוחזין בו • אחד בימינו • ואחד בשמאלו • ואחד
 באבנים טובות • וכיון ששמע הממנה קול רגליו של
 כהן גדול • שהוא יוצא • הגביה לו את הפרכת •
 נכנס והשתחורה ויצא • ונכנסו אחיו הכהנים •
 והשתחוו ויצאו • כ באו ועמדו על מעלות האולם •
 ועמדו הראשונים לדרום אחיהם הכהנים • וחמשה
 כלים בידם • השני ביד אחד • והכוז ביד אחד •
 והמתה ביד אחד • והבזך ביד אחד • וכף וכסויה
 ביד אחד • וברכו את העם ברכה אחת • אלא
 שבמדינה אומרים אותה שלש ברכות • ובמקדש
 ברכה אחת • במקדש היו אומרים את השם ככתבו •
 ובמדינה בכנויו • במדינה הכהנים נושאים את
 ידיהם כנגד כתפותיהם • ובמקדש על גבי ראשיהם •
 חוץ מכהן גדול שאינו מגביה את ידיו למעלה מן
 הציץ • ר' יהודה אומר אף כהן גדול מגביה את ידיו
 למעלה מן הציץ • שנאמר וישא אהרן את ידיו אל
 העם ויברכם • ב בזמן שכהן גדול רוצה להקטיר •
 היה עולה בכבש והסגן בימינו • הגיע למחצית

הכבש אחז הסגן בימינו והעלהו • הושיט לו הראשון
 הראש והרגל וסמך עליהן וזרקן • הושיט השני
 לראשון שתי הידים • ונתנן לכהן גדול • וסמך עליהן
 וזרקן • נשמש השני והלך לו • וכך היו מושיטין לו
 שאר כל האברין • והוא סמך עליהן וזרקן • ובזמן
 שהוא רוצה הוא סמך ואחרים זרקין • בא לו
 להקיף את המזבח מהיכן רחוק מתחיל • מקרן
 דרומית מזרחית • מזרחית צפונית • צפונית מערבית •
 דרומית • נתנו לו יין לנסך הסגן עומד על הקרן
 והסדרים בידו • ושני כהנים עומדים על שלהן
 החלבים • ושתי חצוצרות (של כסף) בידם • תקעו
 והריעו ותקעו • באו ועמדו אצל בן ארזא • אחד
 מימינו ואחד משמאלו • שחה לנסך • והניף הסגן
 בסדרים • והקיש בן ארזא בצלצל • ודברו הלויים
 בשיר • הגיעו לפרק • תקעו והשתחוו העם • על כל
 פרק תקיעה • ועל כל תקיעה השתחויה • זה הוא
 סדר התמיד לעבודת בית אלהינו • יהי רצון שיבנה
 במהרה בימינו אמן • השיר שהיו הלויים אומרים
 במקדש • ביום הראשון היו אומרים ליי הארץ
 ומלאה תכל ויושבי בה • בשני היו אומרים גדול יי
 ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו • בשלישי היו
 אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט
 ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות האציע
 וגומר • בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עזנו
 הריעו לאלהי יעקב • בששי היו אומרים יי מלך גאות

אזכור = ערה קאה 1000 כתב

חמיר ו מרות א

לבש וגומר בשבת היו אומרים שיר ליום השבת
מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה
לחיי העולמים : סליק

ציא =

מסכת מרות

פרק א בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית
המקדש בבית אבטינס ובבית הנצוץ
ובבית המוקד והלויים בעשרים ואחד מקום
חמשה על חמשה שערי הר הבית ארבעה על
ארבע פנותיו מתוכו חמשה על חמשה שערי
העזרה ארבעה על ארבעה פנותיה מבחוץ ואחד
בלשבת הקרבן ואחד בלשבת הפרכת ואחד
לאחורי בית הכפרת : איש הר הבית היה מחזיר
על כל משמר ומשמר ואבוקות דולקות לפניו
וכל משמר שאינו עומד אומר לו איש הר הבית
שלום עריך נבר שהוא ישן חובטו במקלו ורשות
היה לו לשרוף את כסותו והם אומרים מה קול
בעזרה קול בן לוי לוקה ובגדיו נשרפין שישן לו
עד משמרו רבי אליעזר בן יעקב אומר פעם אחת
מצאו את אחי אמא ישן ושרפו את כסותו : חמשה
שערים היו להר הבית שני שערי חלדה מן הדרום
משמשין בניסה ויציאה קיפונום מן המערב משמש
בניסה ויציאה טדי מן הצפון לא היה משמש כלום
שער המזרחי עליו שושן הבירה צורה שבו כהן
גדול השורף את הפרה וכל מסעדיה יוצאין להר
המשחה : שבעה שערים היו בעזרה שלשה

א לקולם ס"א ב לחי בר"ב ג עיניו כהר"ג ד טרי בר"ס ס"א ה ס"א מוסף וסרי ב צפון

אזכור = ערה קאה 1000 כתב

מרות א

עח

בין ושלשה בדרום ואחד במזרח שבדרום שער
הדלק שני לו שער הבכורות שרישי לו שער
המים שבמזרח שער נקנור ושתי לשכות היו לו
אחת מימינו ואחת משמאלו אחת לשבת פינחס
המלביש ואחת לשבת עושי הביתין : ושבע צפון
שער הנצוץ וכמין אכסדרה היה ועליה בנויה עד
גביו שהכהנים שומרים מלמעלה והלויים מלמטן
ופתח היה לו לחיל שני לו שער הקרבן שרישי לו
שער בית המוקד : ארבע לשכות היו בבית
המוקד בקטנות פתוחות לטרקלין שתיים בקדש
ושתיים בחול וראשי פכפסין מבדילין בין קדש

טנתק
טחבב
101

ק"י
מדר
טעכ
מדר

הנכיה

fragment/insert found with book إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

אזכור = עזרה קאה 404 כתב

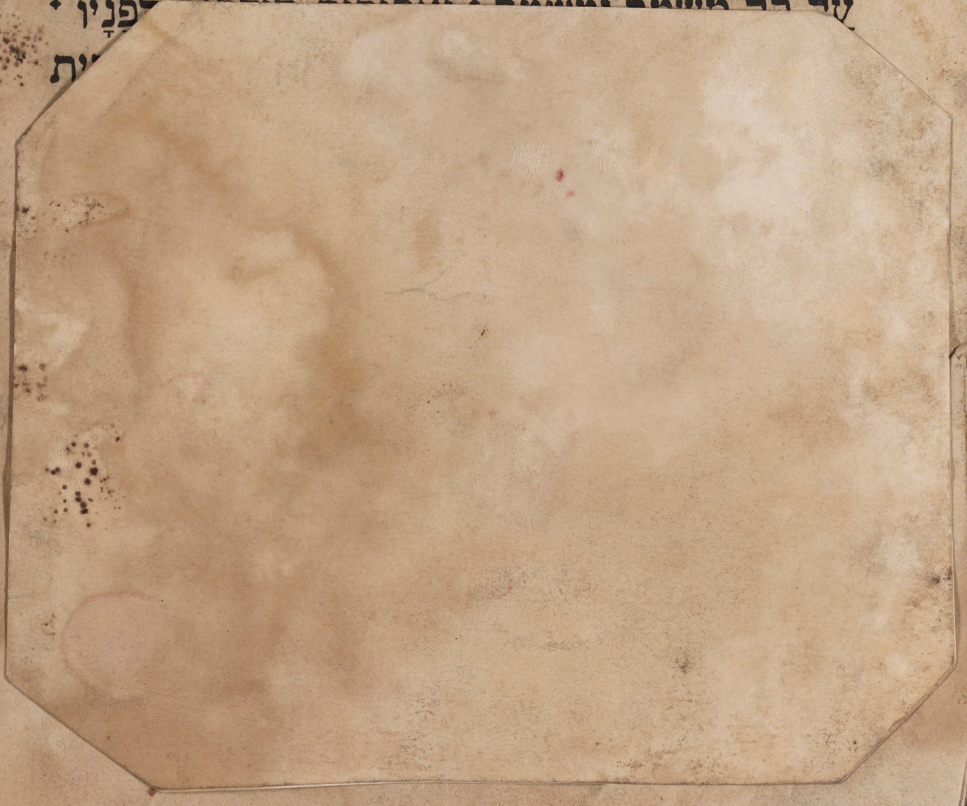
חמיר ו מרות א

לבש וגומר • בשבת היו אומרים שיר ליום השבת •
מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה
לחיי העולמים : סליק

ציא =

מסכת מרות

פרק א בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית
המקדש • בבית אבטינס • ובבית הנצוץ •
ובבית המוקד • והלויים בעשרים ואחד מקום •
חמשה על חמשה שערי הר הבית • ארבעה על
ארבע פנותיו מתוכו • חמשה על חמשה שערי
העזרה • ארבעה על ארבעה פנותיה מבחוץ • ואחד
בלשכת הקרבן • ואחד בלשכת הפרכת • ואחד
לאחורי בית הכפרת : כ איש הר הבית היה מחזר
על כל מושבותיה ומשוחה ומשוחה לפניו •

במקום • משמש = שבת • עמדת כדגן

מרות א

עח

הפזן ושלשה בדרום • ואחד במזרח • שבדרום שער
הדלק שני לו שער הבכורות • שרישי לו שער
המים • שבמזרח שער נקנור • ושתי לשכות היו לו •
אחת מימינו ואחת משמאלו • אחת לשכת פינחס
המלביש • ואחת לשכת עושי הביתין : ושבצפון
שער הנצוץ • וכמין אכסדרה היה • ועליה בנויה עד
גביו • שהכהנים שומרים מלמעלה • והלויים מלמטה •
ופתח היה לו לחיל • שני לו שער הקרבן • שרישי לו
שער בית המוקד : ו ארבע לשכות היו בבית
המוקד • בקטנות פתוחות לטרקלין • שתיים בקדש
ושתים בחול • וראשי פכפסין מבדילין בין קדש
לחול • ומה היו משמשות • מערבית דרומית • היא
היתה לשכת (טלאי) קרבן • דרומית מזרחית היא
היתה לשכת (עושי) לחם הפנים • מזרחית צפונית
בה גנזו בני חשמונאי את אבני המזבח • ששקצום
מלכי יון • צפונית מערבית • בה יורדים לבית
המבילה : שני שערים היו לבית המוקד • אחד
פתוח לחיל • ואחד פתוח לעזרה • א"ר יהודה זה
שהיה פתוח לעזרה • פשפש קטן היה לו • שבונכנסין
לבלוש את העזרה : בית המוקד כיפה ובית גדול
היה מקף רובדים של אבן • וקני בית אב ישנים
שם • ומפתחות העזרה בידם • ופרחי כהונה איש
בסתו בארץ • ומקום היה שם אמה על אמה • וטבלא
של שיש • ומבעת היתה קבועה בה • ושלשלת
שהמפתחות היו תלויות בה • הגיע זמן הנעילה

הנכיה

ענתק
טורק
וכי
ק"י
מדר
בבד

בבית
בבית

fragment/insert found with book كتاب مع جد(ت) إدراج وجد(ت) / قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

הגביה את הטבלה בטבעת ונטל המפתחות
השלשלת ונעל הכהן מכפנים וכן לוי ושב לו
מבחוץ גמר מלנעול החזיר המפתחות לשלשלת
ואת הטבלא למקומה נתן כסתו עליה ישן לו
אירע קרי באחר מהם יוצא והולך לו במסיבה
ההולכת תחת הבירה והנרות דולקים מכאן
ומכאן עד שהוא מגיע לבית הטבילה ר אליעזר
בן יעקב אומר במסיבה ההולכת תחת החיל יוצא
והולך לו בטרי:

פירק ב הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש
מאות אמה רבו מן הדרום שני לו מן
המזרח שלישי לו מן הצפון מעוטו מן המערב
מקום שהיה רוב מדרתו שם היה רוב תשמישו ככל
הנכנסין להר הבית נכנסין דרך ימין ומקיפין
ויוצאין דרך שמאל חוץ ממי שארעו דבר שהוא
מקיף לשמאל מה לך מקיף לשמאל שאני אבל
השוכן בבית הזה ינחמך שאני מנדה השוכן בבית
הזה יתן בלבם ויקרבוך דר מאיר אמר לו רבי
יוסי עשיתן כאלו עברו עליו את הדין אלא השוכן
בבית הזה יתן בלבך ותשמע דברי חבריך ויקרבוך
לפנים ממנו סודג גבוה עשרה טפחים ושלש
עשרה פרצות היו בו שפרצום מלכי יון חזרו
וגדרום וגזרו כנגדן שלש עשרה השתחויות לפנים
ממנו החיל עשר אמות ושתים עשרה מעלות היו
שם רום מעלה חצי אמה ושלחה חצי אמה כל

אשר דומה לעולות
על עשר הדג

המעלות שהיו שם רום מעלה חצי אמה ושלחה
חצי אמה חוץ משל אולם כל הפתחים והשערים
שהיו שם גנין עשרים אמה ורחבן עשר אמות
חוץ משל אולם כל הפתחים שהיו שם היו להן
דלתות חוץ משל אולם כל השערים שהיו שם
היו להם שקופות חוץ משער טרי שהיו שם שתי
אבנים משות זו על גבי זו כל השערים שהיו שם
נשתנו להיות של זהב חוץ משער נקנור מפני
שנעשה בהן גס ויש אומרים מפני שנחשתן מזהב
כל הכותלים שהיו שם היו גבוהים חוץ מכתל
המזרחי שהכהן השורף את הפרה עומד בראש הר
המשחה ומתכוין ורואה בפתחו של היכל בשעת
הזית הדרם עזרת הנשים היתה ארך מאה ושלשים
וחמש על רחב מאה ושלשים וחמש וארבע
לשכות היו בארבע מקצועותיה של ארבעים
ארבעים אמה ולא היו מקורות וכך הם עתידים
להיות שנאמר ויוציאני אל החצר החיצונה
ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר
במקצוע החצר חצר במקצוע החצר בארבעת
מקצועות החצר חצרות קטורות ואין קטורות אלא
שאינן מקורות ומה היו משמשות דרומית מזרחית
היא היתה לשכת הגזירים ששם הגזירים מבשלין
את שלמיהן ומגלחין את שערן ומשלחין תחת
הדוד מזרחית צפונית היא היתה לשכת דיר
העצים ששם הכהנים בעלי מומין מתליעים העצים

רוח דהליז

מדי גנסי

x 109 = טקום עזרת דבוקים בעטן כדפוס בנה אצלך
מרת ב

וכל עין שנמצא בו תולעת פסול מעל גבי המזבח *
צפונית מערבית היא היחד לשבת מצורעים *
מערבית דרומית * אמר ר' אליעזר בן יעקב שכחתי
מה היתה משמשת * אבא שאול אומר שם היו נותנין
יין ושמן * והיא היתה נקראת לשבת בית שמניה *
וחלקה היתה בראשונה והקיפורה כצוצרה *
שהנשים רואות מלמעלן * והאנשים מלמטן * כדי
שלא יהו מעורבין * וחמש עשרה מעלות עולות
מתוכה * לעזרת ישראל * כנגד חמש עשרה שיר
המעלות שבת הלים * שעליהן הלויים עומדים בשיר *
לא היו טרוטות * אלא מקפות כהצי גרן עגולה *
ולשכות היו תחת עזרת ישראל * ופתוחות לעזרת
הנשים ששם הלויים נותנים כנורות ונבלים
ומצלתים * וכל כלי שיר * עזרת ישראל היתה ארך
מאה ושלשים וחמש על רחב אחת עשרה * וכן עזרת
כהנים * היתה ארך מאה ושלשים וחמש על רחב
אחת עשרה * וראשי פספסין מברילין בין עזרת
ישראל לעזרת כהנים * רבי אליעזר בן יעקב אומר
מעלה היתה שם * וגבוהה אמה והדוכן נתון עליה *
ובה שלש מעלות של חצי חצי אמה * נמצאת עזרת
הכהנים גבוהה מעזרת ישראל שתי אמות ומחצה *
כל העזרה היתה ארך מאה ושלשים ושבע * על רחב
מאה ושלשים וחמש * ושלש עשרה השתחויות היו
שם * אבא יוסי בן חנן אומר כנגד שלשה עשר
שערים * (שערים דרומיים סמוכים למערב) * שער

א סקס מרת רמ"י בוא * כפירוס נכסין לדרום דכל מידה יקריה קרויה אורך ת"ט * העליון

ועל
על
רוא
דפ

מרת ב

העליון שער הדלק שער הככורות שער המים *
ודמה נקרא שמו שער המים * שבו מכניסין צלוחית
של מים של נסוך בחג * רבי אליעזר בן יעקב אומר
ובו המים מפכים * ועתידין להיות יוצאין מתחת
מפתן הבית * ולעמתן בצפון סמוכין למערב * שער
יכניה * שער הקרבן * שער הנשים * שער השיר *
ולמה נקרא שמו שער יכניה * שבו יצא יכניה
בגלותו * שבמזרח שער נקנור ושני פשפשים היו לו *
אחד בימינו ואחד בשמאלו * ושנים במערב לא היה
להם שם :

פרק המזבח הרה שלשים ושתים * על שלשים
ושתים * עלה אמה וכנס אמה זה היסוד *
נמצא שלשים על שלשים * עלה חמש ונכנס אמה *
זה הסוכב נמצא עשרים ושמונה על עשרים
ושמונה * (עלה שלש וכנס אמה זה מקום הקרנות)
מקום הקרנות אמה מזה ואמה מזה * נמצא עשרים
ושש * על עשרים ושש * מקום הלוח רגלי הכהנים
אמה מזה ואמה מזה * נמצא עשרים וארבע על
עשרים וארבע * מקום המערכה * א"ר יוסי מתחלה
לא היה אלא עשרים ושמונה על עשרים ושמונה *
כונס ועולה במדה זו * עד שנמצא מקום המערכה
עשרים על עשרים * וכשעלו בני הגולה * הוסיפו עליו
ארבע אמות מן הדרום * וארבע אמות מן המערב
כמין גמא * שנאמר והאריאל שתיים עשרה ארך
בשתיים עשרה רחב רבוע * יכול שאינו אלא שתיים

עשרה

אל תדק

העליון

על

א שית = חלל ענתק לחלל בקקן דושיט עענטשן של העובד
ככך קטע חטא שלו נחל
... נותק הנשים

מדות ג

עשרה על שמים עשרה כשהוא אומר אל ארבעת
רבעיו מלמד שמן האמצע הוא מודד שמים עשרה
אמה לכל רוח וחוט של סקרא חוגרו באמצע
להבדיר בין הרמים העליונים לרמים התחתונים
והיסוד היה מהלך על פני כל הצפון ועל פני כל
המערב ואוכל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה
אחת: ובקרון מערבית דרומית היו שני נקבים
כמין שני חוטמין דקים שהרמים הנתנין על יסוד
מערבי ועל יסוד דרומי יורדין בהן ומתערבין
באמה ויוצאין לנחל קדרון: למטה ברצפה באותו
הקרון מקום היה שם אמה על אמה וטבלא של
שיש וטבעת היתה קבועה בה שבו יורדין לשית
ומקנין אותו וכבש היה לדרומו של מזבח שלשים
ושתיים על רחב שש עשרה ורכובה היתה לו
במערכו ששם היו נותנים פסולי חטאות העוף:
אחד אבני הכבש ואחד אבני המזבח מבקעת
בית כרם וחופרין למטה מהבתולה ומביאים
משם אבנים שלמות שלא רהנף עליהן ברזל
שהברזל פוסל בנגיעה ובפגימה לכל דבר נפגמה
אחת מהן היא פסולה וכלן כשרות ומלבנים אותן
פעמים בשנה אחת בפסח ואחת בחג וההיכר
פעם אחת בפסח ר' אומר כל ערב שבת מלבנים
אותן במפה מפני הרמים לא היו סדין אותן בכפיים
של ברזל שמא יגע ויפסול שהברזל נברא לקצר
ימיו של אדם והמזבח נברא להאריך ימיו של

היו ארום

חלל
טקום נבי

אדער של
שוכר טור

קור

א ומנוחם ס"א ב ככמים ס"א

ארם

א אנקול = יו כוזן עומדו פלוף אל
א עילק = עין סין גדול
ach-tree

מדות ג

פא

אדם אינו בדין שינף המקצר על המאריך:
וטבעות היו לצפונה של מזבח ששה סדרים של
ארבע ארבע ויש אומרים ארבעה של שש שש
שעליהן שוחטין את הקדשים בית המטבחים היה
לצפונה של מזבח ועליו שמונה עמודים גנסיין
ורבועין של ארו על גביהן ואנקליות של ברזל היו
קבועין בהם ושלשה סדרים היה לכל אחד ואחד
שבהם תולין ומפשיטין על שלהנות של שיש שבין
העמודים: הכיור היה בין האולם ולמזבח ומשוך
כלפי הדרום בין האולם ולמזבח עשרים ושתיים
אמה ושתיים עשרה מעלות היו שם רום מעלה
חצי אמה ושלחה אמה אמה אמה ורכב שלש
אמה אמה ורכב שלש והעליונה אמה אמה ורכב
ארבע ר' יהודה אומר העליונה אמה אמה ורכב
חמש: פתחו של אולם גבהו ארבעים אמה ורחבו
עשרים אמה וחמש מלתראות של מילת היו על
גביו התחתונה עודפת על הפתח אמה מזה ואמה
מזה ושל מעלה ממנה עודפת עליה אמה מזה
ואמה מזה נמצאת העליונה שלשים אמה ונדבך
של אבנים היה בין כל אחת ואחת: וכלונסות של
ארו היו קבועין מכתלו של היכל לכתלו של אולם
כדי שלא יבעט ושרשרות של זהב היו קבועות
בתקרת האולם שבהן פרחי כהונה עולין ורואין
את העטרות שבחלונות שנאמר והעטרות תהיה
לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון

קצר קין
מק' בוק
טר וכטוב

דכ' ט

קרוי
ט' ו' ו' ו' ו'

עודף
דגא

א ורכישין ס"א ב וטלחוק ס"א ג בין ס"א ד שילס ס"א ה יבעטו ס"א ו מקרא מסרס בהיכל

x חצויה טי 24 = ג' חוקי עשר לרבים טמונתין עליהן עולות זקן ופסחים
וכסודות נפלות ונבלות מן עליון

מדות ג' ד'

בהיכל יי גפן של זהב היתה עומדת על פתחו של
היכל ומדלת על גבי כלונסות כל מי שהוא
מתנדב עלה או גרגיר או אשכול מביא ותולה
בה א"ר אליעזר בר צדוק מעשה היה ונמנו עליה
שלוש מאות כהנים :

פרק ד פתחו של היכל גבהו עשרים אמה ורחבו
עשר אמות וארבע דלתות היו לו שתיים
בפנים ושתיים בחוץ שנאמר ושתיים דלתות להיכל
ולקדש החיצונות נפתחים לתוך הפתח לכסות
עביו של כתל והפנימיות נפתחות לתוך הבית
לכסות אחר הדלתות שכל הבית טוח בזה בחוץ
מאחר הדלתות רבי יהודה אומר בתוך הפתח היו
עומדות וכמין אצטרמיטא היו ונקפלות לאחוריהן
אלו שתי אמות ומחצה ואלו שתי אמות ומחצה
חצי אמה מזוזה מכאן וחצי אמה מזוזה מכאן
שנאמר ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסכות
דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת
כ שני פשפשין היו לו לשער הגדול אחד בצפון
ואחד בדרום שבדרום לא נכנס בו אדם מעולם
ועליו מפורש על ידי יחזקאל שנאמר ויאמר אלי יי
השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו
כי יי אלהי ישראל בא בו והיה סגור נטל את
המפתח ופתח את הפשפש ונכנס לתא ומהתא
להיכל רבי יהודה אומר בתוך עביו של כתל היה
מהלך עד שגמצא עומד בין שני השערים ופתח

אח

פכ

מדות ד'

את החיצונות מבפנים ואת הפנימיות מבחוץ
ושלשים ושמזנה תאים היו שם חמשה עשר
בצפון חמשה עשר בדרום ושמזנה במערב
שבצפון ושבדרום חמשה על גבי חמשה וחמשה
על גביהם ושבמערב שלשה על גבי שלשה
ושנים על גביהם ושלשה פתחים היו לכל אחד
ואחד אחד לתא מן הימין ואחד לתא מן השמאל
ואחד לתא שעל גביו ובקרן מזרחית צפונית היו
חמשה פתחים אחד לתא מן הימין ואחד לתא
שעל גביו ואחד למסיבה ואחד לפשפש ואחד
להיכל והתחתונה חמש ורכב שיש והאמצעית
שש ורכב שבע והעליונה שבע שנאמר תיצע
התחתונה חמש באמה רחבה והתיכונה שש
באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי
מגרעת נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחוז בקירות
הבית ומסיבה היתה עולה מקרן מזרחית
צפונית לקרן צפונית מערבית שבה היו עולים
לגגות התאים היה עולה במסיבה ופניו למערב
הלך על כל פני הצפון עד שהוא מגיע למערב
הגיע למערב והפך פניו לדרום הלך כל פני מערב
עד שהוא מגיע לדרום הגיע לדרום והפך פניו
למזרח היה מהלך בדרום עד שהוא מגיע לפתחה
של עליה שפתחה של עליה פתוח לדרום
ובפתחה של עליה היו שנים כלונסות של ארז
שבהן היו עולין לגגה של עליה וראשי פספסין

מכרילין

כסן עתה
ועטרק

א לנצח = קדוה קטלונות נשענות על קדוה נמאונת

א א טעמיכך = טלז יזר על נגז בג טעמי

מדות ד

מבדילין בעליה בין הקדש לבין קדש הקדשים
 ולולין היו פתוחין בעליה • לבית קדשי הקדשים
 שבהן היו משלשין את האומנין בתיבות • כדי שלא
 יזונו עיניהן מבית קדשי הקדשים • ויהיכל מאה
 על מאה על רום מאה • האוטם שש אמות • וגבהו
 ארבעים אמה • ואמה ביור • ואמתים בית דלפה •
 ואמה תקרה • ואמה מעזיבה • וגבהה של עליה
 ארבעים אמה • ואמה ביור • ואמתים בית דלפה •
 ואמה תקרה • ואמה מעזיבה • ושלוש אמות מעקה •
 ואמה כלה עורב • רבי יהודה אומר לא היה כלה
 עורב עולה מן המדה • אלא ארבע אמות היה
 מעקה • מהמזרח למערב מאה אמה • כתל האולם
 חמש • והאולם אחת עשרה • כתל ההיכל שש •
 ותוכו ארבעים אמה • אמה מרקסין • ועשרים אמה
 בית קדש הקדשים • כתל ההיכל שש • והתא שש •
 וכתל התא חמש • מן הצפון לדרום שבעים אמה •
 כתל המסכה חמש • והמסכה שלש • כתל התא
 חמש • והתא שש • כתל ההיכל שש • ותוכו עשרים
 אמה • כתל ההיכל שש • והתא שש • וכתל התא
 חמש • ובית הורדת המים שלש אמות • והכתל
 חמש אמות • האולם עורף עליו חמש עשרה אמה
 מן הצפון • וחמש עשרה אמה מן הדרום • והוא היה
 נקרא בית החליפות • ששם גונזים את הסבינים •
 וההיכל צר מאחוריו • ורחב מלפניו • ודומה לארי •
 שנאמר הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד • מה

בנין אצו
אקוס
קודק
קדק

כזה רעיון
כזה הדין
כזה קדש
הקדשים